Cine este Dumnezeu, cine este Lucifer, ce este omul, Explicate de însuşi Dumnezeu prin Bertha Dudde

„***Prea iubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieşit mulți prooroci mincinoşi.***

„***Duhul lui Dumnezeu să-L cunoaşteți după aceasta: Orice duh, care mărturiseşte că Iisus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu;***“ (1Ioan 4/1,2.)

„Nu stingeți Duhul. Nu disprețuiți proorociile ci cercetați toate lucrurile, şi păstrați ce este bun.“ (1Tes.5/19-21.)

„... voi pune legile Mele în mintea lor şi le voi scrie în inimile lor.“ (Evr.8/10;10/16.)

“Cine are poruncile Mele şi le păzeşte, acela Mă iubeşte; şi cine Mă iubeşte, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, şi Mă voi arăta lui.“ (Ioan 14/21.)

CARE ESTE SCOPUL VIEȚII PĂMÂNTEŞTI?

CREAREA OMULUI - CĂDEREA ÎN PĂCAT

CREAȚIA SPIRITUALĂ ŞI MATERIALĂ

SFÂNTA TREIME A LUI DUMNEZEU

VOINȚA LUI DUMNEZEU

DE UNDE VINE LUCIFER, CINE L-A CREAT ?

CREAREA "PĂMÂNTULUI"

CREAREA OMULUI - CĂDEREA ÎN PĂCAT

DE CE ESTE IISUS HRISTOS MÂNTUITORUL NOSTRU ?

CE ROL ARE PĂMÂNTUL ŞI CARE E SCOPUL VIEȚII ?

CARE ESTE DE FAPT PĂCATUL NOSTRU ?

LUMEA SPIRITUALĂ ŞI CEA PĂMÂNTEASCĂ

SFÂNTA TREIME A LUI DUMNEZEU

Şi multe altele:

DUMNEZEU VORBEŞTE ŞI ASTĂZI

Este BIBLIA încheiată ?
De ce există mereu noi dezvăluiri ?
De ce li se adresează Dumnezeu oamenilor ? - Avertisment -

Primite pe cale profetică şi aşternute pe hârtie conform făgăduinței Evangheliei lui Ioan 14,21 prin Bertha Dudde între 1937-1965

Bertha Dudde a scris între anii 1937 şi 1965, aproape zilnic, peste 9000 de revelații date de DUMNEZEU prin Cuvântul lăuntric sfânt direct în inima ei.

Traducere: l. Andronic. Responsabil de ediție: Ștefan Leitermann Aceste scrieri sunt mai presus de confesiune!

Aceste revelații nu au intenția de a converti la vreo confesiune sau la o comunitate religioasă, nici de a abate pe cineva de la apartenența sa religioasă. Singura lor menire este de a face accesibil oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu pe care El ni-l transmite în zilele noastre conform promisiunii sale din Evanghelia lui Ioan 14,21.

Ștefan Leitermann: St.-Ludwig-Str. 31 41844 Wegberg-Dalheim / Germania

Copierea şi traducerea este permisă numai pe capitole, fără nici o modificare şi numai cu indicarea sursei.

Citeşte-l şi dă-l mai departe! Oamenii au nevoie de el!

Până în prezent au apărut în limba română următoarele caiete, conținând selecțiuni tematice din Cuvântul Domnului primit de Bertha Dudde pentru întreaga omenire:

1 Dumnezeu vorbeşte şi astăzi
2 Cine este Dumnezeu
3 Planul de mântuire al lui Dumnezeu

Website în limba germană cu revelațiile date la Bertha Dudde în limbile engleză, germană, spaniolă, sârba, franceza, rusă, etc. : www.bertha-dudde.info

Revelațiile date lui Jakob Lorber în română:
www.i-lorber.com http://www.i-lorber.com/Romania
http://home.arcor.de/peace4you/lorber ro

CUPRINS

BERTHA DUDDE - AUTOBIOGRAFIE

ESTE BIBLIA ÎNCHEIATĂ?

VEŞNIC RĂSUNĂ CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

DUMNEZEU ÎNSUŞI VORBEŞTE OAMENILOR

IOAN 14,21: "CINE ARE PORUNCILE MELE Şl LE PĂZEŞTE..."

NUMAI DUMNEZEU POATE SĂ LE DEZVĂLUIE OAMENILOR ADEVĂRUL

DE CE LE VORBEŞTE DUMNEZEU OAMENILOR?

VORBINDU-LE OAMENILOR, DUMNEZEU DOREŞTE SĂ LE CÂŞTIGE DRAGOSTEA
PRIN DEZVĂLUIRI, DUMNEZEU VA AJUTA SĂ VĂ RIDICAȚI

DE CE EXISTA ÎN REPETATE RÂNDURI NOI DEZVĂLUIRI

OMUL ARE DATORIA SĂ VERIFICE BUNURILE SPIRITUALE!

NU ÎNTREPRINDEȚI NIMIC FĂRĂ IISUS

CERCETAȚI TOT Şl PĂSTRAȚI CE ESTE BUN!

ÎNTÂIA EPISTOLĂ A LUI IOAN, CAPITOLUL 4, I-3: "CERCETAȚI DUHURILE DACĂ SUNT DE LA DUMNEZEU!"

DARUL ÎNDURĂRII ÎNAINTE DE SFÂRŞIT

CHEM OAMENII LA ÎNTOARCERE

CINE-MI PRIMEŞTE CUVINTELE, MĂ PRIMEŞTE PE MINE

ASTFEL VORBEŞTE DOMNUL

BERTHA DUDDE -AUTOBIOGRAFIE

Dând curs dorinței mai multor prieteni, Bertha Dudde a scris în 1953 următoarea autobiografie:

Aştern pe hârtie dezvăluirile primite prin "cuvânt lăuntric" începând cu data de 15 iunie 1937. Dând curs unei dorințe des exprimate de prietenii MEI, dau aici o scurtă descriere a recepției spirituale, a drumului vieții mele, precum şi a propriilor mele vederi.

M-am născut la 1 aprilie 18 91, la Liegnitz, în Silezia, fiind a doua fiică a unui pictor. Am avut parte de o copilărie armonioasă alături de cei şase frați ai mei. Am cunoscut de timpuriu grijile existenței. Din dorința de a-mi ajuta părinții mi-am pus în practică înclinația pentru croitorie, câştigând bani. Necazurile băneşti ale părinților s-au menținut şi odată cu ele grijile. Astfel m-am făcut utilă familiei până nu de mult.

Părinții au aparținut unor confesiuni diferite. Tatăl meu a fost Protestant, iar mama

catolică. Noi, copiii am fost crescuți în credința catolică, însă nu am fost supuşi unor presiuni sau la strictețe în ce priveşte respectarea rânduielilor bisericeşti, astfel că mai târziu fiecare a putut să hotărască în deplină libertate cărei orientări religioase doreşte să-i aparțină, în ce mă priveşte,am fost credincioasă, însă n-am putut să mă subordonez întru totul doctrinelor catolice, cu toate că respectam biserica, însă mi-a fost imposibil să le urmez de formă, fără convingere lăuntrică. Nu m-am mai dus deci la biserica, şi n-am mai ascultat predici. N-am citit nici un fel de scrieri religioase, nici ştiințifice, nu aveam de loc cunoştințe biblice şi n-am aderat la nici o sectă sau orientare religioasă.

Cine cunoaşte religia catolică, ştie la ce procese de conştiință ajunge omul care vrea să se desprindă de ea. Nici eu nu am fost scutită de acestea. Rămăsese în mine întrebarea: Care este şi unde este adevărul?

Spunând "Tatăl nostru", adesea m-am rugat fierbinte ca Domnul să mă facă să găsesc împărăția Sa. Şi această rugă a găsit ascultare. Aceasta a fost la 15 iunie 1937. M-am rugat şi mi-am îndreptat atenția spre interior, rămânând într-o stare de linişte deplină. Stăteam adesea în această stare, pentru că în acest fel mă cuprindea o linişte minunată, şi gânduri - care îmi veneau nu din cap, ci din regiunea inimii - îmi dădeau mângâiere şi putere.

Însă nu ştiam că aceste gânduri le "primeam". Aceasta până ce un vis deosebit, care mai târziu s-a dovedit a fi un vis prevestitor, m-a determinat să notez aceste gânduri. Astfel am stat şi în această zi memorabilă cu auzul îndreptat spre interiorul meu, când am auzit foarte dar şi desluşit o înşiruire de cuvinte, pe care le-am notat. Acesta a fost primul capitol care mi s-a dat, care începea cu cuvintele: "La început a fost cuvântul! Un Tedeum creatorului cerului şi pământului!"

După aceea au apărut îndoielile: Oare am scris acestea de la mine însămi? Pe scurt – m-am frământat, m-am rugat şi am dus multe lupte lăuntrice, însă cuvintele veneau iar şi iar, ca un torent-un preaplin de înțelepciune de care mă cutremuram, însuşi DUMNEZEU mi-a luat îndoielile. El mi-a răspuns şi eu L-am recunoscut în cuvântul LUI ca TATĂL nostru. Credința mi-a crescut, îndoielile s-au împuținat şi astfel am notat zilnic ceea ce am primit.

Cuprinsul celor aşternute pe hârtie îmi depăşeau cunoştințele, îmi parveneau neîncetat expresii, denumiri şi trimiteri fie ştiințifice, fie în limbi străine pe care înainte nu le-am auzit şi nici nu le-am citit vreodată. Cuvintele, nemaiauzite până atunci, care exprimă dragostea TATĂLUI ceresc, constituie un refugiu şi sunt un răspuns la toate problemele vieții.

Transmiterea "cuvântului" are loc după cum urmează: După o rugăciune din profundă simțire şi o scurtă reculegere îmi îndrept atenția spre interior. Acolo urmează acum cu claritate gândurile. Cuvintele curg unul câte unul, desluşit, câte trei patru la rând - ca la radio, la buletinul meteorologic maritim, dictat pentru a fi notat. Părțile de propoziție urmează unele după altele încet, în aşa fel încât să pot scrie pe îndelete. Cuvintele le notez Stenografie, ca după dictare, fără să particip cu gândirea sau în vreun fel constructiv. Nu mă aflu nici într-o aşa numită stare de transă, nici nu formulez eu propozițiile, ci cuvintele îmi vin pe rând, fără să înțeleg în timp ce scriu legătura dintre ele.

După câteva zile, uneori de abia după câteva săptămâni transcriu stenograma pe curat, fără să o citesc înainte. Transcriu cuvânt cu cuvânt, fără să schimb nimic sau să "îmbunătățesc" măcar o silabă. Nici într-un caz nu prelucrez sensul celor spuse şi nu le stilizez. Durata unei astfel de dictări este de jumătate de oră. Subliniez în mod deosebit că fenomenul nu suportă nici o stare de constrângere şi nu are loc în stare de extaz. Totul se petrece simplu şi în stare de luciditate, fără orice fel de inducție sau influență din partea propriei mele voințe. Pot oricând să fac o întrerupere. Pot să continui scrierea dezvăluirilor

întrerupte la mijlocul unei propoziții după câteva ore sau zile. Fără să recitesc ceea ce mi-a fost transmis înainte, continuarea îmi este dictată fluent. Voința mea este deci liberă de orice constrângere. Ceea ce vreau, e să slujesc voinței lui DUMNEZEU, deci să-Mi fie permis să îndeplinesc voința SA sfântă.

Pot să spun că am fost inițiată în adevărul divin ca un şcolar, primind noțiuni care-mi erau şi trebuiau să-Mi fie în orice privință străine. De-abia după ani am găsit în altă parte confirmarea celor ce mi-au fost transmise: mi-au căzut în mână scrierile misticului Lorber.

Nimeni nu poate să înțeleagă cât de fericită am fost la lectura marilor opere ale lui Jakob Lorber, a "Evangheliei lui Ioan" şi a "Copilăriei lui Iisus". De-abia acum am aflat că şi altor oameni le-a fost dat cuvântul DOMNULUI, că DOMNUL DUMNEZEU a vorbit în toate timpurile copiilor săi şi va vorbi şi de acum înainte, după cum nesfârşita dragoste şi îndurare a TATĂLUI nici nu poate face altfel. Am regăsit la Lorber ceea ce îmi fusese dat şi mie înainte. Deseori nu înțelegeam cele spuse, dar TATĂL ceresc îmi dădea explicațiile plin de dragoste. Minunate sunt trăirile şi întâmplările prin care am trecut şi care nu pot fi amintite fiecare în parte - toate însă arată inimaginabilul fel de a se cobori la noi al TATĂLUI, nespusa LUI blândețe părintească.

Având în vedere lipsa culturii generale, mereu aveam impresia că sunt o pagină nescrisă. Lipsa de bani şi de timp nu mi-a permis să citesc cărți bune şi să merg la prelegeri. N-am cunoscut decât munca încordată de dimineață până seara. Şi cu toate acestea primeam zilnic prețioasele daruri spirituale, fără a şti însă, cui îi mai sunt destinate.

Că am primit darurile spirituale fără nici o obiecție, se datoreşte faptului că n-am cunoscut deloc biblia, nici scrierile şi învățăturile catolice. După experiența mea de acum, un catolic sau un Protestant convins, ale cărui cunoştințe sunt înrădăcinate în cunoştințe dogmatice, e mult prea orientat spre acestea, pentru a se putea apropia fără obiecții şi rețineri de aceste noi revelații divine, lăsându-le să rodească înlăuntrul lor.

Totuşi oamenii de ştiință de la mai multe facultăți urmăresc cu interes crescând aceste învățături divine şi discută cu seriozitate asupra lor. Interesul lor se îndreaptă nu numai către incontestabilele explicații referitoare la naşterea materiei şi posibila ei disoluție ci şi către explicarea erorilor din învățăturile diferitelor sisteme religioase şi a diferitelor confesiuni, în revelațiile pe care le-am primit este arătat în ce constă eroarea, alături de chemarea - adresată tuturor - de a atrage atenția cu fiecare ocazie, asupra greşelilor fiecărei învățături, însă fiecare om are libertatea de a pune sau nu la inimă cuvintele DOMNULUI. Cine a înțeles spiritul Cuvintelor părinteşti şi totuşi nu trăieşte după ele, măreşte distanța dintre el şi TATĂL nostru din ceruri. Atunci el nu urmează sfatul primit prin cuvintele dragostei, supunându-se astfel cu necesitate judecății şi va pierde îndurarea în aceeaşi măsură în care disprețuieşte porunca dumnezeiască a dragostei.

Din mila lui DUMNEZEU, evanghelia este din nou transmisă oamenilor, atrăgându-li-se atenția în modul cel mai serios asupra scopului existenței omeneşti. Astfel încearcă dragostea milostivă a lui DUMNEZEU să salveze ceea ce se mai lasă salvat înainte de sfârşit - căci acesta vine! Timpurile despre care vorbeau clarvăzătorii şi profeții tuturor timpurilor - vremurile din urmă - au început!

După însemnările mele, DOMNUL nu face deosebire între copiii săi. "Veniți cu toții la MINE!" - iată cum sună chemarea LUI. Ferice de cel care îi ascultă cuvintele şi îl urmează. DUMNEZEU îşi iubeşte copiii şi vrea să-i facă pe toți fericiți - chiar dacă ei nu vor să ştie de EL.

Bertha Dudde, 22 noiembrie 1953

La 18.9.1965 Berthei Dudde i s-a permis să-şi părăsească învelişul pământesc şi să se reîntoarcă la casa părintească din ceruri, lăsându-ne moştenire peste 9000 de dezvăluiri.

(Jakob Lorber, mistic austriac, 1800-1864, care a scris tot prin cuvântul dictat în inimă de către Dumnezeu mai multe capodopere, în total de peste 10.000 de pagini şi în timpul a 25 de ani. Alți mistici care a primit cuvântul au fost Gottfried Mayerhofer, Leopold Engel, Emanuel Schwedenborg.)

Chiar şi acum sunt cunoscute in Germania 5 persoane care primesc cuvântul de la Dumnezeu, vezi Link in limba germana : http://jesusoffenbarungen.ch (n.r.)]

B.D. Nr. 8054 **03.12.1961**

ESTE BIBLIA ÎNCHEIATĂ ?

E o mare greşeală să credeți că odată cu scriptura, cu cartea bătrânilor, Cuvântul MEU ar fi încheiat - că EU însumi am pus un hotar, în sensul că nu MĂ mai dezvălui, că nu le mai vorbesc oamenilor.

Cine vă da dreptul să presupuneți aceasta? Cine ar putea să-Mi interzică să le vorbesc - ca TATĂ - copiilor MEI? Cine vă dă dreptul să afirmați că Biblia singură e suficientă şi că în afară de aceasta nu mai aveți nevoie de cuvintele MELE?

Voi, cei care respingeți orice nouă dezvăluire din partea MEA, vă aflați încă în cel mai mare întuneric spiritual! Şi în acest întuneric nu înțelegeți nici Biblia - deci pentru voi aceasta încă este o carte zăvorâtă! Nu înțelegeți încă sensul spiritual al literelor, altminteri ați fi găsit în ea trimiterile referitoare la necontenitele MELE dezvăluiri şi ați înțelege şi activitatea Spiritului (Duhului) MEU. Câtă vreme nu v-ați trezit încă spiritual nu pricepeți nici sensul cuvintelor pe care le-am spus ucenicilor MEI când am trăit pe pământ.

Cât de săraci ați fi voi oamenii dacă ar trebui să vă mulțumiți cu o carte pe care nu o puteți verifica în ce priveşte starea neschimbată a conținutului ei, dacă nu vi s-ar oferi mereu de sus adevărul curat, prin care puteți să măsurați dacă vă mai aflați, în adevăr. Voi care considerați ca fiind valabilă doar "Cartea bătrânilor", n-ați pătruns încă în " Cuvânt ". L-ați citit doar cu mintea, însă nu i-ați permis spiritului din voi să vorbească, pentru a vă învăța şi a vă lămuri înțelesul cuvintelor. Voi încă vă opriți la litere şi nu înțelegeți sensul lor spiritual!

Iar când vreau să vă introduc EU însumi în adevăr, îmi negați activitatea şi îi suspectați pe slujitorii MEI de relații cu potrivnicul MEU. Îmi contestați voința şi puterea de a vorbi celor care se oferă cu deplină credință să MĂ slujească - şi care sunt prin aceasta capabili să-Mi audă glasul. Rămâneți cu încăpățânare la **părerea că cuvântul MEU s-a încheiat odată cu scriptura** pe care o recunoaşteți drept singura carte prin care M-am dezvăluit. **Dar aceasta e o mare pierdere pentru voi!** Căci refuzând cuvintele MELE venite de sus dovediți că sunteți doar nişte creştini morți.

Căci creştinismul viu înseamnă **"activitate în dragoste".** Aceasta ar duce la iluminarea spiritului vostru şi v-ar face să înțelegeți ajutorul MEU deosebit în vremuri de mare nevoie spirituală! Ați înțelege atunci şi cuvintele Bibliei, făgăduințele pe care EU însumi vi le-am dat şi care arată că MĂ dezvălui celor care țin poruncile MELE. (Ioan 14,21)

Cum vreți să vă explicați aceste făgăduințe ale MELE, dacă negați orice "nouă dezvăluire" din partea MEA? Vreți să spuneți că v-am mințit când v-am anunțat venirea Mângâietorului, care ***"vă învață adevărul"*** (Ioan 14,26)? Cum înțelegeți aceste cuvinte, care trebuie să se împlinească, dat fiindcă tot ce am făgăduit oamenilor în timpul vieții

MELE pe pământ se îndeplineşte?

Şi de ce nu vreţi să credeţi? - Pentru că aveţi spiritul îngâmfării în voi! Pentru că lăuntric sunteţi lipsiţi de viaţă, nu v-aţi trezit din punct de vedere spiritual şi de aceea credeţi că puteţi să-Mi hotărâţi şi să-Mi îngrădiţi activitatea după bunul vostru plac!

Dar vă înşelaţi. Chiar dacă credeţi că prin studiu aţi ajuns la o cunoaştere care vă îndreptăţeşte să refuzaţi cuvintele MELE venite de sus - aveţi spiritul îngâmfării în voi şi din această cauză nu vă pot face niciodată dezvăluiri, **Căci numai umilului îi dăruiesc îndurarea MEA** - iar vouă vă lipseşte aceasta umilinţă. De aceea trăiţi încă în întuneric Şi nu ieşiţi din el pentru că vă feriţi de lumina care, dacă aţi dori să păşiţi în raza ei, v-ar putea dărui cunoaşterea.

Niciodată nu va înceta dragostea MEA faţă de făpturile MELE şi de aceea nu voi pierde niciodată ocazia să vă vorbesc când undeva există condiţiile care permit aceasta. Cuvintele MELE vor răsuna mereu celor care au bunăvoinţă, cărora EU, TATĂL, pot să le vorbesc ca unor copii care au credinţă vie în EL. Lor le voi da mărturie despre MINE. Ai MEI îmi vor recunoaşte glasul, căci pot să fiu prezent la ei şi să MĂ dezvălui - după cum am făgăduit. Amin.

B.D. Nr. 8522

VEŞNIC RĂSUNĂ CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

V-am făgăduit să rămân cu voi până la sfârşitul lumii - şi de aceea cuvântul MEU va răsuna veşnic adresându-vi-se vouă, făpturilor MELE, ca semn al prezenţei MELE. Veşnic se va stabili legătura între DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru din veşnicie şi voi, Fiinţele născute din dragostea LUI.

Astfel, dragostea MEA faţă de voi se va manifesta întotdeauna, vorbindu-vă. Căci la începuturi cea mai mare fericire a dragostei MELE era să poată comunica prin cuvânt cu făpturile sale. La fel, suprema fericire a tuturor Fiinţelor constă în a primi continuu puterea dragostei MELE. Iar această revărsare de putere către ele are loc direct, prin cuvânt.

EU însumi MĂ exprim prin cuvânt. Fericirea MEA e ca, transmiţându-vă gândurile MELE, să vă fac să-Mi răspundeţi. Astfel poate să aibă loc dialogul dintre TATĂ Şi copil, ceea ce deja în sine e o mare fericire. Cu cât o fiinţă este mai perfectă, cu atât îi răsună mai clar în inimă cuvintele MELE. Ceea ce din punct de vedere spiritual înseamnă că ea se află în starea celei mai depline cunoaşteri, are aceeaşi voinţă cu MINE şi gândeşte ca Mine, aflându-se datorită stării ei de perfecţiune în strânsă legătură cu MINE.

Fiinţele aflate la un nivel mai scăzut de maturitate pot de asemenea să MĂ audă, dacă restabilesc conştient legătură cu MINE, însă fericirea pe care o resimt este mai mica. Dar îndată ce restabilesc legătură cu MINE ele se trezesc la viaţă şi astfel starea de moarte spirituală e învinsă. Căci numai aceasta le împiedică să MĂ audă. Însă ştiu doar foarte puţini oameni că DUMNEZEUL şi CREATORUL lor doreşte să le vorbească şi că, trăind după voinţa LUI, ar putea să-L audă. Numai puţini oameni au parte de fericirea ca DUMNEZEU să li se adreseze direct, doar puţini oameni stabilesc o strânsă legătură cu EL, iar când vorbesc semenilor despre aceasta, nu li se dă crezare şi sunt Luaţi în derâdere, însă ***"Cerul şi pământul vor trece, dar cuvintele MELE nu vor trece"***.

Voi, oamenii, interpretaţi şi această promisiune a MEA altfel, crezând că ea se referă

la faptul că ***"cuvântul scris"*** rămâne neschimbat, însă voința omenească nu lasă nimic neschimbat şi pentru aceasta e necesar să-Mi transmit în repetate rânduri cuvintele pe pământ, căci cuvintele nu se păstrează în mod garantat în curăţenia lor de odinioară.

Dar această promisiune a MEA are şi o semnificaţie mai profundă. ***"Cuvintele MELE nu vor trece"*** - adică cuvintele MELE sunt o veşnică mărturie a legăturii dintre făpturile create şi MINE. Făpturile MELE vor putea, deci, veşnic să MĂ audă. Căci fericirea lor constă în faptul că le vorbesc nemijlocit, că ele mereu îmi află voința, care este acum şi a lor; că pot să vorbească cu DUMNEZEUL şi CREATORUL lor aşa cum vorbesc copiii cu tatăl lor. Ele sunt pătrunse astfel de cea mai profundă cunoaştere, conformă cu adevărul, şi de înțelepciunea supremă - ceea ce le face nespus de fericite.

Toate acestea sunt rezultatul dialogului purtat cu MINE prin cuvânt. Dacă cuvintele MELE n-ar putea răsuna în toate Fiinţele, n-ar exista nici viaţă corect trăită. Căci cuvântul MEU este viaţa, puterea şi fericirea. De n-ar fi aşa, aş fi un DUMNEZEU îndepărtat şi de neatins şi n-ar exista nici un motiv pentru a stabili cu MINE o legătură care oricum n-ar avea nici un fel de urmări.

"Voi rămâne cu voi până la sfârşit" - Nu veţi rămâne fără MINE, fără prezenţa MEA, afară de cazul în care încă îi aparţineţi duşmanului MEU, în al cărui teritoriu EU nu pătrund, **pentru că întoarcerea voastră la MINE trebui să aibă loc de bunăvoie**.

Dar imediat ce vă desprindeţi de el şi vă străduiţi în mod serios să ajungeţi la MINE, cuvintele Mele vor răsuna în voi. Ce-i drept, la început doar încet de tot, ca glas al conştiinţei; însă dăruindu-vă numai MIE, îmi veţi distinge glasul din ce în ce mai clar. Veţi simţi nevoia lăuntrică de a vorbi cu MINE în gând şi veţi primi răspuns. La început nu vă veţi da seama că e răspunsul MEU, veţi crede că sunt gândurile voastre. Dar cu cât vă veţi izola de lume şi MĂ veţi căuta numai pe MINE, cu atât mai tare vor răsuna în voi cuvintele MELE - iar credinţa în faptul că vă vorbesc vă face să-Mi aşteptaţi cuvintele conştient.

Şi MĂ veţi auzi! Felul în care MĂ percepeţi, felul în care îmi auziţi cuvintele depinde numai de gradul de maturitate al sufletului vostru, de măsura în care iubiţi. Şi pentru că aparţinându-MI, progresaţi continuu, cuvintele MELE nu vă vor mai părăsi niciodată. Voi fi şi voi rămâne cu voi şi vă voi vorbi mereu. Dialogul continuu dintre MINE şi voi, realizat prin cuvântul MEU, vă va spori continuu fericirea. Amin.

B.D. Nr. 8599 **28.8.1963**

DUMNEZEU ÎNSUŞI VORBEŞTE OAMENILOR

Transmit cu deosebită plăcere oamenilor adevărul, vă dau cu deosebită plăcere cunoştinţele despre scopul propriu-zis al existenţei voastre, despre cauza şi ţelul final al vieţii voastre pământeşti. Căci de-abia când sunteţi lămuriţi asupra acestora începeţi să trăiţi conştient, străduindu-vă să realizaţi scopul vieţii.

Până atunci însă sunteţi morţi din punct de vedere spiritual şi fiecare zi ce trece astfel e pierdută pe când - prin orientarea corectă a voinţei - ar putea să vă apropie de ţintă.

Însă voi oamenii nu vreţi să credeţi că vă vorbeşte însuşi DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru, TATĂL vostru din veşnicie şi că prin urmare puteţi să acceptaţi şi cunoaşterea primită de la EL ca fiind adevărată. Nu vă gândiţi că EU sunt un DUMNEZEU al dragostei şi că dragostea vrea să vă ofere tot ce aveţi nevoie pentru a vă atinge scopul vieţii pe pământ. **Iar scopul este întoarcerea voastră definitivă la MINE, la cel de la care aţi pornit cândva şi de care v-aţi îndepărtat din proprie voinţă.**

Şi de aceea trebuie să ştiți care e situația cu viața voastră pământească şi cum trebuie să trăiți, ca ea să fie încoronată de succes. Căci e posibil să parcurgeți zadarnic întregul drum pământesc şi tocmai de aceasta vreau să vă feresc. EU sunt veşnica lumină - o lumină strălucitoare. Voi încă trăiți pe tărâmuri întunecate, căci sunteți cu totul neştiutori şi neluminați. De aceea vreau să-Mi trimit lumină în acest întuneric şi adevărat vă spun, veți avea parte de fericirea de a primi o cunoaştere care corespunde adevărului.

Căci semenii voştri pot să vă dea şi învățături false, dacă ei înşişi nu cunosc încă adevărul. Aceste învățături însă nu destramă întunericul în care vă aflați, ci sunt lumini oarbe, care în loc să lumineze, doar tulbură gândirea.

Eu vă învăț cu drag şi puteți primi referitor La toate explicații, dar numai cu condiția de a avea intenția serioasă de a afla purul adevăr. Nu trebuie decât să aveți aceasta voință, şi să vă încredințați MIE, celui care, fiind însuşi adevărul, vă poate dezvălui adevărul. **Şi adevărat vă spun, veți primi o învățătură şi cunoştințe vaste care vă vor face fericiți. Totul vă va fi pe înțeles şi fiecare întrebare va primi răspuns.** Astfel se va lumina de ziuă înlăuntrul vostru şi veți ieşi din bezna spirituală, bucurându-vă de lumina care vă iluminează spiritul.

Însă dorința de a afla adevărul o resimțiți de-abia când se aprinde în voi focul dragostei - căci dragostea, lumina şi adevărul țin unele de altele - nici una nu poate fi închipuită fără celelalte. Un om lipsit de dragoste nu doreşte să afle adevărul care izvorăşte din MINE şi niciodată nu e dornic de lumină. Pe când cel care trăieşte în dragoste vrea să scape şi din întuneric. Lumina înțelepciunii izvorăşte din focul dragostei. Iată de ce cei care trăiesc în dragoste activă față de semeni vor dobândi şi cunoaşterea. Căci EU însumi sunt dragostea, şi pe cei care îmi permit aceasta în mod conştient îi învăț prin Spiritul MEU. Şi cu cât pot să împart mai multe cunoştințe pline de lumină, cu atât MĂ bucur mai mult de starea spirituală a acelor oameni care au fugit de noapte şi prin aceasta de principele întunericului, care vrea să țină oamenii în întuneric, ca ei să nu MĂ poată recunoaşte pe MINE, DUMNEZEUL şi CREATORUL lor.

EU fiind DRAGOSTEA, iar voi toți ființe născute din dragostea MEA, nu vreau nimic altceva decât să vă fac veşnic fericiți. Pentru aceasta însă e necesară comuniunea cu MINE. Trebuie înainte de toate să vreți să vă apropiați din nou de MINE. Atunci veți primi şi darurile îndurării MELE, permițându-MI să vă dau învățătură, îndeplinindu-MI apoi voința pe care v-o dezvălui prin aceasta. Atunci ați pornit de bunăvoie pe drumul care vă readuce la MINE, cel de la care ați plecat odinioară - şi aceasta datorită faptului că aveți deja în voi lumina care să vă arate drumul cel bun. Învățăturile primite de la MINE v-au dat cunoaşterea şi ştiți deja care este sensul şi scopul vieții pământeşti.

Îndată ce ajungeți să credeți că vă vorbesc, veți şi dori s-o fac, şi adevărul izvorât din MINE vă va face fericiți. Credința vie în aceasta o dobândiți prin dragoste. Trăiți-vă deci viața în dragoste dezinteresată față de semeni! Prin aceasta veți ajunge să fiți în strânsă legătură cu MINE, astfel că vă voi putea vorbi, introducându-vă în adevăr după cum v-am făgăduit. Amin

B.D. Nr. 7375 **23.6.1959**

IOAN 14,21: *"CINE ARE PORUNCILE MELE ŞI LE PĂZEŞTE..."*

Dacă îmi țineți poruncile, MĂ iubiți, iar EU pot să MĂ dezvălui vouă. Întotdeauna MĂ voi dezvălui celor care vor să MĂ audă. Niciodată, nu voi amuți şi nu MĂ voi retrage,

pentru că vă iubesc şi nimic nu-Mi doresc mai mult decât să vă pot vorbi, să pot dialoga cu voi şi prin aceasta să MĂ dezvălui vouă ca TATĂL căruia îi e dor de copiii SĂI, de când aceştia s-au rupt de EL şi au căzut.

Dragostea MEA față de cei căzuți a rămas neschimbată, fapt pentru care fac totul pentru a-i chema înapoi, îndată ce ei îmi aud glasul şi îl recunosc ca fiind glasul MEU, îndată ce doresc ca să le vorbesc, au şi păşit pe drumul de reîntoarcere - se află deja aproape de inima TATĂLUI lor. Acum nu trebuie decât să caute conştient legătura cu MINE, pentru a regăsi comuniunea cu MINE, care le va reda fericirea de care au avut parte la începuturi!

Voi, dragii MEI de pe pământ, nu trebuie decât să-Mi respectați poruncile, adică să-Mi îndepliniți voința şi atunci puteți fi siguri oricând că vorbesc cu voi. Şi atunci vă aflați într-o abundență nemăsurată a harului MEU! Căci faptul - că vă vorbesc înseamnă transmiterea unor daruri ale îndurării MELE pentru a vă ajuta să ajungeți la desăvârşire şi să deveniți fericiți, pentru a vă face mai uşor drumul reîntoarcerii la MINE - deci pentru a vă atinge scopul vieții.

Dar cât de puțini oameni cred că EU doresc să le vorbesc şi că ei pot să MĂ audă dacă vor, şi nu trebuie decât să îndeplinească condițiile necesare pentru ca glasul MEU să răsune în ei! Puțini sunt şi cei care recunosc glasul tatălui lor când le vorbesc prin solii MEI. Vor cu toții să fie "copiii" MEI, dar nu sunt în stare să recunoască glasul tatălui lor pentru că încă sunt departe de MINE, pentru că li se pare greu să-Mi respecte poruncile şi din această cauză nu pot să perceapă în inimile lor vocea MEA înceată. EU însă le vorbesc şi fiecare om care crede în MINE şi respectă poruncile dragostei față de DUMNEZEU şi față de semeni poate să MĂ audă dacă îşi îndreaptă auzul - în liniște şi cu credință - spre înăuntrul lui - ascultând ceea ce vreau să-i spun. Şi auzindu-MĂ, va fi nespus de fericit când TATĂL va vorbi cu copilul SĂU. Amin

B.D.: Nr. 8757 **19.2.1959**

NUMAI DUMNEZEU POATE SĂ LE DEZVĂLUIE OAMENILOR ADEVĂRUL

Lăsați-MĂ să vă vorbesc şi acceptați-MI învățăturile. Credeți în faptul ca vi se dă cel mai curat adevăr şi dați-l mai departe. Atunci veți fi adevărați lucrători în via MEA. Căci oamenii sunt în mare nevoie spirituală şi din această cauză trebuie să afle adevărul curat. Câtă vreme oamenii nu MĂ recunosc cu adevărat şi nu au cunoştințe corecte despre DUMNEZEUL şi CREATORUL lor, despre ființa LUI, nici nu se străduiesc să ajungă la MINE. Căci până nu ştiu că **dragostea este însăşi ființa MEA** şi că nu vreau altceva decât să le dăruiesc şi să primesc de la ei dragoste, ei gândesc că nu se merită să-şi dea osteneala.

Pentru ca oamenii să-Mi poată dărui dragostea lor, ei trebuie să-şi dea seama de suprema perfecțiune a ființei, MELE şi să-Mi poată simți dragostea. Aceasta este însă posibil numai dacă ei îmi deschid inimile lor şi MI se dăruiesc de bunăvoie, ca lumina dragostei MELE să-i poată atinge, făcându-i fericiți. Pentru această trebuie de asemenea să ştiți că sunteți făpturi create de MINE, că însăşi dragostea MEA nețărmurită v-a dat ființa. Trebuie să ştiți că sunteți rezultatul voinței MELE de a iubi şi a puterii dragostei MELE, şi că la baza şi ființa voastră este dragoste. **Dar astfel de cunoştințe nu pot să vă dau decât EU însumi, care ştiu totul**. De aceea dați-MI voie să vă învăț şi dați apoi aceste cunoştințe mai departe la cei care nu sunt încă în legătura cu MINE.

Căci toți oamenii trebuie să ştie cine sunt ei de fapt şi trebuie să se străduiască să se

reîntoarcă la origine, pentru că astfel vor fi nespus de fericiți. De-abia când oamenii recunosc că EU sunt cea mai desăvârşită fiinţă în toată nemărginirea, se aprinde în inimile lor dragostea faţă de MINE, pentru că atunci ei ştiu că dragostea sunt chiar EU însumi, şi atunci dragostea e atrasă de dragoste. Câtă vreme însă nu li se dă oamenilor explicația corectă referitor la fiinţa MEA şi le sunt prezentat ca un DUMNEZEU care condamnă şi se mânie, oamenii nu-MI ies în întâmpinare încrezători ca nişte copii şi de aceea n-au cum să-Mi cunoască dragostea. Cu atât mai puțin MĂ pot iubi şi ei la rândul lor, căci nu simt decât teamă faţă de MINE şi nu se stabileşte între MINE şi ei relația dintre tată şi copil. EU însă aceasta vă cer pentru a putea să vă fac fericiți cu dragostea MEA nemărginită.

Dar potrivnicul MEU acționează deformând imaginea pe care v-o faceți despre MINE. El subminează şi tăinuieşte adevărul, presărându-l cu erori. Oameni, care prin voința lor îi aparțin duşmanului MEU luptă împotriva adevărului punând în circulație bunuri spirituale false, despre care ei susțin că ar fi adevărate, împotriva acestora trebuie să acționați voi, cei care căutați să-Mi îndepliniți voința şi să-Mi slujiți ca lucrători în vie.

Căci ați primit de la MINE drept sămânță adevărul curat ca să însămânțați cu el acele inimi care se deschid de bunăvoie, căci **adevărul nu poate fi dat nimănui cu forța**. El trebuie oferit cu drag şi primit de bunăvoie. Atunci el are un efect binecuvântat, în aşa fel că oamenii care înainte - neavând lumină - rătăceau în negură, vor trăi în lumină. Vă dau din belşug sămânță ca să însămânțați ogoarele, ca acestea să dea roade bune. Însă numai EU pot să vă dau aceste bunuri de preț, ele nu pot să vină decât de la MINE. EU singur sunt izvorul din care țâşneşte fântâna vieții - doar de la MINE vă puteți lua adevărata hrană.

Voi, care aveți bunăvoință, puteți să dați această hrană şi semenilor voştri. Şi ei au nevoie urgentă de hrană dătătoare de puteri şi băutura care să-i învioreze, pentru a-şi putea continua, plini de putere, drumul pământesc. **Căci drumul pământesc îl parcurgeți cu scopul maturizării sufletului vostru**. Trebuie să-L căutați şi să-L găsiți în viața pământească pe DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru. Iar EU, ca TATĂ al copiilor MEI, al făpturilor ce au purces din MINE, îl las pe fiecare om, care MĂ caută cu seriozitate, să MĂ găsească.

Iar când MĂ găsiți, dragostea MEA vă copleşeşte continuu cu daruri: veți primi bunuri spirituale şi pământeşti. **Veți primi cunoştințe spirituale despre ceea ce a fost înaintea existenței voastre ca oameni şi veți afla de strădaniile MELE pline de dragoste de a vă aduce în stare de perfecțiune.** Bunurile spirituale ce le primiți înseamnă iluminarea cu vaste cunoştințe de ordin spiritual. Vi se aprinde astfel o lumină care străluceşte până departe şi vă oferă o privire în domenii pe care nu le puteți descoperi decât pe cale spirituală.

Cel care are parte de acest mare har de a primi astfel de cunoştințe cuprinzătoare să se arate recunoscător şi să dea mai departe aceste daruri ale îndurării MELE. El trebuie să se gândească mereu la semenii săi, care fiind încă total lipsiți de dragoste, sunt la strâmtoare spirituală. Aceştia trebuie mai întâi îndemnați la fapte pornite din dragoste. Astfel se vor deschide şi ei şi vor deveni receptivi la darurile spirituale pe care le oferiți.

De aceea, aveți mereu marea îndatorire să le reamintiți oamenilor poruncile dragostei lăsate de MINE, căci numai viața trăită în dragoste îi duce pe oameni la adevăr. Numai trăind în dragoste dobândiți înțelegerea cunoştințelor mai profunde. Numai dragostea poate să-l facă pe om să recunoască scopul şi cauza vieții sale pământeşti, ca apoi să se străduiască în mod serios să-l realizeze. Amin

B.D. Nr. 8568 **24.7.1963**

DE CE LE VORBEŞTE DUMNEZEU OAMENILOR?

Gândiți-vă ce însemnătate are faptul că însuşi DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru se apleacă la voi ca să vă vorbească. Aceasta înseamnă că EL urmăreşte un scop pe care voi nu-l puteți înțelege în toată profunzimea. EU însumi MĂ aplec la voi ca să vă vorbesc, deci trebuie să fie foarte important să ascultați ceea ce vă spun, pentru a dobândi o cunoaştere pe care EU o consider foarte necesară.

Nu vă dau numai sfaturi şi avertismente, ci caut să vă ridic şi capacitatea de cunoaştere, pentru aceasta vă dau îndrumări referitoare la felul în care puteți realiza aceasta, în primul rând vreau să vă scap de întunericul în care trăiți. De aceea vreau să vă spun care este cauza acestuia şi cum puteți să-l înlăturați. Vreau să vă dau lumină, căci întunericul e o stare nefericită, iar voi, aflându-vă în întuneric, nu găsiți drumul care duce la lumina zilei.

V-ați lepădat cu totul de lumină, de cunoaştere, şi nu mai ştiți nimic despre MINE, DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru, care vrea să vă fie tată. **Nu mai ştiți nimic despre voi înşivă, despre ceea ce ați fost la început, despre schimbarea voastră şi despre scopul existenței voastre pe pământ.** Aceasta este o stare cu totul lipsită de cunoaştere, care nici pe departe nu-i dumnezeiască. - Pe când **voi sunteți de origine dumnezeiască. Ați fost cândva perfecți, aflându-vă în lumină; cunoşteați totul, ştiați de dragostea MEA nesfârşită care vă ilumina, ferindu-vă de întuneric.** Astfel ştiați de toate corelațiile şi dispuneați de o cunoaştere de care numai o ființă dumnezeiască poate să dispună.

Însă v-ați lepădat de bunăvoie de aceasta cunoaştere, de lumină, de înțelegere, căzând într-o stare lipsită de lumină. Noțiunile vi s-au încețoşat şi n-ați mai putut înțelege nimic - nici cine sunteți, nici scopul existenței voastre, nici legătura voastră cu MINE, cel care v-am dat ființă din puterea dragostei MELE. Ați căzut în întuneric şi veți rămâne prizonierii acestuia până când nu doriți din proprie voință ca dragostea MEA să vă lumineze, dându-vă iar lumina cunoaşterii.

În acest întuneric răsună acum cuvântul MEU venit de sus. - Vă puteți da seama cât de profundă e dragostea MEA, care doreşte să vă dăruiască din nou tot ce ați abandonat cândva de bunăvoie? Vă puteți da seama că cuvintele MELE nespus de prețioase sunt cel mai mare dar al îndurării din partea MEA, pe care-l dăruiesc oamenilor ca să le fac posibil şi uşor drumul de reîntoarcere?

Vă vorbesc direct, arunc o punte peste marea prăpastie care încă ne desparte şi din împărăția luminii trimit pe pământ un şuvoi al îndurării ca să aline marea secetă spirituală şi să vă redea viața.

Vreau să schimb starea mizerabilă în care se află oamenii dându-le ajutor ca să poată ieşi din întuneric, venindu-le în întâmpinare cu lumină. Ei trebuie s-o primească şi să-i permită ca de acum înainte să le lumineze viața, ca să ajungă în mod sigur la țintă - ceea ce întotdeauna este posibil numai în lumină, niciodată în întuneric.

E un act nemăsurat de mare al îndurării MELE față de oameni, faptul că le ofer din nou lumina dragostei pe care ei au refuzat-o odinioară, faptul că o transmit pe pământ cu toate că oamenii nu o doresc, afară de câțiva de care MĂ folosesc ca intermediari, ca să ducă lumina şi într-acolo unde încă este întuneric.

Toți oamenii au voie să se împărtăşească din ea, nu-i refuz nimănui acest dar al îndurării MELE. Vreau să-l aduc pe fiecare om în cercul MEU de lumină şi caut să-l luminez, ca apoi să poată fi îndrumat în împărăția luminii, care nu aşteaptă decât ca oamenii să se deschidă ajutorului oferit cu dragoste.

Mereu voi trimite lumină pe pământ, **căci întunericul încă va mai spori până la sfârşit** - însă cine va fi dornic de lumină, o va primi. Va avea parte din nou de cunoaştere, fiind introdus de MINE însumi în cunoştinţe profunde, pe care nimeni nu i le poate da dinafară, afară de solii MEI, pe care i-am iniţiat EU însumi.

B.D. Nr. 8917 **24.1.1965**

VORBINDU-LE OAMENILOR, DUMNEZEU DOREŞTE SĂ LE CÂŞTIGE DRAGOSTEA

Ce mari bogăţii aveţi voi, cei care primiţi continuu darurile îndurării MELE şi aveţi prin aceasta o dovadă a prezentei MELE, care nu vi se mai poate lua. - **Primiţi iniţiere în cunoştinţe ieşite din comun, care nu pot fi infirmate, căci astfel de cunoştinţe nu pot veni decât de la SINGURUL care ştie totul şi care doreşte să dea aceste cunoştinţe fiecărui om care doreşte aceasta cu seriozitate.**

EU ştiu cu mult mai mult decât sunteţi voi în stare să cuprindeţi. Aceasta să vă fie un stimulent pentru a vă spori mereu maturitatea sufletului. Căci pe măsură ce aflaţi tot mai mult despre activitatea MEA şi cu cât pătrundeţi mai mult în tainele veşnicului MEU plan de mântuire, aveţi parte de o fericire nemărginită. Iar odată pătrunşi în tainele creaţiei, când aţi ajuns să înţelegeţi mersul lucrurilor, bunurile pământeşti nu mai au farmec pentru voi.

Căci vă aflaţi iar într-o stare în care aţi redobândit cunoaşterea - vă aflaţi deci în lumină şi vă apropiaţi de starea voastră iniţială, în care aţi fost nespus de fericiţi. Atunci existenţa voastră ca oameni se apropie de sfârşit, vă puteţi lepăda de învelişul vostru trupesc şi vă puteţi întoarce în împărăţia MEA, care este adevărata voastră patrie.

De aceea **străduiţi-vă neobosit să ajungeţi la o maturitate cât mai mare a sufletului vostru şi credeţi în faptul că vă aşteaptă minunăţii nebănuite în împărăţia MEA, care nu-i de pe lumea acesta.** Străduiţi-vă să vă apropiaţi din ce în ce mai mult de MINE,căutaţi să fiu mereu prezent în gândurile voastre. Vreau să fiu cu voi şi să vă învălui din nou în razele dragostei MELE - ceea ce are ca urmare faptul că se face lumină în voi şi puteţi să-Mi auziţi glasul într-atât de clar, că nu vă mai îndoiţi că EU însumi vă vorbesc şi vă învăţ.

Din strădaniile MELE de a vă câştiga dragostea, trebuie să vă daţi seama că dragostea MEA faţă de voi e veşnică. **V-am urmat în adânc şi v-am ajutat să vă ridicaţi, astfel că v-aţi putut întrupa ca oameni.** Dragostea MEA faţă de voi n-a încetat nici acum, ci vă oferă har după har şi e gata de orice ajutor. Se străduieşte să vă obţină dragostea, vorbindu-vă şi dându-vă putere, de care nu trebuie decât să vă folosiţi corect pentru a vă ridica din nou în înalt, ca în final să puteţi intra în împărăţia MEA, căci dragostea MEA vrea să vă primească acolo drept copii ai MEI - vrea să vă ofere cea mai mare fericire, de neînchipuit pentru voi. Iată ce doresc să obţin vorbindu-vă: să fiţi convinşi de prezenţa MEA, să-Mi împărtăşiţi dragostea şi să vă deschideţi inimile ca să vă pot lumina cu dragostea MEA ca apoi să aibă loc uniunea în dragoste cu MINE - ceea ce face parte din fericire. După aceasta MĂ veţi slăvi mereu şi îmi veţi cânta în veci cântece de laudă şi mulţumire pentru că aţi redevenit din nou desăvârşiţi, cum aţi fost la început, cum e şi TATĂL vostru în ceruri. Amin

B.D. Nr. 8268 **9.9.1962**

PRIN DEZVĂLUIRI, DUMNEZEU VĂ AJUTĂ SĂ VĂ RIDICAȚI

De o veşnicie aveți parte de grija MEA iubitoare, căci a trecut deja o veşnicie de când v-ați depărtat de MINE şi sunteți nefericiți din această cauză, **în viața pământească nu ştiți nimic de timpul nesfârşit care a trecut de atunci până la întruparea voastră ca oameni şi pe care, lăsându-l în urmă, l-ați depăşit.** Iar acum parcurgeți drumul pământesc şi până ce nu porniți din proprie voință către MINE, nu ştiți către ce soartă vă îndreptați.

De-abia atunci sunteți în afara pericolului de a cădea din nou în adânc şi de a fi nevoiți să parcurgeți din nou drumul nesfârşit de lung care v-a adus aici. Şi pentru că vă iubesc cu toată dragostea, caut mereu să vă înrâuresc pentru a vă determina să vă dăruiți acelei puteri care v-a dat ființă. Pentru aceasta, în timpul vieții pământeşti, nu e nevoie decât de decizia voinței voastre, care are deplină libertate. Ea poate să vă readucă la fericirea supremă dar poate să vă ducă şi la o nouă cădere, căci numai voința voastră liberă hotărăşte ce soartă vă aşteaptă în veşnicie.

Atât timp cât voința v-a fost legată - **cât sufletul vostru a trăit în lucrurile şi creaturile pământeşti**, fiind astfel supus legilor obligatorii - nu eraţi în pericolul de a cădea, fiindcă potrivnicul MEU nu avea putere asupra voastră. Aceasta îi era retrasă iar dragostea MEA vă trăgea constant în sus. **Acum însă, ca oameni, sunteți liberi şi de aceea potrivnicul MEU are din nou dreptul să vă influențeze - iar voi trebuie să-i țineți piept din liberă voință**. Trebuie să porniți din proprie voință pe drumul care duce la MINE. **Cu aceasta treceți cu bine ultima probă a vieții pământeşti** şi puteți să vă descătuşați de orice formă exterioară.

Ați luat ființă din dragostea MEA, care nu s-a împuținat şi nici nu se va împuțina vreodată. De aceea voi fi mereu alături de voi şi voi lupta şi EU pentru voința voastră, la fel ca potrivnicul MEU. Voi face ca toate evenimentele să se apropie de voi în aşa fel ca să vă îndrepte gândurile către MINE. Căci obținând ca voi să MĂ recunoaşteți ca ființă cu totul desăvârşită, care vă iubeşte şi nu doreşte decât să vă facă fericiți, v-am şi câştigat pentru MINE. În acest scop trebuie să vă fac dezvăluiri, trebuie să MĂ străduiesc să luați cunoştință de existența unei puteri care v-a dat viață. Trebuie să vă dau lămuriri despre natura acestei puteri şi să vă dau cunoştințe despre activitatea acestei ființe şi despre legătura în care vă aflați cu ea.

Şi pentru că sunteți înzestrați cu darul gândirii, vă îndemn mereu să gândiți şi pătrund EU însumi în gândirea voastră, dirijându-vă viața în aşa fel ca să vă puteți gândi la MINE. Caut deci să acționez în toate felurile asupra voinței voastre, astfel ca ea să se îndrepte către MINE şi să MI se dăruiască. Fac aceasta din marea MEA dragoste față de voi, care e dornică să fie din nou în legătura cu voi. Pentru aceasta însă e nevoie de decizia liberei voastre voințe.

Ați parcurs un drum lung până a vă întrupa ca oameni. Ca oameni vă aflați acum în acel stadiu de maturitate în care nu trebuie decât să vă folosiți de darurile ce țin de existența omenească pentru a ajunge la țintă. Fiecare zi vă oferă posibilități pentru a dobândi cunoaşterea despre DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru. Aveți zilnic ocazia să vă manifestați dragostea, să duceți la bun sfârşit: fapte pornite din dragoste, care vă garantează totodată şi corectitudinea gândirii, clarificându-vă şi faptul că **aveți de îndeplinit o menire pe pământ**. **Şi atunci vi se pot dezvălui marile cunoştințe despre cauza vieții voastre pământeşti.** (Vezi şi „Secretele Vieții", n.r.) Iar aceasta cunoaştere vă poate îndrepta către MINE, cel care însumi vă dau aceste cunoştințe. Căci trebuie mai întâi să MĂ cunoaşteți, ca apoi să porniți către MINE conştient.

Dragostea MEA face totul ca să puteți duce la bun sfârşit drumul dezvoltării voastre, care vă readuce la MINE pentru totdeauna. - Însă un lucru nu poate face nici dragostea MEA nemăsurată: nu poate să vă constrângă la întoarcere. Drumul vieții pământeşti trebuie să-l parcurgerii în deplina libertate, însă veți deveni şi veți rămâne nespus de fericiți dacă vă decideți din proprie voința pentru MINE. Nu mai trebuie atunci să vă temeți de o nouă cădere, căci țin bine şi nu mai cedez în veci adversarului MEU ceea ce am câştigat odată pentru MINE. Însă în viața pământească luptă şi el pentru sufletul vostru. Trebuie să ştiți şi de faptul acesta, pentru ca apoi să luați decizia conştient şi să-i opuneți rezistență, îndreptându-vă paşii către MINE, ca EU să vă ajut, şi să apelați la darurile obținute pentru voi prin opera mântuirii înfăptuită de Iisus Hristos. **EU însumi am venit prin EL pe pământ ca să plătesc prețul pentru răscumpărarea sufletelor voastre.** Căci îi aparțineți şi dușmanului MEU, pentru că l-ați urmat din libera voință.

Trebuie deci să ştiți că, **dacă vă îndreptați către cruce**, dând dovadă prin aceasta că voința voastră a optat pentru MINE, **puteți să vă eliberați de sub stăpânirea lui.** Iată de ce MĂ dezvălui necontenit oamenilor, dându-le cunoştințe despre cauza vieții lor pământeşti şi despre posibilitatea mântuirii definitive prin Iisus Hristos, prin care EU însumi v-am adus izbăvirea de păcat şi de moarte. Amin.

B.D. Nr. 9002

DE CE EXISTĂ ÎN REPETATE RÂNDURI NOI DEZVĂLUIRI

Cuvântul lui DUMNEZEU nu poate fi păzit de schimbări, pentru că voința omenească este liberă, iar traducerile nu întotdeauna sunt făcute de oameni treji din punct de vedere spiritual, ei pot deci sa greşească. Aceasta este cauza noilor dezvăluiri. Ele trebuie să rectifice schimbările survenite, pentru ca cuvântul lui DUMNEZEU să poată pretinde pe bună dreptate că spune purul adevăr. **Fără noi dezvăluiri ar fi imposibilă corectarea învățăturilor greşite**, mai ales în cazul în care oamenii se încred în ideea că EU însumi împiedic orice schimbare a cuvintelor MELE.

Însă trebuie să înțelegeți că aceasta îmi este imposibil din cauza libertății voinței oamenilor, pe care niciodată n-am s-o limitez, nici chiar când e vorba de purul adevăr. **Le-am dat însă oamenilor asigurarea că vor afla în mod garantat adevărul dacă sunt dornici de aceasta.** Nu puteți deci conta niciodată pe faptul că primiți bunuri spirituale neschimbate când vi se predică **"Cuvântul lui DUMNEZEU"**. Dar aveți promisiunea de a primi adevărul dacă îl doriți. Da, atunci însuşi predicatorul - chiar dacă nu e treaz din punct de vedere spiritual - va fi astfel condus în rostirea predicii, încât adesea nu va spune ceea ce şi-a propus, ci cuvintele pe care i le dau EU - şi aceasta pentru că e ascultat de un om care dorește cu adevărat să cunoască adevărul.

Astfel, dacă ar exista mulți oameni dornici să afle numai adevărul, cei care predică şi-ar da repede seama de greşeli şi şi-ar da mai multă silință să asculte de glasul lor lăuntric, care îi învață altfel. Fiecare om are posibilitatea să-şi dea seama de ceea ce e fals în aşa-zisele MELE cuvinte, căci dragostea le luminează spiritul şi acceptă doar cunoştințele adevărate, nefalsificate. **Aşadar, dacă omul e pătruns de lumina lăuntrică a dragostei, el nu mai poate să gândească greşit.** De-abia atunci vede în câte locuri s-au strecurat greşeli, unde a putut să acționeze dușmanul din cauza că oamenilor le lipseşte lumina dragostei. Şi ştie deja şi faptul că omul nu poate să rezolve problemele singur, numai cu gândirea sa, fără ajutor din partea spiritului în el atunci ce sălăşluieşte în el. Iar atunci ştie

şi de ce e nevoie în repetate rânduri de corecturi, pe care oamenii le primesc sub forma unor noi dezvăluiri.

Mereu MĂ voi dezvălui acelor oameni care MĂ iubesc şi care îmi respectă poruncile, aşa cum le-am promis. Căci o idee greşită atrage după sine altele şi până la urmă nu rămâne decât o idee deformată despre MINE, care nicidecum nu-L oglindeşte pe DUMNEZEUL bun, peste măsură de iubitor, care vrea să fie TATĂL vostru. Aţi acceptat deja multe bunuri spirituale în care s-au strecurat greşeli, fapt pentru care v-a devenit străină imaginea unui DUMNEZEU al dragostei. Vă aflaţi încă departe de EL, nu vă daţi seama că EL vă este TATĂ şi de aceea nici nu vă străduiţi să ajungeţi la EL. Iar ceea ce vi se spune despre EL e de aşa natură că vi-L înstrăinează şi mai mult.

EU însă vreau să vă câştig dragostea, şi de aceea MĂ folosesc de fiecare prilej pentru a vă vorbi - dacă nu direct, atunci prin oamenii care permit Spiritului MEU să lucreze în ei. Aceştia fie că vă transmit direct cuvintele MELE, fie că având o gândire pătrunsă de ordinea MEA, vă pot da o învăţătură care corespunde adevărului. Căci e de mare importanţă să fiţi îndrumaţi către o gândire corectă, ca să ştiţi ce puteţi accepta şi ce trebuie să respingeţi. - **să nu credeţi însă că aveţi garanţia gândirii corecte dacă Luaţi cunoştinţele din Cartea Cărţilor.** Dat fiindcă nu supun voinţa omului la nici o constrângere, nu pot nici să împiedic ca oamenii - din lipsă de cunoaştere - să interpreteze după bunul lor plac bunurile spirituale cuprinse în această carte. **Căci tot ceea ce am spus în ea are un sens spiritual ascuns, care poate fi înţeles numai de spiritul din om, care la rândul lui poate fi trezit numai prin dragoste.** Acesta îl călăuzeşte apoi pe om în înţelegerea întregului adevăr, după cum v-am promis. Amin.

B.D. Nr. 8364 **28.12.1962**

OMUL ARE DATORIA SĂ VERIFICE BUNURILE SPIRITUALE!

Nu vă veţi putea scuza cu faptul că aţi fost greşit învăţaţi, căci EU v-am dat darul gândirii şi în consecinţă aveţi datoria să cercetaţi învăţăturile care vi se dau. Şi dacă aţi fost învăţaţi măcar atât: că există un DUMNEZEU şi CREATOR care a creat totul şi care menţine tot ceea ce vedeţi în jur şi, de asemenea, pe voi înşivă - nu trebuie decât să vă adresaţi în gând acestui creator şi atunci EU, creatorul, vă voi călăuzi gândirea în aşa fel ca să MĂ recunoaşteţi, dacă aceasta vă este voia.

Din tărâmul spiritual vă sunt mereu trimise gânduri referitoare la MINE şi la voi, care vă fac să vă întrebaţi în ce relaţii vă aflaţi cu MINE, DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru. Nu lăsaţi astfel de gânduri să treacă pe lângă voi, ci daţi-le voie să vă pună mintea în mişcare. **Trebuie să ştiţi că orice om care se foloseşte numai de propria sa gândire poate să greşească.**

Trebuie să vă puneţi deci întrebarea dacă acei oameni, care vă învaţă, care vă oferă cunoştinţe pe care şi ei le-au primit de la semeni sau le-au dobândit prin studiu, nu cumva greşesc. Veţi avea cu siguranţă îndoieli şi atunci e bine să gândiţi asupra lor. Hotărâtoare este însă voinţa voastră serioasă de a afla adevărul, căci numai această voinţa face ca adevărul să vă fie dat. Dacă însă acceptaţi pe negândite ceea ce vi se oferă, nu puteţi găsi drumul către MINE, pentru că atunci dobândiţi mereu numai cunoştinţe care se adresează doar minţii voastre, dar nu vă mişcă niciodată inima.

Iar astfel de cunoştinţe nu-i sunt de nici un folos sufletului, pentru că nu vă dau o cunoaştere vie, adevărată, şi nici nu vă determină să lucraţi asupra voastră pentru a vă

perfecționa. Ele sunt şi rămân cunoştințe lumeşti, chiar dacă au ca subiect probleme de natură spirituală. - Căci nu se adresează decât minții voastre, iar pe de altă parte nu vă îndeamnă să cercetați cele primite pentru a putea aprecia corect ceea ce vi se oferă.

Iar dacă vi se interzice prin porunci să gândiți asupra învățăturilor primite, trebuie să vă miraţi şi să vă daţi singuri seama de absurditatea unor astfel de porunci şi să puneți tocmai din această cauză la îndoială adevărul învățăturilor care vi se oferă. Nu-i sigur că ele sunt în întregime greşite. Voi însă trebuie să clarificați aceasta începând să reflectați asupra lor şi adresându-vă celui care este DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru, singurul care vă poate lumina în această privință.

Trebuie să căutați deci să dobândiți o cunoaştere vie şi să nu vă mulțumiți cu cunoştințe moarte. Ele rămân moarte atât timp cât n-au influență asupra sufletului, cât timp nu-l fac să lucreze cu sârg asupră-şi - lucru care constă înainte de toate în a săvârşi fapte pornite din dragoste față de semeni. Căci îndată ce omul trăieşte în dragoste, gândirea i se luminează şi nu se mai mulțumeşte cu învățături care nu corespund întru totul adevărului. - Lumina dragostei nu îl mai lasă să accepte pe negândite tot ceea ce i se oferă, ci şi-l determină să cerceteze tot, căci dragostea este principiu dumnezeiesc şi nu suportă niciodată eroarea sau minciuna.

Din acest moment omul resimte o dorință puternică de a afla adevărul. - Şi îl primeşte, indiferent în ce fel. **Căci cine doreşte să afle adevărul, acela îl va primi**. **Cine doreşte adevărul, acela MĂ doreşte pe MINE, care sunt veşnicul adevăr. Iar EU MĂ dezvălui lui, adică fac să-i parvină într-un fel sau altul adevărul, iar el îl acceptă şi-l valorifică fără rețineri.**

Fiecare om trebuie să dorească el însuşi să ajungă la perfecțiune şi poate să ajungă la ea pentru că e de ajuns să ia legătura cu MINE - **e de ajuns să se roage la MINE în spirit şi în adevăr ca să-l ajut în a-şi parcurge cu succes drumul pământesc** - şi ruga îi va fi ascultată. Va simți mereu un imbold lăuntric de a săvârşi fapte pornite din dragoste şi va dobândi prin aceasta lumină şi va merge astfel pe calea care îl duce la desăvârşire. Amin.

B.D. Nr. 5785 **10.10.1953**

NU ÎNTREPRINDEȚI NIMIC FĂRĂ IISUS

Cereți sprijinul MEU pentru tot ceea ce întreprindeți! Nu începeți nimic fără MINE, nu faceți nici un pas, nici un drum fără MINE, ci lăsați-MĂ să merg EU înaintea voastră. Atunci vă voi fi țelul la care veți ajunge cu siguranță.

Tot aşa încredințați-vă MIE în toate problemele spirituale, ca să vă conducă Spiritul MEU şi să primiți sfaturi bune. Atunci nici nu mai puteți altfel decât să gândiți şi să acționați corect şi să lucrați cu succes pentru împărăția MEA. În aparența voastră nu acționați din proprie voință, căci EU nu MĂ manifest atât de evident, ca prin aceasta să fiți constrânşi să-Mi urmați voința. Şi totuşi voința MEA este cea care se arată acum în voi.

Dacă îmi înfrânați MIE în prealabil orice muncă, gând sau cuvânt, puteți fi siguri că voi acționa asupra lor. Dar e nevoie să Luați mai întâi legătura cu MINE ca să-Mi simțiți voința în inimă şi să puteți gândi, vorbi şi acționa ca atare.

De aceea, câtă vreme nu vă considerați activitatea ca muncă lumească, ci vreți să-Mi slujiți MIE cu EA şi rămâneți în continuă legătura cu MINE pentru a-MI primi indicațiile, nu trebuie să vă temeți că nu sunteți în stare să lucrați pentru MINE. **Căci**

EU vă aşez indicaţiile în inimă prin faptul că vă dau sentimente care vă fac să acţionaţi după voinţa MEA. Şi atunci orice începeţi să faceţi e binecuvântat. Amin.

B.D. Nr. 6674 **24.10.1945**

CERCETAŢI TOT ŞI PĂSTRAŢI CE ESTE BUN!

"Cercetaţi tot şi păstraţi ce este bun!" - Aceasta o spun celor care sunt predispuşi la îndoieli, celor care n-au capacitatea de a discerne şi se tem să accepte bunuri spirituale care le sunt oferite într-un mod neobişnuit. **Iată ce e de făcut: Luaţi-le în primire fără prejudecăţi, apoi rugaţi-vă la MINE ca să vă iluminez şi după aceea cercetaţi ce aţi primit.** Daţi deocamdată la o parte **ceea ce nu vi se pare acceptabil pentru că încă nu vă e pe înţeles** şi bucuraţi-vă de ceea ce după o primă cercetare vi se pare credibil.

Nu vă cer să credeţi orbeşte - vă cer să verificaţi bunurile spirituale care vi se oferă. Trebuie să reflectaţi asupra lor şi e de preferat să le refuzaţi dacă vi se par de neînţeles, decât să le acceptaţi pe negândite. Căci cunoştinţele faţă de care n-aţi luat poziţie gândind asupra lor, nu sunt spre binecuvântarea voastră, **însă dacă doriţi să aflaţi cu adevărat numai adevărul, vă veţi da seama cu claritate - când vi se oferă cunoştinţe spirituale prin solii MEI - că acestea îşi au obârşia în MIME. Căci cuvintele acestea au puterea de a da viaţă - cu condiţia ca viaţa să fie dorită.**

"Cercetaţi tot şi păstraţi ce e mai bun!" - Aceste cuvinte nu contrazic oare cerinţa de a crede şi nu cerceta? Când vă spun să păstraţi ce e mai bun, las la atitudinea voastră ce anume să credeţi. Şi aceasta pentru că nu vă cer să credeţi orbeşte. Atunci de ce pretindeţi de la oameni să nu gândească asupra învăţăturilor credinţei? Nu procedaţi astfel împotriva voinţei MELE? Ştiţi ce urmări are asupra oamenilor o astfel de constrângere la credinţă? Mereu subliniez libertatea voinţei, mereu scot în evidentă că fiecare om e răspunzător de opţiunea voinţei sale. Mereu vă avertizez să vă păziţi de orice constrângere spirituală şi vă explic ce este de fapt esenţial în viaţa pământească.

Şi scriptura vă dovedeşte aceasta prin cuvintele: ***"Cercetaţi toate lucrurile şi păstraţi ce e bun!"*** Fiecare om care doreşte în mod serios să-Mi îndeplinească voinţa ar trebui să se mire de aceste cuvinte care sunt în contradicţie cu poruncile bisericeşti, îndemnând la cercetarea cunoştinţelor spirituale. Ale cui cuvinte, ale cui învăţături sunt mai de crezare? Acestor cuvinte ale MELE nu le puteţi da altă interpretare decât de a lua atitudine faţă de fiecare învăţătură religioasă. Trebuie să Luaţi atitudine indiferent de cine vă oferă bunurile spirituale. Aveţi voie să cercetaţi chiar şi adevărul care îşi are izvorul în MINE, venit direct de sus. Şi nu vă condamn dacă credeţi că nu puteţi accepta totul fără nici o reţinere, însă cereţi-MI întotdeauna sfatul, iar EU vă fac să înţelegeţi cele necesare pentru maturizarea sufletului vostru. Dacă aveţi un nivel scăzut de maturitate, încă nu puteţi înţelege tot. Dar voi sunteţi cei care hotărâţi ce anume sunteţi dispuşi să acceptaţi.

"Cercetaţi tot şi păstraţi ce este bun!" - Căci prin aceasta daţi dovadă de seriozitatea intenţiilor voastre şi a dorinţei de a cunoaşte adevărul. Cei care acceptă totul fără să gândească, dau dovadă de indiferenţă şi niciodată nu vor ajunge la lumina adevărului, pentru că acesta le este indiferent. O astfel de atitudine nu trebuie stimulată din partea persoanelor cu răspundere. Oamenii trebuie stimulaţi şi nu împiedicaţi să se confrunte cu bunurile spirituale. De-abia atunci acestea îi sunt binecuvântate omului şi îl pot ajuta la obţinerea maturităţii sufleteşti, dat fiindcă îşi spune cuvântul libera voinţă, de opţiunea căreia depinde totul. Amin.

B.D. Nr. 7521 **31.2.1960.**

ÎNTÂIA EPISTOLĂ A LUI IOAN, CAPITOLUL 4, I-3: *"CERCETAȚI DUHURILE DACĂ SUNT DE LA DUMNEZEU!"*

Luați-vă mereu după cuvintele MELE. Dacă vi se dau din afara bunuri spirituale, cercetați-le dacă corespund cu cuvintele MELE pe care vi le-am transmis EU direct şi refuzați ceea ce e în contradicție cu ele. Căci ceea ce vă vesteşte spiritul MEU este adevărul adevărat pe care-l puteți oricând susține ca adevăr.

Nu trebuie să vă fie teamă că răspândiți idei greşite dacă vă țineți strict de ceea ce primiți de sus de la MINE.

Căci voința MEA este ca adevărul să se răspândească printre oameni, aşa că MĂ îngrijesc să-l primiți, şi mereu voi vorbi prin Spiritul MEU numai acolo unde există garanția că cuvântul MEU este primit şi dat neschimbat mai departe. Eu ştiu când şi unde este aceasta posibil, şi acolo Spiritul MEU se revarsă.

Vreau ca voi, oamenii să trăiți în adevăr - ştiu însă în ce măsură acționează dușmanul MEU asupra voastră, căutând mereu să presare adevărul cu erori. **Cunosc cine e dornic de adevăr şi deci unde are dușmanul MEU puțină influență.** Ştiu când îmi creează dorința de adevăr posibilitatea de a transmite adevărul pe pământ ca să fie dat mai departe la semeni, ştiu unde există dorința de a sluji adevărul.

EU însumi, când am trăit pe pământ am vestit Evanghelia, astfel că oamenii au primit de la MINE numai adevărul curat, indiferent despre ce le-am dat învățătură. **Şi acum porneşte de la MINE cei mai pur adevăr şi nu e nevoie decât de o inimă deschisă, dornică de adevăr, pentru ca adevărul să fie primit şi folosit. Atunci el răspândeşte lumina** - căci semnul distinctiv al adevărului este faptul că îi măreşte omului capacitatea de înțelegere, el dobândind astfel cunoştințe clare, care îl iluminează - ceea ce poate să facă numai adevărul.

Fiecare greşeală însă zăpăceşte gândirea, întunecă spiritul şi niciodată nu poate să aducă fericirea. **Cine doreşte adevărul, acela simte şi efectul binecuvântat al luminii** - pe când cel care trăieşte în eroare nu-şi dă seama de aceasta pentru că trăieşte în beznă spirituală. Nimeni însă nu va putea spune că adevărul este de negăsit, fiind inaccesibil oamenilor. Căci fiecare om care doreşte în mod serios să afle adevărul şi care ia legătura cu MINE, poate să-l primească.

Acum îl primiți în mod evident prin cuvintele MELE venite de sus şi puteți verifica oricând în ce măsură corespund cu ele învățăturile de natura spirituală care vi s-au dat, pentru a afla dacă trăiți în adevăr. Ceea ce vă transmit EU însumi nu poate fi decât adevărul. Prețuiți-l şi nu renunțați niciodată la el, pentru că ați primit prin el un dar al îndurării MELE de o <u>extraordinară importanță,</u> care are menirea să înlăture mizeria spirituală în care vă aflați, să vă aducă în starea luminii şi puterii şi să vă ajute la maturizarea sufletului. **<u>E un dar pe care vi-l oferă marea MEA dragoste ca să nu mai trăiți în beznа spiritului.</u>**

Spiritul MEU coboară asupra voastră - se varsă într-un vas deschis, umplându-l mereu din nou. Spiritul MEU vă dă adevărul, care nu poate să pornească decât de la MINE. De aceea puteți să susțineți acest adevăr cu toată convingerea în fața semenilor, <u>pentru că de la MINE nu poate să vină nimic neadevărat.</u>

Dovada că aceste învățături vin de la MINE o aveți prin faptul că: pomenesc

mereu de întruparea MEA ca om, de opera mântuirii ce am înfăptuit-o şi arată că EU, DUMNEZEUL şi TATĂL vostru IISUS HRISTOS, mântuitorul vostru, însumi mă aplec la voi ca să vă dau mărturie despre MINE. De asemenea puteți constata un efect deosebit şi deci vă puteți da seama de natura dumnezeiască a acestei puteri spirituale deoarece vă dă mereu învățătură despre dragoste şi vi-l arată pe IISUS HRISTOS ca singurul şi cel mai important țel al vieții. De aceea puteți să credeți tot ce vine prin Spiritul MEU , căci "însuşi veşnicul adevăr" se apleacă la voi, învățându-vă, pentru că vrea să trăiți în adevăr. Amin.

B.D. Nr. 8494 **12.5.1963**

DARUL ÎNDURĂRII ÎNAINTE DE SFÂRŞIT

În ultima vreme înainte de sfârşit îmi revărs din abundență harul asupra pământului, căci oamenii au nevoie de el. Ei au mare nevoie de sprijin pentru a putea parcurge cu succes ultimă parte a drumului lor pământesc. Trebuie aduşi mulți oameni pe drumul cel bun. Ei au nevoie de ajutor, căci se află pe drumul ce îi duce la prăpastie şi de aceea trebuie chemați înapoi şi îndrumați spre drumul cel bun.

Toate mijloacele de care MĂ folosesc înainte de sfârşit sunt daruri ale îndurării, căci oamenii nu fac nimic ca să le obțină, ci merg indiferenți pe drumul pământesc şi de aceea nici nu merită ajutor, mai ales că mai mult se opun în loc să primească adevărul. EU însă îmi iubesc toate făpturile şi nu vreau să se piardă vreuna din ele. Nu vreau ca ele să ajungă din nou într-o stare nefericită pentru un timp nesfârşit de lung, şi de aceea pun îndurarea înaintea judecății, încerc totul ca să le salvez înainte de sfârşit.

Ştiu ce e spre binele fiecăruia. Ştiu ce poate să-l aducă pe fiecare om în parte pe drumul cel bun. Şi MĂ folosesc de acesta, fără a recurge însă la presiuni asupra voinței, căci omul trebuie să hotărască liber. Aceasta îi va veni uşor, pentru că mijloacele - îndurării se vor apropia atât de evident de el, încât va putea să le recunoască. Mereu îi va fi îndreptată, atenția către tărâmul spiritual. Mereu se va apropia moartea de el sub o formă sau alta, fie că trebuie să se despartă de oameni care-i sunt dragi, fie că află de felurite cazuri de deces.

Va fi mereu atenționat că şi viața lui e trecătoare, astfel că are ocazia să se gândească la ce urmează după moarte, gândurile îi vor fi îndrumate către tărâmul spiritual, căci se va gândi ades la cei morți şi se va întreba: unde sunt ei oare? Au pierit de tot sau mai există o speranță de a-i revedea? **Atunci intervin spiritele în paza cărora este încredințat şi-l îndrumă şi caută să-i influențeze gândirea şi să-l lumineze.** Ele fac posibil ca fiecare om să ia cunoştință de cuvintele MELE transmise direct pe pământ sau să le cadă în mână cărți în măsură să-i lămurească. Ei fac totul ca gândurile oamenilor să se îndrepte către acea împărăție, care le este adevărata patrie, în care vor păşi după ce se vor despărți de lumea aceasta. **Şi cei morți îi influențează din lumea cealaltă prin faptul că intervin mereu în gândurile oamenilor şi prin aceasta se stabileşte intr-un fel o legătură spirituală între tărâmul spiritual şi cel pământesc**.

Îndurarea MEA e nesfârşită şi fiecare s-ar putea folosi de ea, dacă aceasta i-ar fi voia. **De aceea şi fac să-Mi răsune glasul, căci cine îl aude şi îl acceptă se foloseşte într-adevăr de cel mai mare har (dar) al îndurării**, care îi asigură succesul: îl ajută să-şi maturizeze sufletul şi să-şi realizeze încă pe pământ scopul de a MĂ găsi, de a lua legătură cu MINE - ceea ce îi va asigura apoi desăvârşirea sufletului. Important este ca omul să restabilească cu MINE înainte ca sufletul să-i fi părăsit trupul, înainte de a fi sosit timpul despărțirii de

pământ.

Îndată ce își dă seama de existenta MEA şi MĂ recunoaşte, el nu se mai pierde, pentru că o porneşte pe drumul ce duce la cruce, la mântuitorul dumnezeiesc IISUS HRISTOS. În EL MĂ recunoaşte pe MINE, îndreptându-se astfel către MINE. Atunci IISUS Îl descătuşează, smulgându-l pentru totdeauna din ghearele duşmanului. Căci IISUS i-a luat păcatele asupra SA, deschizându-i astfel drumul către TATĂ.

IISUS şi cu MINE suntem unul - Recunoaşterea acestui fapt garantează reîntoarcerea la MINE a celor căzuți odinioară. Iată de ce le vorbesc oamenilor, dându-le explicații. **Cuvintele MELE sunt cel mai mare dar al îndurării, pe care-l dau oamenilor înaintea de venirea sfârşitului. Ferice de cel care le acceptă, căci el în veci nu se mai pierde.**

Răgazul rămas e scurt, iar forțele întunericului luptă cu înverşunare pentru suflete. Dar şi EU lupt pentru voi, făpturile MELE, şi sunt alături de voi, ca să puteți opta corect, ca să porniți pe drumul către IISUS HRISTOS, în care am devenit EU însumi om, pentru a vă mântui. Căci voi sunteți cei care decideți rezultatul acestei lupte. Folosiți-vă de aceasta mare operă a îndurării - mântuirea prin IISUS HRISTOS şi adevărat vă spun, veți obține victoria, eliberându-vă de cel care va vrea pieirea. Amin.

J.W. **19.7.1965**

CHEM OAMENII LA ÎNTOARCERE

Tot mai mult aleargă oamenii după avuții pământeşti, nu-şi mai găsesc odihna, nimic nu le mai satură foamea şi setea. E bine ca oamenii să se străduiască neobosit la fapte bune, căci strădaniile lumeşti adună numai lucruri moarte, care nu servesc vieții sufletului.

Nu vă molipsiți şi voi de strădaniile lumii, care nu urmăreşte decât bogăția, gloria şi plăcerile. Ea seamănă cu un orb care caută un țel şi fiind orb, nu poate să-l găsească. Dar lumea e orbită tocmai de faptul că îşi caută fericirea în cele pământeşti. Fie-vă milă de aceşti oameni. Ei nu trebuie condamnați, fiindcă sunt orbi şi de cele mai multe ori nu ştiu ce fac. Veți constata că oamenii au o orientare din ce în ce mai materialistă, că uită tot mai mult de valorile mai înalte ale vieții şi îşi află bucuria în plăceri primitive.

Cunosc gândirea întoarsă pe dos a oamenilor şi vreau să le vin în ajutor. **Dar nu mai pot să-i ajut prin glasul lăuntric, spiritual, ci doar din afară, prin semne cum ar fi catastrofele naturale, epidemiile, foametea şi războaiele.** Ei nu-şi vor da seama de ce sunt nevoit să permit toate acestea şi chiar se vor indigna. **Să ştiți însă că întâmplările acestea vor veni asupra oamenilor numai pentru că ei sunt de rea credință.** De aceea faptele lor se vor întoarce asupra lor şi copiilor lor. Trebuie să permit din cauza răutății lor ca propriile lor fapte să se întoarcă asupra lor, **ca prin aceasta să-şi dea seama de gândirea lor întoarsă pe dos, ca să se depărteze de cele pământeşti** şi să-şi caute fericirea în MINE. **Oamenii vor avea necazuri atât de mari, încât vor fi zguduiți, redevenind astfel receptivi față de cuvintele MELE şi spiritul MEU aflat pretutindeni.**

Oamenii vor râde şi vor dănțui în aşa-zisa lor fericire până în momentul intervenției MELE. Atunci bucuriile li se vor transforma în râuri de lacrimi, dansurile în bocete.

Vă spun: **n-ar fi nevoie de necazurile acestea dacă oamenii n-ar fi intorsi pe dos sufleteşte, dacă n-ar fi uitat de MINE pentru a se închina principelui lumii şi a-l iubi**. Dar fiindcă oamenii iubesc întunericul, întunericul va cădea asupra lor şi-i va judeca după dragostea lor întoarsă pe dos.

Puțini numai se vor trezi, întorcându-se cu totul către MINE, încetând să mai păcătuiască pentru a se elibera definitiv de sub stăpânirea celui care aduce numai nenorocire celui care se ataşează de el - fiindcă el este nespus de rău.

Dar cei mai mulți oameni nu cred aceasta până nu o simt amarnic pe propria lor piele. Eu însă sunt păstorul cel bun care aduc vindecare şi binecuvântare acolo unde oamenii MĂ iubesc şi merg pe căile MELE.

J.W.

CINE-MI PRIMEŞTE CUVINTELE, MĂ PRIMEŞTE PE MINE

Deschideți-vă mereu inimile pentru a primi cuvintele mele, căci prin aceasta vă puteți împărtăşi din belşug din marea MEA îndurare şi de-abia prin aceasta devine viața o adevărată bucurie pentru voi. Cuvintele MELE nu sunt vorbe goale, ci ele sunt forța care pune totul în mişcare, care pulsează în întreaga creație. Cine îmi primeşte cuvintele drept: ceea ce sunt ele - şi anume drept forță spirituală - acela se întremează. **Căci cuvintele MELE sunt adevărata pâine şi adevăratul vin, care dau puteri pentru o nouă viață.**

De v-ați putea da seama ce mare har este primirea cuvintelor MELE, ați spune: TU, TATĂL cel mai bun, ne hrăneşti cu atâta îmbelşugare din pâinea ta cerească, TU ne dai nouă carnea ta, ca noi să trăim în TINE şi TU în noi. - Cuvintele TALE sunt o continuă punte către TINE. Trebuie numai să ne străduim către ea ca să ajungem la adevăratul țel care eşti TU, bunul nostru TATĂ. Fără TINE, fără cuvintele TALE suntem săraci, căci cuvintele TALE ne dau puteri pentru o nouă viață.

Dragii MEI copii, cuvintele MELE sunt o transmitere directă de putere către voi. Cine îmi primeşte cuvintele, primeşte şi putere de la MINE, care vă dă tărie în nevoile vieții - Vă dau cuvintele MELE, căci vă cunosc necazurile. Vă dau pâinea MEA cerească, pentru că sunteți flămânzi. Primiți-o şi vă spun: vă veți sătura cu adevărat în toată ființa voastră.

Vă spun: cuvintele pe care vi le transmit sunt acea putere a binecuvântării, care porunceşte întunericului. Primiți cu sârg cuvintele MELE, ca să prindeți puteri în MINE şi să porunciți puterilor care vor să producă pretutindeni haos şi necazuri.

Cuvintele MELE seamănă cu un izvor, care nu seacă niciodată, care nu poate fi nicicând epuizat de vreun spirit creat, căci cuvintele MELE sunt nesfârşite în profunzimea lor - EU însumi fiind miezul lor. Cine bea din izvorul MEU se întremează în toată ființa lui şi se împlineşte de o viață nouă, unită cu MINE.

Izvorul cuvintelor MELE sunt EU însumi - **EU însumi vin la voi prin cuvânt**. **Cine MĂ primeşte prin ele, cu adevărat MĂ primeşte pe MINE.** Eu îi aparțin în aceeaşi măsură în care şi-a însuşit cuvintele MELE, căci EU şi cuvintele MELE suntem la origine unul şi acelaşi. De aceea vă spun: cine e curat în spirit şi îmi ascultă cuvintele, pe MINE MĂ ascultă şi simte prezența MEA, a CELUI care **MĂ grăbesc să vin la voi prin cuvânt**.

Păstrați în adâncul inimii aceste explicații ce vi le-am dat despre cuvintele MELE . Ele vă fac apți să le primiți în continuare, ceea ce valorează extraordinar de mult pentru voi. Încă nu vă puteți da seama cu adevărat de aceasta, dar credeți-MĂ, căci EU vă spun adevărul curat. Amin.

J.L. **C.D. vol.1, cap.1**

ASTFEL VORBEŞTE DOMNUL

Cine vrea să vorbească cu MINE, acela să vină la MINE şi EU îi voi aşeza răspunsul în inimă. - Dar numai cei curaţi, ale căror inimi sunt pline de umilinţă, vor auzi şi glasul MEU! - Iar cu cel care MĂ preferă întregii lumi şi mă iubeşte aşa cum iubeşte mirele o gingaşă mireasă, voi merge braţ la braţ, şi MĂ va vedea mereu, aşa cum vede un frate pe celălalt.

Spune-le celor care MĂ caută: EU, CEL adevărat, MĂ aflu peste tot şi nicăieri! MĂ aflu peste tot unde sunt iubit şi sunt respectate poruncile MELE; nu sunt însă nicăieri unde oamenii doar MI se închină şi MĂ cinstesc! - Nu este dragostea mai mult decât ruga şi respectarea poruncilor mai mult decât cinstirea? - Adevărat vă spun: cine MĂ iubeşte, acela MI se roagă în spirit şi cel care ÎMI respectă poruncile, acela MĂ iubeşte cu adevărat. Poruncile MELE pot fi respectate doar de cel care MĂ iubeşte. Iar cel care MĂ iubeşte nu mai are altă poruncă decât de a fi mărturia cuvântului MEU viu, care este adevărata, veşnica viaţă! Amin.

Puteţi să-Mi cereţi sfatul în orice probleme - EU vă dau lămuriri. - De ce n-aş face-o, căci vă sunt TATĂ şi vreau să veniţi la MINE cu orice problemă, ca să creşteţi şi să vă formaţi după chipul Şi asemănarea MEA.

Cuvinte părinteşti primite de Johanna Dudde.

CINE ESTE DUMNEZEU?

CAUZA DEZVĂLUIRILOR LUI DUMNEZEU
ÎMPLINIREA FĂGĂDUINŢEI LUI DUMNEZEU -ADEVĂRUL
INTRODUCERE ÎN CUNOAŞTEREA SPIRITUALA
IMPORTANŢA CUNOAŞTERII
DEOSEBIREA DINTRE CUNOŞTINŢELE ÎNVĂŢATE ŞI CUNOAŞTEREA VIE
NOŢIUNEA CORECTĂ DE DUMNEZEU
EU SUNT ÎNCEPUTUL TUTUROR LUCRURILOR!
DUMNEZEU ESTE DE NEPĂTRUNS
DUMNEZEU ESTE O FIINŢĂ
POATE FI DOVEDITĂ EXISTENŢA LUI DUMNEZEU?
DUMNEZEU ESTE UN SPIRIT CARE S-A MANIFESTAT ÎN IISUS HRISTOS
CREDINŢA ÎN DUMNEZEU PRIN IISUS HRISTOS
CELOR CARE NEAGĂ EXISTENŢA LUI DUMNEZEU
DIVERSE DOVEZI ALE EXISTENŢEI LUI DUMNEZEU
EXISTENŢA LUI DUMNEZEU - ÎNŢELEPCIUNEA LUMEASCĂ
EXISTENŢA LUI DUMNEZEU NU E VOIE SĂ FIE DOVEDITĂ
IMAGINE FALSĂ DESPRE DUMNEZEU ÎNVĂŢĂTURI FALSE
SFÂNTA TREIME A LUI DUMNEZEU
CREDINŢA OARBĂ E FĂRĂ VALOARE
DORINŢA SERIOASĂ DE ADEVĂR CONSTITUIE GARANŢIA ADEVĂRULUI
CARE ESTE SCOPUL VIEŢII PĂMÂNTEŞTI?
OPERA MÂNTUIRII SĂVÂRŞITĂ DE IISUS HRISTOS
CERCETAŢI SPIRITELE!
ÎNŢELEGEREA ACTIVITĂŢII SPIRITULUI
TREZIREA LA VIAŢĂ
VIAŢA TRĂITĂ ÎN ZADAR

VOINȚA LUI DUMNEZEU

B.D.6848 **9.6.1957**

CAUZA DEZVĂLUIRILOR LUI DUMNEZEU

Vouă tuturor, care MĂ ascultați, vreau să MĂ dezvălui ca DUMNEZEU al dragostei, înțelepciunii şi atotputerniciei. Dezvăluirile MELE nu cer decât o inimă deschisă, o ureche binevoitoare care MĂ ascultă când îmi răsună glasul. Dezvăluirile sunt mereu dovezi ale dragostei MELE, căci vă vorbesc ca un tată copiilor săi: sfătuindu-vă, învățându-vă, consolându-vă, promițându-vă dragoste.

Vreau să vă ating tuturor inima, vouă, celor care MĂ ascultați. Vorbindu-vă, vreau să vă fac fericiți, vreau să vă dăruiesc ceva ce vă ajută să vă ridicați: lumină şi putere, de care are nevoie fiecare ființă pentru a se apropia de MINE. Iată de ce vă vorbesc iar şi iar.

Dar vreau să-Mi dezvălui şi Ființa, vreau să MĂ cunoaşteți ca DUMNEZEU al dragostei, al înțelepciunii şi atotputerniciei - şi, când M-ați cunoscut, să vedeți în MINE pe TATĂL vostru, pornind către MINE ca copii ai MEI. Dacă aveți credință în dragostea, înțelepciunea şi atotputernicia MEA, atunci vă veți dărui MIE cu dragoste şi smerenie şi veți renunța la orice împotrivire care vă mai desparte de MINE.

De aceea MĂ dezvălui vouă. - Căci trebuie să ştiți cu toții că DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru doreşte să vă îmbrățişeze cu o dragoste nemărginită, dar că dragostea nu suportă împotrivire. Vă vorbesc pentru a vă înfrânge împotrivirea - dar nu vă constrâng să MĂ ascultați. Veți simți dragostea MEA îndată ce auziți în voi glasul MEU. Veți fi atinşi de un curent de putere care vă dovedeşte că EU sunt cel care vă vorbeşte. Dar dacă continuați să vă opuneți, efectul curentului de putere se diminuează - însă ia amploare dacă sunteți gata să-Mi primiți cuvintele.

Vreau să vă aduc lumină, vouă, celor încă întunecați în spirit. Vreau să vă pregătesc în aşa fel, ca sferele luminii să vă poată primi. Dar aceasta este posibil numai dacă, crezând în MINE, vă hotărâți la fapte izvorâte din dragoste. Dacă Mă iubiți pe MINE, simțiți nevoia lăuntrică să fiți activi în dragoste, şi, ca să învățați să MĂ iubiți, vă dezvălui Ființa MEA. Pe pământ voi vorbiți de un "DUMNEZEU" de care vă temeți ca de o putere căreia îi sunteți deserviți, care vă poate nimici sau judeca - dacă mai credeți cât de cât în El. Deci nu-i dăruiți "DUMNEZEULUI" vostru dragostea pe care "EL" şi-o doreşte de la voi. EU însă vreau să fiu numai iubit, pentru că astfel suntem în relații mult mai bune, decât dacă vă e frică de MINE.

Vreau să primesc de la voi dragoste şi MĂ ostenesc neîncetat pentru aceasta, însă voi veți iubi doar o ființă pe care o recunoaşteți în perfecțiunea ei şi sunteți convinşi de dragostea, înțelepciunea şi puterea ei. Şi dacă pot să vă vorbesc EU însumi, vă convingeți curând de nesfârşita MEA dragoste, de neîntrecuta MEA înțelepciune şi de puterea MEA nemărginită. Şi atunci vă dăruiți MIE din dorința de a vă uni cu MINE pentru totdeauna.

Şi astfel mereu vor răsuna cuvintele dragostei MELE față de voi şi vor căuta intrare în inima voastră. Vreau să-i fac fericiți pe cei care MI se dăruiesc de bunăvoie şi să le deschid poarta mântuirii. Amin.

B.D.Nr.7767 **9.12.1960**

ÎMPLINIREA FĂGĂDUINȚEI LUI DUMNEZEU – ADEVĂRUL

Veți fi inițiați în adevăr de Spiritul MEU. Dacă EU însumi am rostit aceste cuvinte când am trăit pe pământ, înseamnă că există posibilitatea să vă aflați şi voi în adevăr, deci nu puteți spune: nimeni nu ştie care este şi unde este adevărul, însă trebuie să vă ocupați serios cu problema felului în care ajungeți să cunoaşteți adevărul.

Există un adevăr care este Incontestabil, care îşi are izvorul în MINE, "veşnicul adevăr" şi care nu se schimba niciodată. Trebuie să vă apropiați voi înşivă de acest izvor originar al adevărului şi să vreți să obțineți adevărul de acolo de unde îşi are obârşia: şi anume de la MINE însumi. EU ştiu totul, cunosc toate corelațiile, nimic nu îmi este ascuns şi vreau ca şi voi să vă aflați în aceeaşi lumină ca MINE, ca să ştiți de unde ați pornit şi ce țel aveți.

Semenii voştri însă nu pot să vă spună aceste lucruri, afară dacă au primit cunoaşterea de la MINE. Mulți se cred cunoscători şi vor să-şi convingă semenii de ceea ce au obținut prin cercetarea minții, însă rezultatul gândirii lor nu corespunde adevărului câtă vreme ei nu MI se adresează MIE însumi pentru iluminarea gândirii lor - câtă vreme se folosesc numai de rațiunea lor. Şi atunci pe bună dreptate se poate obiecta că nimeni nu ştie care este şi unde este adevărul.

EU însă, DUMNEZEUL vostru îl ştiu, şi îl ştie şi acela căruia EU i-1 dezvălui. V-am spus că Spiritul MEU vă va introduce în cunoaşterea adevărului. Iar cuvintele MELE sunt şi vor rămâne adevărul. Însă aceste cuvinte ale MELE sunt prea puțin luate în seamă. - Oamenii nu îşi dau seama ce făgăduințe mari le-am făcut prin ele. Nu doresc de loc să fie inițiați în adevăr ci acceptă ca adevăr tot ceea le este oferit de semeni sau refuză din principiu totul ca fiind neadevărat.

În ambele cazuri este vorba de regres spiritual, căci fiecare om trebuie să aibă cunoştințe spirituale şi de aceea fiecare om trebuie să dorească să primească cunoştințe spirituale adevărate. Deja această dorință înseamnă o apropiere de adevăr, căci nu îl las în întuneric pe omul dornic de lumină. EU însumi intervin şi îi conduc gândurile astfel ca el să înceapă căutarea şi să pornească pe drumul care duce la adevăratul izvor.

EU însumi îi ofer atunci adevărul, dacă nu direct, atunci prin solii MEI, pe care el va fi deja în măsură să-i recunoască drept soli ai MEI, căci EU nu aştept decât ca adevărul să fie dorit, pentru a-1 putea dărui. Vreau ca oamenii să trăiască în adevăr şi ca Spiritul MEU să-i învețe îndată ce au bunăvoință. Atunci omul nu se mai îndoieşte de adevărul a ceea ce primeşte de la Spiritul MEU şi îşi va aduce aminte şi de cuvintele MELE: "***Vă trimit Mângâietorul, Spiritul adevărului, care vă va învăța adevărul şi vă va aminti de tot ceea ce v-am spus.***"

Aveți deci o piatră de încercare prin faptul că prin Spirit veți auzi aceleaşi cuvinte ca cele pe care le-am rostit când am trăit pe pământ. După aceasta vă puteți da seama cine este cel care vă vorbeşte şi puteți crede cu toată convingerea că EU sunt ACELA care îşi îndeplineşte făgăduința şi vă învață prin Spiritul SĂU. Şi veți recunoaşte astfel deseori asemănarea cu cuvintele adresate de MINE însumi oamenilor.

Atunci trebuie să reflectați serios la fiecare cuvânt al MEU, pentru că acestea sunt cuvinte de la DUMNEZEU, care nu vor trece niciodată, chiar dacă trece cerul şi pământul. Şi crezând acum convins în aceste cuvinte ale MELE, pătrundeți din ce în ce mai mult în adevăr, pentru că trăiți după ele şi simțiți efectul lor. Sunteți acum nu numai ascultătorii cuvintelor MELE ci le şi înfăptuiți. Simțiți efectul dragostei care vă este mereu predicată prin cuvintele MELE şi care acum vă dăruieşte o lumină adevărată, astfel că creşteți continuu în cunoaştere pentru a dobândi din nou cunoaşterea pe care ați pierdut-o. Vă aflați din nou pe deplin în adevăr, căci EU însumi vă învăț, aşa cum v-am făgăduit. Amin.

B.D. Nr. **28.11.1962**

INTRODUCERE ÎN CUNOAŞTEREA SPIRITUALĂ

Vreau să le dau oamenilor o învățătură uşor de înțeles. Dacă sunt încă cu totul lipsiți de cunoaştere şi vor să primească o explicație adevărată, îi lămuresc la modul cel mai simplu. - Vă puteți da seama că EU nu am creat oamenii aşa cum sunt, căci oamenii au multe lipsuri. Dacă vă gândiți la aceasta, vi se va părea îndoielnic ca o ființă cu desăvârşire perfectă, pe care o numiți DUMNEZEU, să fi creat o omenire atât de imperfectă. - însă fiindcă voi nu v-ați putut crea pe voi înşivă, nici toată creația ce se vede, toate acestea trebuie să fie opera unei "puteri" - iar vouă vi se cere credința în ea.

Trebuie să existe un DUMNEZEU, un creator a tot ceea ce vedeți, care v-a creat şi pe voi. Acest creator este perfect. Puteți găsi multe dovezi în viața pământească pentru aceasta. El v-a creat deci pe voi, oamenii, însă nu în starea în care vă aflați acum. El v-a dat ființă într-o stare de deplină perfecțiune. Sunteți produsul unei puteri creatoare de cel mai înalt grad de perfecțiune, care, ca şi voi, e o ființă capabilă de gândire, însă e cu desăvârşire perfectă. **Ați fost deci creați perfecți.** Dar nu ați rămas în stare de perfecțiune pentru că aveați voința liberă, care putea să evolueze în orice direcție şi putea deci să-şi şi lepede perfecțiunea şi să se transforme în opusul ei.

Şi asta ați făcut! - Ați părăsit CASA TATĂLUI vostru, v-ați îndepărtat de MINE, DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru. Ați refuzat dragostea MEA părintească şi prin aceasta a-ți devenit făpturi nefericite, căci fericirea ține de dragostea MEA nemărginită.

Însă dragostea MEA nesfârşită vă urmează şi în adâncimile spre care v-ați îndreptat din liberă voința. - Dragostea MEA doreşte să obțină întoarcerea voastră la MINE şi de aceea nu vă lasă în starea nefericită în care vă aflați ci vă ajută să vă ridicați din nou din adâncimi, vă ajută să vă întoarceți din împărăția întunericului în împărăția luminii şi să vă recâştigați fericirea de odinioară. Căci dragostea MEA vrea mereu să dăruiască fericire şi de aceea nu se lasă până nu parcurgeți în întregime drumul reîntoarcerii la MINE.

Iar existența voastră ca oameni pe pământ e o foarte scurtă stație a acestui drum de reîntoarcere. Sunteți dotați cu rațiune, dispuneți de o voință liberă şi judecată; puteți gând, simți, voi şi acționa ca atare. Dacă gândirea şi voința vă sunt corecte, atunci ele sunt mereu pătrunse de dragoste. Atunci dragostea e cea care vă determină gândirea şi voința, căci voința orientată corect îmi permite s-o îndemn la activitate pornită din dragoste. Activitatea izvorâtă din dragoste înseamnă apropierea de MINE, care sunt "veşnica dragoste", înseamnă retransformarea ființei voastre întoarse pe dos în ființă originară, care a luat cândva naştere din MINE în stare de deplină perfecțiune.

Deci voi oamenii aveți pe pământ o singură datorie şi anume să trăiți în dragoste. Cu aceasta vă îndepliniți scopul vieții pământeşti, de a vă reuni cu "veşnica dragoste", astfel ca ea să vă poată dărui din nou nespus de multă fericire, pentru a fi fericiți ca la început, în scopul acesta veți fi învățați de MINE însumi prin glasul conştiinței, prin glasul Spiritului, care mocneşte ca scânteie în inima fiecărui om şi care trebuie doar aprinsă prin fapte izvorâte din dragoste. Odată aprinsă, aceasta vă spune tot ce trebuie şi ce nu trebuie să faceți şi vă îndeamnă mereu la noi fapte ale dragostei.

Dragostea este substanța originară a ființei voastre. Dacă vreți să deveniți perfecți şi să rămâneți în aceasta stare, dragostea trebuie să vă umple în întregime. Neglijând dragostea rămâneți imperfecți, fiind o generație aşa cum o puteți vedea acum în lume: oameni fără dragoste, înfumurați, egoişti, care se gândesc numai la ei înşişi şi niciodată nu se îngrijesc de semenii lor care trăiesc în mizerie.

Lipsa dragostei înseamnă şi lipsa fericirii, înseamnă întunericul spiritului, lipsa

cunoaşterii, slăbiciune şi lipsă de Libertate. Căci omul nu MĂ recunoaşte nici pe MINE, DUMNEZEUL şi CREATORUL său şi atunci nici nu porneşte pe drumul care duce la MINE. Deşi numai restabilirea unității cu MINE poate să-l facă din nou fericit.

Vă aflați pe pământ cu scopul acestei contopiri cu MINE. **Trebuie să atingeți din nou perfecțiunea la care ați renunțat cândva de bunăvoie**. Trebuie să vă retransformați ființa în dragoste substanța voastră originară - şi prin această transformare să vă uniți din nou cu MINE. Atunci voi înşivă puteți dărui şi primi fără îngrădire dragoste, intrați în viața adevărată, veşnică. Ați devenit perfecți şi sunteți prin urmare nespus de fericiți. Amin .

B.D. Nr. **6.11.1961**

IMPORTANȚA CUNOAŞTERII

Mereu vă voi vorbi vouă, copiilor MEI, pentru că ştiu că aveți nevoie de cuvintele MELE, ca să vă dea puteri pentru drumul vieții. Să ştiți mereu că EU sunt prezent îndată ce un gând al vostru se îndreaptă către MINE, îndată ce doriți să fiți în legătură cu MINE. Iar dacă EU sunt prezent, şi puterea MEA vă pătrunde.

Sufletul vostru are nevoie de această putere pentru a se maturiza şi de aceea progresați mereu când MĂ lăsați să vă vorbesc. Atunci lumina care vă pătrunde e tot mai strălucitoare - ceea ce înseamnă o cunoaştere crescândă, din ce în ce mai profundă, înseamnă claritate în gândire şi o voință bine orientată. Cuvintele MELE garantează acestea, căci lucrează în voi puterea care vine de la MINE şi se manifestă prin înțelepciune crescândă.

Voi oamenii, trebuie să doriți cu toții lumina, trebuie să căutați să fugiți de întunericul spiritului şi să cereți cunoaştere spirituală. Cât de neştiutori vă începeți viața pe pământ! Şi chiar dacă mintea îşi începe activitatea - puteți pătrunde oare cu ea în domeniul spiritual? Rămâne beznă deasă în voi şi toate noțiunile spirituale vă sunt nedezlegate şi neclare, atât timp cât nu simțiți nevoia să primiți lămuriri asupra lor. Şi în răstimpul acesta nu cunoaşteți care este scopul vieții pământeşti, sunteți morți din punct de vedere spiritual, cu toate că - pământeşte - trăiți.

Cum vă puteți mulțumi cu lipsa oricăror cunoştințe despre cauza şi scopul vieții voastre pământeşti? Vă mulțumiți numai cu viața fără lumina şi cu țelurile pământeşti? Fără lumina nu sunteți fericiți. Voi înşivă trebuie să vă dați seama de insuficiența acestei stări, şi să vă străduiți apoi spre lumina. De-abia după aceea vi se schimbă starea interioară şi vă simțiți fericiți când vă sunt dezvăluite cunoştințe care vă lămuresc asupra scopului vieții pământeşti.

Trebuie să doriți o astfel de lumină şi de aceea fiți atenți la cuvintele MELE. Dacă nu puteți încă să MĂ auziți direct, vă vorbesc prin solii MEI. Căutați să vă îmbogățiți cunoştințele spirituale. Aceste cunoştințe sunt lumina care vă lipseşte când vă începeți viața ca oameni.

Ea însă poate fi aprinsă şi atunci luminează clar în inimile voastre.

Căci Spiritul MEU transmite lumina micii scântei de dragoste care se află în voi ca parte din MINE şi pe care voi trebuie s-o aprindeți trăind în dragoste. Deci, indiscutabil, dragostea vă dă înțelepciune şi viața trăită în dragoste are ca efect obținerea cunoaşterii profunde, căci lumina înțelepciunii izvorăşte din focul dragostei.

Starea spirituală trebuie să vi se lumineze. Întunericul spiritual trebuie să dispară şi trebuie să fiți capabili de înțelegerea legăturilor dintre lucruri. Trebuie să MĂ înțelegeți pe MINE, cât şi guvernarea şi activitatea MEA. Atunci veți putea da voi înşivă lămuriri, pentru că lucrez deja EU însumi în voi, deci gândiți, acționați şi vorbiți după voința MEA.

Măsura cunoaşterii determină gradul de maturitate al sufletului. Căci EU nu vă dau cunoştințe moarte, care vă sunt predate şcolăreşte, ci vă dau cunoaşterea vie, şi numai aceasta

din urmă trebuie să înțelegeți prin cunoaştere. Vă dau înțelepciunea care izvorăşte din MINE, DUMNEZEUL vostru şi care nu poate fi dobândită altfel decât prin dragoste. Căci ea nu poate ajunge pe pământ altfel decât prin activitatea Spiritului - şi nu poate fi percepută decât de o inimă care, fiindcă e plină de dragoste, permite s-o pătrundă strălucirea luminii.

Cunoaşterea o dă numai dragostea şi numai dragostea o înțelege în timp ce aceleaşi cunoştințe rămân moarte pentru cel care nu are dragoste.

Străduiți-vă cu toții ca şi în voi să se aprindă lumina cunoaşterii căci de-abia atunci vă apropiați din nou de starea luminii pure care v-a făcut fericiți la începuturi, şi pe care trebuie s-o redobândiți pentru a fi din nou. Amin .

B.D 8205 **24.10.1961**

DEOSEBIREA DINTRE CUNOŞTINȚELE ÎNVĂȚATE ŞI CUNOAŞTEREA VIE

Gradul cunoaşterii corespunde gradului de maturitate al sufletului vostru. Nu trebuie să confundați faptul de a şti cu faptul de a cunoaşte. Pentru a şti ceva, vă folosiți de intelectul vostru. Puteți ajunge şi pe aceasta cale la adevăr, dacă preluați cunoştințele de la cei care au ajuns deja la cunoaşterea vie - la voi însă acestea încă nu sunt cunoaştere vie. De-abia când v-ați sporit dragostea până la un anumit nivel, puteți pătrunde în adevărata "cunoaştere". Atunci ea prinde viață, vă mijloceşte lumină lăuntrică şi prin aceasta vă redobândiți starea la care ați renunțat de bunăvoie schimbând lumina pe întuneric - pierzând prin aceasta orice lumina şi cunoaştere. Deci nu e de ajuns să aveți cunoştințe dobândite şcolăreşte despre MINE şi Ființa MEA, despre menirea vieții omeneşti şi despre planul MEU de mântuire pentru readucerea Ființelor spirituale căzute.

Căci toate acestea nu le puteți înțelege până nu dați dovadă de acea măsură a dragostei care vă garantează lumina lăuntrică, activitatea Spiritului MEU în voi. Cunoaşterea vie este un semn că însuşirile divine, care zăceau îngropate în voi cat timp erați lipsiți de dragoste, ies din nou la iveală. Cunoaşterea este lumina şi trebuie s-o redobândiți ca să fiți din nou fericiți.

Aceasta presupune ca voi înşivă să doriți lumina în timpul vieții voastre pământeşti. Căci e posibil să duceți o viață în dragoste fără a simți nevoia cunoaşterii. Atunci însă lumina cunoaşterii vă inundă dintr-o dată, când, dezbrăcându-vă de trupul pământesc, intrați în tărâmul de dincolo.

Un om treaz în spirit ştie să deosebească ştiința de cunoaştere. Cunoaşterea rațională nu o consideră egală cu cunoaşterea vie şi ştie de asemenea că adevărata cunoaştere necesită şi un înalt nivel de dragoste. Toate acestea arată că voi oamenii trebuie să vă socotiți fericiți când prin dragoste sunteți introduşi în cunoaşterea profundă, ajungând prin aceasta la înțelegere. Căci aceasta înseamnă de la regăsirea stării în care va aflați la începuturi, când erați pătrunşi de lumină şi dragoste, când încă nu căzuserăți pradă întunericului, întuneric în care vă aflați ca oameni câtă vreme nu sunteți încă maturi, adică nu v-ați trezit încă din punct de vedere spiritual.

Niciodată nu-i pot face fericiți pe oameni prin lumina cunoaşterii dacă ei nu îndeplinesc condiția care permite Spiritul MEU să lucreze în ei. Căci Spiritul MEU, fiind parte din MINE însumi, este cel care vă mijloceşte aceasta cunoaştere, care vă dezvăluie cunoştințe pe înțelesul vostru. Aceste cunoştințe vă fac fericiți, fac să vi se lumineze starea spirituală, vă fac să înțelegeți cu claritate toate corelațiile, putând fi

considerate pe bună dreptate dovada unei maturităţi sufleteşti avansate.

Adevărata cunoaştere aduce mereu fericirea. Ea nu trebuie confundată cu grămada, cunoştinţelor acumulate de oameni fără a le fi înţeles, dat fiindcă Spiritul MEU încă nu a putut lucra în ei - deşi din punct de vedere intelectual ei şi-au însuşit aceste cunoştinţe. Acestea rămân cunoştinţe, moarte, lipsite de valoare, în ce priveşte maturizarea sufletului. Feriţi-vă, să vă însuşiţi cunoştinţe în acest fel, căci trebuie să duceţi mai întâi o viaţă în dragoste, pentru ca aceste cunoştinţe să devină vii.

Dragostea e necesară pentru că ea trezeşte spiritul la viaţă, iar acesta aprinde apoi în om adevărata lumină. De-abia acum cunoaşterea devine înţelegere, de-abia acum atinge sufletul acel grad de maturitate care face să dispară întunericul spiritual. De-abia acum poate fi vorba de o lumină care iluminează omul pe dinăuntru şi îi dă cunoştinţe clare despre toate procesele spirituale, despre începutul şi scopul final a tot ceea ce este, şi despre sensul şi scopul vieţii omeneşti pe pământ.

Îndată ce omul a dobândit această cunoaştere, în-dată ce e în stare să înţeleagă el însuşi totul, îmi înţelege şi Fiinţa şi are deplină înţelegere pentru veşnicul MEU plan de mântuire. Căci acum îşi dă deja seama de corelaţii, totul îi apare clar şi limpede. Nu mai are alt scop decât acela de a-şi redobândi starea de la început, când a fost fericit. Acum se străduieşte cu întregul său cuget să se unească din nou cu MINE, tinde într-acolo de unde a pornit. Amin.

B.D. Nr. 7816 **4.2.1961**

NOŢIUNEA CORECTĂ DE DUMNEZEU

Prin Spiritul MEU vi se dezvăluie că nu există decât un singur DUMNEZEU - şi că EU, DUMNEZEUL vostru M-am manifestat în Iisus Hristos, fiindcă EU sunt Spirit. Fiinţele create de MINE nu mă puteau vedea ca fiinţa delimitată, însă în Iisus Hristos am devenit un DUMNEZEU vizibil pentru toate făpturile MELE. Astfel nu puteţi vorbi pe de o parte de Iisus Hristos şi de TATĂL pe de altă parte, căci Eu sunt unul cu EL. Când vorbiţi deci de Iisus Hristos vorbiţi de MINE, DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru, TATĂL vostru din veşnicie.

Spiritul MEU era deja în micuţul Iisus şi imediat după naşterea LUI am făptuit lucruri deosebite, pentru a da de veste oamenilor din jurul Lui că în acest copil se află Spiritul MEU. (Vezi Copilăria lui Iisus: http://www.scribd.com/doc/3152998/JAKOB-LORBER-Copilaria-lui-Iisus) Omul Iisus şi-a dat viaţa pe cruce - însă trupul său, fiind spiritualizat, a înviat din morţi - căci toate substanţele lui se uniseră cu MINE, Spiritul MEU pătrunsese trupul şi sufletul, nu mai era, deci, nimic omenesc în el.

Cel care a înviat din morţi a treia zi am fost EU însumi - Spiritul TATĂ dintotdeauna - DUMNEZEUL pe care fiinţele au dorit să-L vadă şi care s-a manifestat acum sub forma lui Iisus Hristos. Acum Iisus Hristos este DUMNEZEUL vostru, căci EU sunt spirit, am devenit numai vizibil sub forma lui Iisus Hristos tuturor fiinţelor MELE. NU vă puteţi face altă imagine despre MINE decât cea a Mântuitorului divin Iisus Hristos.

Şi dacă vreţi să MĂ chemaţi, dacă vreţi să luaţi legătura cu MINE, atunci trebuie să vă adresaţi lui Iisus Hristos. Cu EL trebuie să purtaţi dialog, pe EL trebuie să-L recunoaşteţi ca TATĂL vostru de la începuturi. Atunci aveţi o concepţie corectă despre DUMNEZEU. N-aveţi însă o concepţie corectă dacă vă rugaţi la MINE separat ca

"Dumnezeu" şi separat la Iisus Hristos ca "Fiul lui DUMNEZEU".

În omul Iisus a sălăşluit un suflet care a fost "fiul" MEU - o fiinţă ieşită din MINE, întru totul perfectă, care, atunci când a avut loc marea cădere a spiritelor, a rămas cu MINE.

Acest "fiu al lui DUMNEZEU" MI-a făcut posibil să MĂ întrupez în înveliş omenesc, astfel că a putut avea loc unificarea totală a Spiritului TATĂ existând din veşnicie cu Iisus Hristos. După aceea n-au mai existat separat doua fiinţe, ci doar un singur DUMNEZEU. Căci spiritul dumnezeiesc, Fiinţa MEA originară a pătruns întregul înveliş omenesc, spiritualizându-l totodată.

Prin urmare era în întregime Spirit dumnezeiesc, era acel Spirit care iluminează întregul infinit, care s-a manifestat doar într-o formă vizibilă pentru oameni, pentru ca aceştia să-şi poată face o imagine despre fiinţa LUI, pentru a se putea uni cu EA. **Căci ceea ce a dus la căderea spiritelor a fost despărţirea lor de bunăvoie de MINE din cauză că nu au putut să MĂ vadă.**

În acest fel le-am creat din nou posibilitatea de a se uni cu MINE, făcându-MĂ vizibil pentru ele prin Iisus Hristos. Niciodată, deci, să nu MĂ despărţiţi pe "MINE" de "Iisus Hristos" - căci EL şi cu MINE suntem unul şi cine îl cheamă pe EL, Mă cheamă pe MINE însumi, care sunt şi am fost dintotdeauna şi voi fi în vecii vecilor. Amin.

B.D. Nr. 750 **21.1.1939**

EU SUNT ÎNCEPUTUL TUTUROR LUCRURILOR!

Eu sunt începutul tuturor lucrurilor. - Ţineţi seama de aceasta când vă apare o cât de mică îndoială în ce priveşte crearea a tot ceea ce vedeţi în jur şi deasupra. Dacă am suficientă putere pentru a da viaţă din MINE la orice fiinţă, ce putere ar putea opune voinţei MELE creatoare o voinţă distructivă la fel de mare? Ar trebui să existe un al doilea dumnezeu, care să-şi manifeste puterea împotriva lucrării MELE.

Cel care şi-L imaginează pe DUMNEZEU ca pe o fiinţă imperfectă, poate într-adevăr să-i mai alăture câţiva dumnezei, dar atunci încă n-are o concepţie corectă despre adevăratul DUMNEZEU, care a creat şi guvernează totul. Cine vrea să MĂ cunoască, trebuie să creadă, şi, ca făptură creată, să MI se supună MIE, CREATORULUI şi atunci i se va da lumină şi în această lumină MĂ va vedea pe MINE ca stăpân al universului . Atunci va înţelege că nici o forţă potrivnică nu poate să MI se opună, distrugând acolo unde EU creez .

Liberei voinţe a omului îi este dată doar transformarea materială a suprafeţei pământului, pentru a-şi manifesta nevoia de a crea, pe care de asemenea i-am sădit-o în inimă. El poate să acţioneze după cum crede de cuviinţă, este însă mereu nevoit să-şi recunoască neajunsurile, fiind, mereu dependent de atotputernicia CREATORULUI şi de forţele naturii, cărora nu li se poate opune din proprie voinţă.

Nimic nu este mai de înţeles decât dorinţa de a cunoaşte în profunzime CREATORUL atotputernic, însă nimic nu este mai imposibil. Raţiunea omenească nici pe departe nu e suficientă pentru a MĂ cuprinde în toată Fiinţa MEA originară. Cu atât mai puţin i-ar reuşi să MĂ specializeze - adică să introducă Existenţa şi Fiinţa MEA în vreo formă care să i se pară acceptabilă gândirii omeneşti.

Aceasta este o încercare fără speranţă care niciodată nu poate da un rezultat mulţumitor - afară de cea prin Iisus Hristos. Căci EU am fost - sunt - şi voi fi mereu un Spirit

de nepătruns, care adăposteşte în SINE tot ceea ce este în întregul univers, căruia i se supune toată creaţia, pentru că a luat naştere din EL, care este începutul şi sfârşitul tuturor lucrurilor - SPIRITUL DRAGOSTEI din veşnicie în veşnicie. Amin.

B.D. Nr. 8275 **17.9.1962**

DUMNEZEU ESTE DE NEPĂTRUNS

Niciodată nu vă va fi posibil vouă, făpturilor MELE, să MĂ cercetaţi: nici chiar când, ajunşi la cea mai deplină perfecţiune, puteţi să creaţi şi să lucraţi alături de MINE, ca şi copii ai MEI. Căci voi sunteţi produsul veşnicei MELE puteri creatoare - pe când EU sunt însuşi IZVORUL PUTERII, inepuizabil, nelimitat, revărsându-MĂ continuu în infinit. Dar sunt şi o fiinţă, adică un Spirit care gândeşte cu cea mai deplină înţelepciune şi lucrează după voinţa SA cu dragoste nețărmurită, făcând nespus de fericit tot ceea ce creează. Sunt o fiinţa gânditoare, care face să apară noi creaţii. Puterea care izvorăşte din MINE nu poate să rămână inactivă pentru că ea este Viaţă şi dă naştere la Viaţă.

Atunci când voi, făpturile MELE, atingeţi din liberă voinţă cel mai înalt grad de perfecţiune, devenind copii ai MEI, astfel că puteţi să creaţi şi să lucraţi alături de MINE, pătrundeţi şi în cea mai profundă înţelepciune. Atunci dispuneţi voi înşivă de lumină şi putere. Acestea vă fac nespus de fericiţi şi le puteţi folosi nelimitat în mod creator spre fericirea voastră. Puterea se revarsă continuu către voi din veşnicul izvor originar, el însă este şi în veci va rămâne de nepătruns pentru voi. Dar cea mai mare fericire e să vă ştiţi mereu alimentaţi de el. De aceea MĂ veţi iubi, iar dragostea voastră faţă de MINE va creşte mereu. Mereu vă va fi dor de MINE şi mereu MĂ veţi simţi în apropierea voastră. Şi MĂ veţi vedea prin Iisus Hristos.

Şi totuşi voi rămâne pentru voi o taină: căci fiinţei create în veci îi va fi imposibil să cerceteze Fiinţa care există dintotdeauna şi va exista în vecii vecilor, căci ea este o scânteie numai din marea de foc a Dragostei MELE. Dar faptul că ea, fiinţa creată, ştie că va fi întotdeauna hrănită de puterea dragostei MELE, că se află în legătură cu MINE şi poate să se poarte cu MINE ca un copil cu tatăl său, că poate să-Mi vorbească şi să lucreze împreună cu MINE - îi sporeşte mereu fericirea, şi face ca dragostea ei faţă de MINE să devină tot mai profundă.

Dragostea e fericire. Dragostea e lumină. Dragostea e putere. Dragostea este dumnezeiescul care face ca fiecare fiinţa să devină ea însăşi un dumnezeu, pentru că dragostea dă o perfecţiune tot mai deplină. Şi că toate acestea nu au limită e o nebănuită fericire pe care o dăruiesc mereu făpturilor MELE. Acest lucru poate fi înţeles numai în stare de perfecţiune, când fiinţa creată de MINE s-a îndumnezeit şi a devenit copilul MEU. Atunci ea ştie ca EU în veci rămân de nepătruns. Totuşi se va strădui mereu să se apropie de MINE, căci simte că faptul acesta o face fericită, îşi află fericirea în dragostea MEA împărtăşită. Fapt pe care voi oamenii nu-l înţelegeţi încă, pentru că încă nu sunteţi perfecţi. Totuşi trebuie să vă faceţi o noţiune despre veşnicie, pe care cândva s-o înţelegeţi. Aflaţi deci, că într-o bună zi această Fiinţă de o supremă perfecţiune îşi va atinge scopul şi va putea dărui întregii creaţii o fericire nețărmurită. Aceasta să vă fie un stimulent pentru a vă strădui fără oprire să deveniţi desăvârşiţi, căci astfel veţi fi peste măsură de fericiţi.

Cu toate acestea este şi va rămâne pentru voi de neînţeles, că EU MĂ aplec atât de mult la voi, făpturile create de MINE, vorbindu-vă. Că veşnic voi rămâne de neatins pentru voi şi

totuşi îmbrăţişez cu cea mai mare dragoste fiecare făptură şi o ridic spre MINE. Că MĂ străduiesc să vă fac să MĂ înţelegeţi, să-Mi înţelegeţi Fiinţa, pentru a vă câştiga dragostea. Căci EU pot să MĂ unesc numai cu dragostea. Deci această legătură a dragostei e necesară pentru ca odată să vă pot face fericiţi.

Cea mai desăvârşită Fiinţă - cel mai mare Spirit al infinitului - însuşi veşnicul izvor al puterii şi luminii caută legătură cu voi, făpturile create de EA şi pentru aceasta vă adresează cuvântul. Se apleacă la cel mai mic, pentru a-l ajuta să se ridice. Iar acest Spirit nu-i nimeni altul decât EU, TATĂL vostru ceresc.

Puteţi acum înţelege dragostea MEA? Niciodată această dragoste a MEA nu se va micşora, căci dragostea e nelimitată şi caută să dăruiască fericire tuturor făpturilor care au luat cândva fiinţa din MINE. Amin .

B.D. Nr. 8622 **21.9.1963**

DUMNEZEU ESTE O FIINŢĂ

Credeţi-MĂ, că niciodată nu veţi putea înţelege până la capăt Fiinţa MEA. Ce sunt EU la origine, nu vi se poate explica pentru că gândirea voastră are limite şi nu poate cuprinde ceea ce este nelimitat - iar Spiritul pentru care aţi alcătuit noţiunea de DUMNEZEU este nelimitat. Ce anume este acest Spirit, iarăşi nu puteţi înţelege, pentru că EL nu există în vreo formă, iar voi vă reprezentaţi tot ce există sub diverse forme, cu atât mai mult când e vorba de o fiinţă cu voinţă gânditoare.

Eu, ca Spirit originar, exist, însă nu pot fi imaginat sub nici o formă. Sunt o putere nelimitată, cu acţiune nelimitată. Această putere pătrunde tot universul, cuprinde fiecare creaţie materială şi spirituală şi acţionează întotdeauna printr-o ordine a legilor. Căci o voinţă care gândeşte, cârmuieşte această putere cu dragoste şi înţelepciune conform unui plan.

Această "voinţă gânditoare" vă îndreptăţeşte să MĂ imaginaţi ca fiind o Fiinţă, dar să nu-MI daţi nici o formă, ci gândiţi toată creaţia vizibilă şi cea spirituală ca fiind pătrunsă de puterea dragostei MELE. Puteţi deci intra pe calea gândului în legătură cu MINE, pentru că EU sunt o Fiinţă care gândeşte.

Fiinţa MEA, Spiritul MEU, Dragostea MEA, Puterea MEA - toate sunt acelaşi lucru. Puterea care umple totul este DUMNEZEU. Dragostea în sine este DUMNEZEU. Spiritul este DUMNEZEU. Şi totuşi acest DUMNEZEU este o Fiinţă, căci o voinţă care gândeşte, hotărăşte cum se manifestă Dragostea, Puterea, Spiritul şi determină toată guvernarea şi activitatea MEA. Iar dacă puterea dragostei MELE se revarsă în nenumărate scântei - fiecare scânteie este ceea ce sunt EU însumi: un spirit, de aceeaşi natură cu MINE, dar în miniatură. Totuşi e plină de putere, dat fiindcă şi ea e purtătoarea veşnicei DUMNEZEIRI: căci nu şi-ar putea menţine existenţa de n-ar fi continuu străbătută de puterea dragostei MELE.

Astfel omul poate să-şi imagineze că îi sunt asemănător, voi toţi fiind copii ale MELE. Totuşi sunteţi fiinţe limitate. Sunteţi doar o parte din MINE, parte care, atât timp cât sunteţi încă imperfecţi, trebuie considerată limitată. Când veţi redeveni perfecţi, aşa cum aţi fost la început, va avea loc contopirea cu MINE Şi atunci mai degrabă vă veţi putea face o idee despre ceea ce este DUMNEZEU, cu toate că, în toată profunzimea fiinţei MELE sunt şi mereu voi rămâne de nepătruns. Atunci însă nu vă veţi mai folosi de criterii limitate, cum o faceţi ca oameni, gândind din această cauză deseori greşit.

Sunt Spirit, adică o Ființă de neperceput pentru simțurile omenești, care cu toate acestea există. Sunt o ființă pentru că tot ceea ce creez are un sens şi o menire, puteți deci deduce din această existența unei puteri care gândeşte şi are voință. Intrați deci în legătură cu această putere de necontestat! Căci de-abia această legătură, şi mai ales această uniune vă face să vă dați seama că proveniți din aceeaşi substanță originară.

Iar când vă vorbeşte, nu se adresează învelişului vostru exterior, corpului, ci celui care sălăşluieşte în înveliş şi vă caracterizează ca făpturi după chipul lui DUMNEZEU: spiritului vostru, care v-a fost dat de MINE şi care este partea din MINE pe care ați respins-o odinioară. Acum l-am pus din nou în voi - ca mică scânteie - pentru viața omenească. Cu alte cuvinte: MĂ adresez părții nemuritoare din voi, vorbesc cu ceea ce îmi aparține, cu ceea ce se află - ca scânteie iscată din MINE - ascuns în învelişul trupului omenesc. Aceasta iarăşi e o dovadă că doresc să MĂ regăsesc în voi, făpturile create de MINE - şi de aceea rămâneți inseparabil legați de MINE, pentru că Spiritul MEU este indivizibil. **Iar puterea dragostei MELE vă întreține existența şi nu puteți pieri niciodată, căci sunteți putere revărsată din MINE,** care, după veşnica lege, trebuie să se reîntoarcă la izvorul de putere de unde a pornit. De-abia ajunşi în stare de perfecțiune veți putea înțelege toate acestea. Atunci nu veți mai avea o gândire limitată şi veți şti şi faptul că EU sunt o Ființă., căreia îi dăruiți toată dragostea voastră. Veți şti atunci şi că EU sunt însăşi DRAGOSTEA şi veți înțelege şi de ce nu ați putut pricepe ca oameni toate acestea.

Cât nu sunteți încă desăvârşiți, EU - adică Spiritul MEU şi dragostea MEA - nu pot să vă iau cu totul în stăpânire şi până atunci nu pot să pătrund în voi în aşa fel, ca să vă luminez pe deplin. Lucrez însă în voi în măsura în care aceasta este posibil, în măsura în care îmi permite starea de maturitate la care ați ajuns - dăruindu-vă tot mai multă lumină, pentru ca odată să atingeți perfecțiunea. Amin.

B.D. Nr. 8265 **6.9.1962**

POATE FI DOVEDITĂ EXISTENȚA LUI DUMNEZEU?

Niciodată nu vi se va putea dovedi existența MEA, altminteri ați fi supuşi unei constrângeri la credință. Voi însă, în viața pământească trebuie să ajungeți din liberă voință la lumină şi la cunoaşterea MEA, ceea ce vă şi este cu putință. Nu trebuie decât să gândiți, căci tot ceea ce vă înconjoară vă poate dovedi existența unui DUMNEZEU şi CREATOR. Şi chiar dacă la început căutați să negați existența unei FIINȚE DUMNEZEIEŞTI,trebuie să admiteți existența unei energii care se manifestă în întreaga creație. Existența acestei energii deci nu puteți s-o negați, aşa cum nu puteți nega nici acțiunea legilor şi finalitatea lucrurilor create care vă înconjoară şi care dovedesc de asemenea existența unei energii dirijate de o voință. Iar din aceasta se poate conchide existența unei ființe care gândeşte.

Scopul vieții voastre pământeşti este restabilirea legăturii cu această Ființă - altfel ar fi indiferent dacă voi MĂ considerați sau nu pe MINE ca fiind această energie sesizabilă vouă. Căci nu v-ați adresa unei energii pentru a restabili legătura cu ea. Însă imediat ce stați pe gânduri în mod serios, cu voința fermă de a afla adevărul EU MĂ dezvălui vouă ca ființă, ca DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru. Dacă însă vă este indiferent, cui îi datorați viața voastră ca oameni, atunci vă lipseşte şi voința serioasă şi astfel nu veți ajunge niciodată la lumină (cunoaştere) lăuntrică.

Apoi ar mai trebui să vă pună pe gânduri şi ființă voastră omenească. Căci nimeni dintre

voi nu poate să creeze o ființă cu capacitate de gândire, conştiință şi liberă voință. Deci voi înşivă trebuie să vă aveți originea într-o ființă similară vouă, care însă spre deosebire de voi, e cu desăvârşire perfectă. Deci şi această ființă trebuie să aibă conştiință de sine, capacitate de gândire şi voință. Iar această ființă acționează cu DRAGOSTE, cu neîntrecută ÎNȚELEPCIUNE şi PUTERE.

Nicicând deci nu vă puteți considera un produs întâmplător al unei energii, căci, de n-ar fi energia aceasta cârmuită de o voință, s-ar manifesta mereu în mod elementar - adică destructiv, niciodată însă constructiv - fapt contrazis de legile şi menirea creației. Existența MEA nu vă poate fi dovedită, însă fiecărui om care gândeşte, creația constituie o dovadă convingătoare a existenței unei Ființe atotputernice, chiar dacă nu poate să-şi facă o imagine şi nu poate să-şi facă o noțiune corectă despre ea. El (omul) se află la aşa de mare depărtare de MINE, încât spiritul îi este cu totul întunecat - urmare a căderii în adânc, care 1-a prădat de toată lumina.

Dacă unui astfel de om i se dau cunoştințe despre MINE ca Spirit suprem şi cel mai desăvârşit al nemărginirii, atunci iese la iveală împotrivirea lui față de MINE: vrea să-Mi nege existența cum a făcut-o odinioară când a respins lumina dragostei MELE, căzând pradă întunericului spiritual. El însă în viața pământească trebuie să se salveze de întuneric, trebuie să vrea să se lămurească asupra propriei sale ființe şi a originii sale.

El trebuie să aibă bunăvoința de a merge pe drumul cel bun, adică de a primi învățătură de la cei în măsură să-1 lumineze.

Unui spirit total întunecat îi va lipsi însă dorința de a afla adevărul şi va respinge orice lămurire din cauza sentimentului de vinovăție pe care i-1 trezesc cunoştințele despre DUMNEZEUL şi CREATORUL său, căruia i se împotriveşte. De aceea nu are sens să încerci să convingi semenii despre existența unui DUMNEZEU atotputernic, decât atunci când ei înşişi doresc aceasta. Oamenii care nu doresc decât să nege, nu pot fi învățați şi nu trebuie irosite puterile asupra lor, pentru că singură voința lor hotărăşte dacă vor sau nu să găsească drumul de ieşire din întuneric.

Omul trebuie să-şi dea seama şi fără dovezi de existența unui DUMNEZEU şi CREATOR; ceea ce se şi întâmplă dacă se străduieşte să ducă o viață în dragoste, deoarece prin aceasta se stabileşte legătura cu MINE şi apare la el dorința de a cunoaşte adevărul. Atunci **Ființele-lumină, cărora le este încredințat spre îngrijire, îi influențează gândirea, cârmuind-o, astfel că împotrivirea lui față de MINE începe să scadă, îi sunt de ajutor şi intervențiile prin rugă a semenilor, căci acestea mereu au ca efect întărirea voinței**. Amin.

B.D. Nr. 7828 **17.12.1961**

DUMNEZEU ESTE UN SPIRIT CARE S-A MANIFESTAT ÎN IISUS HRISTOS

Să nu vi-L închipuiți pe DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru ca fiind o ființă limitată, şi nu căutați să-i dați vreo formă, pentru că astfel vă faceți o imagine greşită despre EL. Ființei MELE care este cu desăvârşire perfectă şi deci nemărginită, niciodată nu i-ar corespunde forme limitate. Căci EU sunt un Spirit nesfârşit, care cuprinde Şi pătrunde totul.

Făpturile create de MINE nu vor putea niciodată cerceta ființa MEA. Deşi au luat ființă din MINE în stare de absolută perfecțiune - ca ființe individuale - ele sunt doar scântei de dragoste revărsate din eterna mare de foc a dragostei MELE, şi n-ar suporta să vadă veşnicul IZVOR DE LUMINA Şl PUTERE. De M-aş arăta în fața lor în toată plenitudinea luminii

MELE, ar pieri de prea multa strălucire.

Dar nici nu-i nevoie să vă faceţi despre MINE altă imagine decât cea a Mântuitorului dumnezeiesc Iisus Hristos. Căci prin EL, am devenit pentru voi un "DUMNEZEU vizibil", în EL s-a manifestat Spiritul veşnic şi nemărginit, în EL MĂ vedeţi pe MINE şi MĂ puteţi vedea la faţă. Deci, de dragul vostru, al făpturilor născute din DRAGOSTEA şi PUTEREA MEA, EU însumi MI-am dat o formă. Veşnicul Spirit care umple nemărginirea a pătruns cu totul aceasta formă, care a devenit astfel un DUMNEZEU vizibil pentru voi. Cu toate acestea EU guvernez şi acţionez în continuare în toată nemărginirea, nu sunt deci o fiinţă limitată. Am devenit doar, prin forma IISUS, uşor de imaginat pentru voi. Căci încă sunteţi fiinţe limitate, departe de a fi perfecţi - iar EU MĂ îngrijesc de voi pe măsura stării voastre.

Dar şi Fiinţelor spirituale aflate la cel mai înalt grad de perfecţiune le sunt şi le voi rămâne o taină fără sfârşit - ceea ce e însă un prilej de a le spori fericirea. Căci astfel copiii MEI se pot mereu strădui către MINE, iar EU pot să-i fac mereu fericiţi, îndeplinindu-le dorinţa - şi totuşi ei niciodată nu MĂ pot atinge, dar MĂ pot vedea la faţă prin Iisus Hristos.

Pentru voi şi aceasta este un mister - de-abia ajunşi în starea luminii veţi începe să-l înţelegeţi fără a pătrunde totuşi în taina Fiinţei MELE până la capăt. Pare că sunt nesfârşit de departe şi totuşi sunt atât de aproape, cât poate fi de aproape un tată de copilul său. Conştiinţa acestui fapt vă face fericiţi, dragostea vă sporeşte continuu, fiind totodată prilej de fericire, pentru că mereu îşi află împlinire.

Aprindă-se, deci, din ce în ce mai fierbinte dragostea voastră faţă de Iisus Hristos! În EL puteţi să-L recunoaşteţi pe TATĂL vostru din veşnicie, prin EL vă pregătesc o fericire fără seamăn. Căci prin EL pot să fiu acum aproape de copiii MEI, cu toate că existenţa MEA nu este legată de forme, şi umplu toată nemărginirea cu lumina şi puterea MEA, iar Fiinţa MEA este şi va fi mereu o taină de nepătruns. Voi, făpturile MELE căutaţi-MĂ şi MĂ veţi găsi în Iisus, căci pe EL MI L-am ales ca formă, care M-a adăpostit. Şi această formă cândva omenească s-a spiritualizat cu totul, rămânând vizibilă pentru orice fiinţă care a ajuns la gradul de maturitate care permite vederea spirituală.

Deci vedeţi Spiritul MEU din veşnicie, când îl vedeţi pe Iisus Hristos, pentru că EL şi cu MINE suntem UNUL. **Când îl vedeţi pe EL, îl vedeţi pe TATĂ, căci am vrut să fiu vizibil pentru voi, pentru a, vă câştiga toată dragostea, însă în deplinătatea luminii şi puterii MELE niciodată nu MĂ puteţi vedea fără a pieri.** EU însă doresc să creez şi să lucrez alături de copiii MEI, deci să MĂ şi arăt lor, pentru a le spori fericirea. Şi vreau să am parte de dragostea lor şi de aceea să ţin mereu aproape de ei. Amin.

B.D. Nr. 8541 **26.6.1963**

CREDINŢA ÎN DUMNEZEU PRIN IISUS HRISTOS

Doar atât trebuie să faceţi: să credeţi în MINE şi s-o Luaţi pe drumul către MINE când sunteţi la necaz. Refugiaţi-vă la MINE ca un copilul la tatăl său, care vă va ocroti la orice necaz spiritual şi pământesc, pentru că v-aţi încredinţat LUI. Mereu vă atrag atenţia să Luaţi legătura cu MINE fie în gând, fie prin fapte izvorâte din dragoste sau prin rugăciune, şi atunci nu vă mai pierdeţi, căci legătura cu MINE vă garantează ajutorul MEU pentru a vă elibera de duşmanul MEU şi a vă reîntoarce la MINE, la cel de la care aţi pornit odinioară.

Deşi nu poate fi dovedită existenţa unui DUMNEZEU şi CREATOR - credeţi totuşi în EL. Şi dacă credeţi, veţi găsi de la sine în tot ceea ce vă înconjoară mărturiile care îmi dovedesc existenţa. Reflectând la acestea, puteţi ajunge de la sine la credinţa în MINE. Numai să nu

treceți prin viață fără a gândi, ca nu cumva să nu vedeți decât lumea şi să credeți că viața voastră pământească este un scop în sine.

Puneți-vă mereu întrebarea, de ce în cu ce scop vă aflați pe lume, pentru a vă ocupa apoi şi de gândurile referitoare la existența unui DUMNEZEU şi CREATOR. Undele acestor gânduri vor fi mereu în preajma voastră, dar fiindcă **scopul şi țelul vieții voastre pământeşti este tocmai ca voi să recunoaşteți existenta unui DUMNEZEU şi CREATOR - şi să vreți de asemenea să luați legătura cu EL.**

Atunci, DUMNEZEUL şi CREATORUL vă cuprinde în EL, pentru a nu vă mai lăsa să cădeți vreodată. EL vă va da şi cunoaşterea referitoare la Iisus Hristos, mântuitorul vostru. Căci la EL trebuie să ajungeți pentru a scăpa de slăbiciunile voastre, pentru ca ridicarea să vă fie asigurată. Căci, cu toate că MĂ recunoaşteți, aveți prea puțină putere a voinței, pentru a vă strădui în mod serios să ajungeți la MINE - **sunteți prea slabi pentru aceasta din cauza păcatului de odinioară de a vă fi depărtat de MINE.** Şi pentru ca voința să vă devină mai puternică, omul Iisus a murit pe cruce ca să obțină pentru voi - ca dar al îndurării - întărirea voinței.

EU însumi v-am venit în ajutor în mizeria voastră spirituală - **urmare a păcatului originar** - EU însumi am dus la bun sfârşit opera mântuirii în omul Iisus, pentru a vă răscumpăra păcatul. Acum vă e deschis drumul de întoarcere la MINE - dacă cereți putere de la Iisus Hristos, dacă îi depuneți la picioare datoria păcatului vostru şi vă arătați dorința serioasă de a vă reîntoarce la TATĂL vostru, care şi-a luat lăcaş în Iisus, unindu-se cu EL pentru totdeauna. Dacă credeți în DUMNEZEU, fie ca şi creator, fie ca mântuitor, niciodată nu trebuie să vă gândiți la DUMNEZEU separat de Iisus Hristos. Căci DUMNEZEU şi IISUS sunt unul. DUMNEZEU s-a servit de un înveliş exterior omenesc, numit de oameni "Iisus", în care sălăşluiesc EU în toată plenitudinea MEA.

EU am creat totul. Forma omenească Iisus tot din MINE a luat ființă. EU însumi MI-am ales-o drept înveliş, pentru a MĂ putea afla printre oameni, şi voi, oamenii, ați luat ființă din voința MEA, dar v-ați despărțit odinioară de MINE din proprie voință, renunțând de bunăvoie la dragostea MEA. Legătura cu MINE însă o poate stabili numai dragostea. Omul Iisus era cu totul pătruns de dragoste. ÎL umplea deci dragostea, care e însăşi substanța MEA originară, astfel că era însuşi DUMNEZEU în ființa LUI. Dar învelişul care L-a purtat a fost omenesc până când şi l-a spiritualizat, putându-se alătura astfel sufletului SĂU dumnezeiesc, astfel că n-a mai rămas în EL nimic omenesc, când a săvârşit opera mântuirii.

De aceea cine MĂ recunoaşte în Iisus, s-a şi salvat de întuneric, căci "Lumina însăşi" îi ridică acum în înalt, deoarece EU însumi sunt LUMINA. Şi pentru că ea l-a umplut cu desăvârşire pe omul Iisus, strălucirea ei a răzbătut până la pământ. Doresc să vă dăruiesc tuturor această rază de lumină, însă mai întâi trebuie să vă deschideți inimile şi să vă îndreptați gândurile către cel care v-a creat. Voința aceasta trebuie să vină de bunăvoie de la voi - şi atunci dragostea MEA milostivă vă cuprinde şi se face totul ca să primiți cunoştințe corecte despre Iisus Hristos. Şi dacă ÎL recunoaşteți ca Fiu al lui DUMNEZEU şi Mântuitor al lumii, care a devenit una cu MINE, niciodată nu vă mai puteți pierde. Amin.

B.D. Nr. 5744 **11.8.1953**

CELOR CARE NEAGĂ EXISTENȚA LUI DUMNEZEU

MĂ adresez acum celor care încă nu s-au putut decide, care sunt dispuşi să creadă, dar nu pot încă să-Mi recunoască existenţa cu convingere. MĂ adresez celor care încă opun cunoaşterea intelectuală celei oferite de reprezentanţii MEI pe pământ; celor care mai întâi vor dovezi pentru toate Şi cred că prin gândire intelectuală pot să ajungă la cunoaştere sau pot să combată totul. Dar ştiinţa lor omoară spiritul - căci ceea ce se cheamă adevărul cunoştinţelor înalte nu poate fi dovedit pentru că în viaţa pământească nu este permisă constrângerea la credinţă - şi nici nu poate fi cercetat pe cale ştiinţifică. De aceea nici cea mai ageră minte omenească nu oferă garanţia gândirii corecte în domeniu spiritual.

Vouă, oamenilor, vreau să vă pun întrebarea: în ce categorie a operelor create vă încadraţi pe voi înşivă? Nu vă daţi seama că sunteţi singurele fiinţe capabile de a gândi şi a trage concluzii, pe când toate celelalte făpturi ale creaţiei nu au această capacitate? Chiar şi numai din aceasta puteţi trage concluzia că aţi fost creaţi de o putere care e de asemenea capabilă de gândire şi în acelaşi timp e infinit de puternică - căci voi înşivă, în ciuda capacităţii voastre de gândire nu puteţi crea fiinţe gânditoare. Urmaşii nu vi-i puteţi considera dovezi, pentru că nu i-aţi "creat", ci v-aţi supus legilor existente ale naturii - care la rândul lor constituie de asemenea dovezi ale existenţei cuiva care a creat legile.

Apoi gândiţi-vă: sunt forţele naturii capabile să gândească? Pot ele să creeze fiinţe capabile de gândire, al căror organism să fie mărturia unei înţelepciuni supreme? Nu trebuie atunci să recunoaşteţi că aceste forţe ale naturii aparţin unei fiinţe care poate să gândească şi să vrea cu desăvârşită înţelepciune şi care, deci, poate să creeze forme corespunzătoare scopului şi să le dea viaţă? Astfel privind lucrurile, nu este însăşi lumea creată o dovadă satisfăcătoare până şi pentru mintea cea mai ageră? Sau puteţi dovedi inexistenţa unei astfel de fiinţe atotputernice? Sau puteţi aduce măcar pe departe o dovadă că o "forţă" dă fiinţă la creaţiuni ordonate - afară dacă nu e dirijată de om?

Daţi numai o dată frâu liber unei forţe! Rezultatul vă va îngrozi - nicidecum nu vor lua naştere creaţiuni pe care să le puteţi admira pentru ordinea şi pentru conformitatea cu scopul lor.

Deci prin puterea gândirii puteţi să vă daţi seama de existenţa unei fiinţe supreme, pe care trebuie s-o consideraţi ca fiind veşnicul CREATOR. Nu vă onorează de loc să negaţi existenţa acestei Fiinţe şi să-i declaraţi activitatea vizibilă în lumea creată de EA drept manifestarea unei forţe nedirijate - deci să puneţi la baza creaţiunii ceva inconştient care acţionează orbeşte. O astfel de explicaţie nu este de loc dovadă unei gândiri folosite corect. Este mai degrabă un subterfugiu îndărătnic pe care îl căutaţi pentru că nu vreţi să recunoaşteţi existenţa unui DUMNEZEU. Căci unde există o cât de mică bunăvoinţă, sunt chibzuite mai întâi ambele posibilităţi - iar după aceea oamenii optează îndeobşte mai degrabă pentru acceptarea decât pentru respingerea ideii, că puterea care îşi vesteşte existenţa în lumea creată este o fiinţă.

De-aţi şti ce repercusiuni grave are asupra sufletului vostru refuzul şi negarea fiinţei lui DUMNEZEU, aţi înţelege de ce doresc să vă dau lămuriri, ca apoi voi înşivă să vă puteţi îndrepta gândurile rătăcite în direcţia cea bună - ca să puteţi crede ceea ce vi se pare inacceptabil cât timp judecaţi unilateral, crezând că puteţi cunoaşte realitatea prin puterea raţiunii.

Dar credinţa într-un DUMNEZEU şi CREATOR e necesară pentru a stabili legătura cu EL. **Căci stabilirea legăturii cu EL este scopul şi ţelul propriuzis al vieţii pământeşti. - Altminteri nu vi s-ar fi permis să vă întrupaţi pe pământ, acesta fiind creat numai în acest scop: ca omul să restabilească acea comuniune cu DUMNEZEU, la care a renunţat cândva din liberă voinţă.**

Negând însă existenţa unui DUMNEZEU vă depărtaţi şi mai mult de MINE. Vă opuneţi

iarăşi din liberă voinţă - ceea ce are ca urmare o soartă îngrozitoare în lumea de dincolo, sau chiar un înnoit surghiun în materie la sfârşitul acestui pământ.

Iată de ce doresc să vă vorbesc şi să vă fac să cădeţi pe gânduri înainte de a fi prea târziu. Oricât de bogate v-ar fi cunoştinţele pământeşti pătrundeţi garantat într-o cunoaştere mult mai profundă dacă vă încredinţaţi Celui care v-a creat şi care doreşte să fie recunoscut ca DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru dintotdeauna, ca apoi să poată fi alături de voi, ajutându-vă. Amin.

B.D. Nr. 7624 **17.6.1960**

DIVERSE DOVEZI ALE EXISTENŢEI LUI DUMNEZEU

Eu vă uşurez credinţa în MINE, dacă aveţi bună voinţă, căci vă dau dovezi clare ale existenţei şi activităţii MELE, astfel că MĂ puteţi recunoaşte şi puteţi crede cu convingere. Astfel tot ce vă înconjoară, întreaga creaţie e o dovadă a existenţei MELE. O mărturie despre MINE sunt şi cuvintele MELE venite de sus, care se adresează tuturor oamenilor dispuşi să creadă. Căci omul trebuie să aibă mai întâi bunăvoinţa de a crede şi atunci va şi putea să creadă.

Bunăvoinţa îi deschide ochii, urechile şi inima - şi astfel va putea vedea nenumărate dovezi ale existentei MELE. Căci EU însumi MĂ dezvălui omului cu bunăvoinţa - MĂ apropii de el şi îl fac să MĂ recunoască. Deci nimeni nu va putea spune că îi e cu neputinţă să creadă - căci îi lipseşte doar bunăvoinţa - iar constrâns la credinţă nu poate fi nici un om. Voinţa lui încă îmi e cu totul nesupusă, căci negarea lui DUMNEZEU dovedeşte că omul se află încă cu desăvârşire sub influenţa păcatului originar, că încă nu i-a cedat împotrivirea de odinioară faţă de MINE şi atunci voinţa nu-i poate fi înfrântă cu forţa.

Totuşi cât îi durează viaţa pământească MĂ ostenesc continuu pentru a-i îmbuna voinţa, dezvăluindu-i-MĂ în fel şi Chip în repetate rânduri. Deci MĂ poate recunoaşte oricând, dacă îşi schimbă voinţa. Fiecare om poate dobândi credinţa în MINE, căci, aflându-se în sânul lumii create de MINE, operele naturii îi vorbesc necontenit. El nu trebuie decât să gândească asupra lor.

B.D. Nr. 4541 **17.6.1960**

EXISTENŢA LUI DUMNEZEU - ÎNŢELEPCIUNEA LUMEASCĂ

Oamenilor de ştiinţă ai lumii adesea le vine greu să creadă în DUMNEZEU, pentru că judecata lor e nevoită să-şi tragă concluziile pe baza unei cunoaşteri care nu corespunde întru totul adevărului. Deja nişte vederi greşite în ce priveşte evoluţia pământului duc la o concepţie eronată - şi atunci e greu să admiţi existenţa unui creator veşnic - a unei fiinţe care ar trebui să fie recunoscută de oameni după manifestarea puterii ei. Ştiinţa caută să dovedească totul - iar acolo unde această nu este posibil, nu-şi recunoaşte neputinţa ci pur şi simplu neagă ceea ce este inaccesibil cercetărilor ei. Porneşte deci de la o concepţie greşită şi până la urmă drumul către DUMNEZEU poate fi găsit doar cu greu, chiar dacă omul are bunăvoinţă.

Fiecare ştiinţă ar trebui să înceapă cu clarificarea existenţei lui DUMNEZEU, care, ce-i drept, nu poate fi dovedită, însă poate fi crezută, şi aceasta cu toată convingerea. Atunci orice muncă de cercetare ar merge repede şi ar avea rezultate bune. Însă pentru a ajunge să creadă cu convingere, omul trebuie să renunţe la agerimea minţii sale şi să se dăruiască simţirii inimii. El trebuie să lase deoparte orice ştiinţă şi trebuie să accepte să fie învăţat ca un copil, din interiorul

său. Adică trebuie să accepte ca realitate ceea ce doreşte sau îşi imaginează prin simţirea sa - trebuie oarecum să viseze cu ochii deschişi. Atunci mereu va întrezări prezenţa unui DUMNEZEU, care conduce şi cârmuieşte totul, despre care va şti că îl ţine şi pe el.

Dorinţa cea mai lăuntrică a omului este şi va rămâne ca DUMNEZEU să-şi exercite marea putere asupra lui, numai că gândirea lumească încearcă să înăbuşe această dorinţă. **Căci minţii îi vorbeşte şi cel care vrea să-L dea la o parte pe DUMNEZEU.** Acesta nu poate să vorbească inimii oamenilor şi de aceea caută cu atât mai mult să influenţeze gândirea lor. - **Prin inimă vorbeşte DUMNEZEU, iar prin raţiune duşmanul LUI,** afară de cazul când inima este mai puternică şi atrage raţiunea de partea ei. În cazul din urmă este posibilă cunoaşterea lui DUMNEZEU şi pe calea gândirii. Atunci inima şi mintea se îndreaptă împreună spre veşnica DUMNEZEIRE. Atunci şi ştiinţa are un alt fundament, trage alte concluzii, care de astă dată nu mai sunt eronate. Căci îndată ce o cercetare ştiinţifică porneşte cu credinţa în DUMNEZEU, va avea parte de reuşită, indiferent de domeniul abordat. Atunci ştiinţa şi credinţa nu se mai află în contradicţie, ci se întregesc reciproc. Pentru că ştiinţa e scutită de erori de-abia când se află în armonie cu credinţa în DUMNEZEU, în Fiinţa atotputernică, înţeleaptă şi plină de dragoste, care cârmuieşte tot ce a fost, este şi va fi în vecii vecilor. Amin.

B.D. Nr. 7665 **4.8.1960**

EXISTENŢA LUI DUMNEZEU NU E VOIE SĂ FIE DOVEDITĂ

Puterea dragostei MELE se revarsă în fiecare inimă omenească, dacă se deschide de bunăvoie s-o primească. Puterea dragostei MELE face să se aprindă în om scânteia spirituală, ţâşnind ca flacăra spre MINE, SPIRITUL-TATĂ din veşnicie. Atunci drumul către MINE e liber, fiind croit de dorinţa omului de a fi luminat de MINE, de puterea dragostei MELE. Sau: cine are atitudine pozitivă faţă de MINE, cine crede în MINE, acela primeşte şi puterea dumnezeiască a dragostei MELE şi atunci face progrese în dezvoltarea sa.

Deci omul trebuie să creadă mai întâi într-un DUMNEZEU şi CREATOR şi să-şi dea seama că este o făptură creată de MINE. De-abia după aceea se va putea trezi în el dorinţa de a intra în legătură cu MINE, deschizându-MI-se, fiind deci dispus să se lase luminat de puterea dragostei MELE. E nevoie doar de bunăvoinţă pentru ca aceasta să se întâmple.

E foarte greu, ba aproape imposibil, ca un om care nu crede în MINE să fie atins de o rază a dragostei MELE. El se consideră un produs al forţelor naturii şi nu intră niciodată în legătură cu MINE, pentru că nu vrea să recunoască existenţa unei fiinţe care l-a creat. O întâmplare ieşită din comun ar putea să-l facă să creadă în MINE, dar nu e permis ca prin aceasta să fie supus unei constrângeri, pentru că credinţa astfel obţinută e lipsită de valoare.

Orice dovadă a existenţei MELE ar fi o constrângere la credinţă. O astfel de dovadă ar fi cuvintele MELE, dacă M-aş adresa oamenilor în mod direct, de sus, în aşa fel ca fiecare să MĂ audă. Atunci oamenii ar fi nevoiţi să creadă, însă credinţa lor nu ar avea valoare.

Cu toate acestea le vorbesc oamenilor, însă o fac servindu-MĂ de o formă omenească, prin care pot să le vorbesc direct. - În felul acesta îi las fiecărui om în parte libertatea de a crede sau nu ca aceste cuvinte vin de la Fiinţa cea mai perfectă, întotdeauna libera voinţă este cea care hotărăşte, niciodată nu e permis să se ajungă cu forţa la credinţă.

Şi pe această cale li se poate dezvălui oamenilor - prin cuvântul MEU direct - cea mai profundă înţelepciune. Dar nici aceasta nu poate să-l determine pe om să creadă în MINE dacă el nu vrea. Pe de altă parte însă, cuvintele MELE sunt suficiente pentru a dovedi omului

existența MEA. Da, omul poate să ajungă prin cuvintele MELE să creadă cu convingere, iar credința aceasta nu îi poate fi luată de nici o putere a iadului. Căci cuvintele MELE sunt lumina dragostei MELE, care atingând inima omenească, aprind în ea o dragoste în măsură să-i dăruiască iluminarea. Şi atunci dragostea îndeamnă la dragoste; în inimă se aprinde o lumină ale cărei raze risipesc tot întunericul. Această lumină izgoneşte definitiv întunericul şi îi dăruieşte omului o credință vie, de nezdruncinat. Ea rezistă oricărui atac care mereu va veni din partea duşmanului.

Şi astfel depinde întotdeauna de el însuşi, dacă omul permite să-1 atingă razele dragostei MELE, căci el trebuie să MI se deschidă de bunăvoie. Trebuie să dorească el însuşi legătura cu MINE, cu DUMNEZEUL şi CREATORUL său, trebuie să creadă că a fost creat de o Ființă perfectă şi că se află cu această Ființă într-o unitate pe care el nu poate s-o dezlege. Atunci MĂ recunoaşte ca DUMNEZEU şi de-abia acum începe să MĂ caute, iar EU MĂ las acum cu siguranță găsit. Amin.

B.D. Nr. 8035 **7.11.1961**

IMAGINE FALSĂ DESPRE DUMNEZEU; ÎNVĂȚĂTURI FALSE

Ce imagine deformată vi se dă despre Ființa MEA, când vă sunt prezentat ca DUMNEZEU al mâniei şi răzbunării, care mereu pedepseşte şi condamnă şi nu e nicicând îndurător. De un astfel de DUMNEZEU nu vă poate fi decât frică şi tot din frică îi arătați supunere; poruncile LUI le țineți numai din teama de pedeapsă - dar nu îl puteți iubi, aşa cum şi-o doreşte.

Cât timp vi se arată o astfel de imagine despre MINE, nu trăiți în adevăr ci încă vă aflați în negură spirituală, astfel că vă atingeți anevoie scopul existenței, realizând cu greu comuniunea cu MINE. Pentru că numai dragostea poate să ducă aceasta la bun sfârşit, şi e puțin probabil să simțiți dragoste față de o ființă care vă este astfel prezentată.

EU însă vreau să vă câştig dragostea şi încrederea deplină, vreau să MĂ recunoaşteți ca TATĂ credincios, care doreşte să fie strâns unit în dragoste cu copiii SĂI. De aceea trebuie să vă faceți o imagine corectă despre MINE, trebuie să aflați adevărul despre FIINȚA MEA, care este **DRAGOSTEA, ÎNȚELEPCIUNEA şi PUTEREA** în sine. Eu sunt de o desăvârşită perfecțiune, şi când simțiți că dragostea MEA veşnic vă învăluie, puteți şi voi la rândul vostru să MĂ iubiți.

Un DUMNEZEU care vă pedepseşte când păcătuiți vă inspiră teamă şi nu puteți să-L iubiți . Eu însă nu vă pedepsesc ci vă ajut necontenit să ieşiți din starea păcătoasă în care vă aflați. Primiți de la MINE putere şi îndurare ca s-o puteți face.

Şi niciodată nu îl arunc în adânc pe cel care a păcătuit, niciodată nu îl osândesc, ci mereu caut să-1 ridic, pentru că îmi pare rău de el că singur a pornit spre adâncime.

Toate mijloacele de care MĂ folosesc pentru a-1 ridica în înalt pe cel căzut sunt dovezi ale dragostei MELE. Nu sunt pedepse, pentru că acestea sunt incompatibile cu dragostea MEA.

Nu dați deci crezare învățăturilor care MĂ prezintă drept un DUMNEZEU răzbunător, care pedepseşte.

Astfel puteți respinge învățătura despre veşnica osândă ca fiind cu totul eronată. **EU niciodată nu osândesc o făptură, ci ea însăşi se îndreaptă din liberă voință spre adâncime.** EU vreau mereu doar s-o readuc din adânc. Dar dreptatea MEA nu poate fi dată la o parte. Ceea ce înseamnă că nu pot să dăruiesc fericire unei ființe care s-a depărtat de bunăvoie de MINE, îndreptându-se spre adâncime.

Când vă gândiți la MINE, gândiți-vă mereu la un TATĂ bun, peste măsură de iubitor, care e mereu gata să vă dăruiască dragostea LUI, care însă în virtutea perfecțiunii sale nu poate acționa împotriva veşnicei rânduieli. Dar drumul către MINE e deschis fiecăruia, în orice clipă. Până şi cel căzut la cea mai mare adâncime nu trebuie decât să întindă dornic brațele către MINE şi EU îl apuc de mână şi îl trag în înalt.

Căci atât de mare îmi este DRAGOSTEA şi ÎNDURAREA, încât trec cu vederea orice vină, dacă ființa MI se dăruieşte de bunăvoie.

Atunci pot să-i şterg păcatul, pentru că pentru aceasta MI-am vărsat sângele în omul Iisus - datoria păcatului a fost plătită, aşa cum o cere dreptatea. Şi dacă MĂ arăt acum vouă cu toată sinceritatea, în adevărata MEA Ființă, nu vă va fi greu să porniți din liberă voință pe drumul care duce la MINE. - însă un DUMNEZEU de care vă temeți nu îl puteți iubi. De aceea oamenii trebuie să afle adevărul curat, trebuie să primească cunoştințe spirituale care să dea explicații clare despre MINE, DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru, dornic să vă fie TATĂ. Căci învățăturile greşite nu pot să vă ducă la fericire.

Acestea trebuie stigmatizate, pentru că pornesc de la potrivnicul MEU, care vrea să vă țină în întuneric spiritual, făcând totul pentru a vă împiedica să găsiți drumul către MINE. El implantează în inima oamenilor teama de MINE pentru a nu lăsa să se înfiripe dragostea care uneşte copilul cu TATĂL său. EU însă vreau să vă câştig dragostea şi pentru aceasta vă dăruiesc adevărul. Amin.

B.D. Nr. 4484 **11.11.1948**

SFÂNTA TREIME A LUI DUMNEZEU

Ați primit darul de a gândii şi trebuie să vă folosiți de gândire, în privința pământească, viața vă constrânge la aceasta, iar voi o faceți fără împotrivire. Vi se pare firesc că tot ce vă iese în cale vă pune pe gânduri, astfel că cercetați totul prin gândirea voastră, îmbogățindu-vă cunoştințele pământeşti.

Însă nu vă folosiți decât puțin sau de loc gândirea pentru a dobândi prin ea, din pornire lăuntrică, cunoştințe de ordin spiritual. Primiți astfel de cunoştințe din afară şi deseori le acceptați fără a va fi pus gândirea în mişcare, fără a le verifica şi a gândi asupra lor. Nu le prelucrați trecându-le prin gândirea voastră, gândirea, fie nu v-o folosiți, fie abuzați de ea, făcând-o să ajungă la concluzii cu totul greşite, şi aceasta pentru că şi mai înainte ați preluat bunuri spirituale fără să le fi verificat.

Cel care v-a dat gândirea, vă va cere cândva socoteală pentru felul în care ați folosit-o. Nenumărați oameni trăiesc în eroare pentru că nu cercetează cu gândirea lor proprie învățăturile primite.

Deşi trebuie verificate pentru că pur şi simplu sunt inacceptabile în forma în care le sunt oferite oamenilor, voi refuzați de fapt cu totul să gândiți asupra lor, obiectând că voi, ca oameni, nu puteți să le apreciați corect. Şi aveți dreptate în sensul că gândirea voastră singură nu este de ajuns. Dar la această obiecție se poate răspunde arătând că iluminarea prin spirit poate fi oricând cerută şi chiar trebuie cerută pentru a soluționa şi cele mai grele probleme conform adevărului. Căci DUMNEZEU niciodată nu-şi refuză ajutorul celui care doreşte cu seriozitate să afli adevărul.

În acest fel omul are posibilitatea să se lămurească asupra unor întrebări la care, singură, gândirea lui nu-i poate da răspuns. Cu cât omul se simte mai puțin în stare să judece corect, cu atât mai mult este necesar să ceară ajutorul lui DUMNEZEU. E preferabil să procedeze astfel,

decât să accepte învățături care i se par greu acceptabile. Numai atunci poate să reprezinte ceva ca adevăr, dacă lui însuşi acesta îi e pe deplin lămurit. De aceea de sus sunt transmise necontenit spre pământ învățături, menite să aducă lumină în întunecimea spiritului. Căci încă mai e întuneric peste tot unde adevărul este voalat sau dat la o parte, unde se propovăduiesc învățături greşite, prezentate drept adevăr.

Lumina trebuie să biruiască acest întuneric, adevărul trebuie să dea la o parte minciuna şi erorile şi trebuie să fie arătat în ce puncte primesc oamenii învățături greşite. Pentru că numai adevărul duce la viața veşnică, fiindcă numai adevărul este de la DUMNEZEU, pe când învățăturile greşite sunt potrivnice DUMNEZEIRII. - Astfel e cazul să corectăm o învățătură care a fost cu totul încurcată Şi deformată de duşmanul sufletelor, dar a fost primită de oameni tocmai pentru că ei nu şi-au folosit darul gândirii şi au acceptat fără să examineze ceea ce li s-a oferit - şi anume **Sfânta Treime a lui Dumnezeu**.

Această învățătură e cu totul , de neînțeles, adică gândirea nu poate s-o priceapă. Vrea să fie de fapt explicația veşnicei DUMNEZEIRI, însă este inacceptabilă pentru că este lipsită de sens. Dacă omul o acceptă, nu mai are voie să gândească, iar dacă gândeşte asupra ei, îi e imposibil s-o accepte.

Dorința de a cuprinde veşnica DUMNEZEIRE într-o formă strict delimitată e dovada imperfecțiunii acelor oameni care au acceptat această învățătură. **Ființa Lui DUMNEZEU este nelimitată, pentru că este întru totul perfectă. Iar ceea ce este perfect nu poate fi divizat. Căci perfecțiunea este o stare spirituală, iar ceea ce este spiritual niciodată nu poate fi împărțit în trei părți.**

Astfel niciodată nu poate fi vorba de un DUMNEZEU alcătuit din trei "persoane", pentru că această este o noțiune de neconceput, care duce la vederi cu totul greşite despre Ființa DUMNEZEIRII. DUMNEZEU Tatăl -DUMNEZEU Fiul - DUMNEZEU Sfântul Duh - sunt noțiuni care par să îndreptățească presupunerea că trei persoane s-au unit formând veşnica DUMNEZEIRE, deci că aceste trei formează un singur DUMNEZEU.

Dar această imagine e falsă. Dacă aceste trei noțiuni trebuie să explice oamenilor natura ființei lui DUMNEZEU, atunci această este posibil numai explicând **"Tatăl" ca fiind dragostea, "Fiul" înțelepciunea şi "Duhul" (Spiritul) puterea. Această este singură explicație corectă despre Sfânta Treime.** Ea stă de fapt la baza învățăturii despre Sfânta Treime, nefiind însă înțeleasă, a dat naştere prin interpretare greşită acelei învățături eronate, potrivit căreia DUMNEZEIREA ar fi alcătuită din trei persoane.

Spiritul (Duhul) lui DUMNEZEU – ca şi chintesență a Ființei lui DUMNEZEU - nu trebuie niciodată personificat, nu trebuie inclus în vreo formă după tipare omeneşti. El este o abundență nesfârşită de LUMINĂ şi PUTERE, care este guvernată şi întrebuințată de VOINȚA DE A IUBI.

Lumina este DUMNEZEU - Puterea este DUMNEZEU şi Voința de DRAGOSTE este DUMNEZEU.

Nici una nu există fără celelalte. Tot ce e dumnezeiesc cuprinde aceste trei laturi. Această trinitate este şi semnul perfecțiunii la ființele create de DUMNEZEU, dacă le sunt proprii dragostea, înțelepciunea şi puterea, ajungând astfel după chipul şi asemănarea Lui. **Oricum DUMNEZEU este o ființă - şi nu o formă; este ceva de natură spirituală, care nu are nevoie de nici o formă pentru a exista;** EL ar dezintegra orice formă dacă aceasta nu ar fi spiritualizată anterior, pentru a fi în măsură să cuprindă toată abundența dragostei, înțelepciunii şi puterii SALE.

O astfel de formă a fost omul Iisus. DUMNEZEU şi 1-a ales ca să fie purtătorul întregii SALE abundențe de Dragoste, înțelepciune şi Putere, pentru ca oamenii să aibă prin el UN

DUMNEZEU pe care şi-L pot închipui, astfel; ca să poată crede într-o fiinţă care este însăşi suprema perfecţiune, şi totuşi e în legătură cu Fiinţele imperfecte - cu oamenii. Dar aceasta n-a fost decât o formă pământească, aflată la dispoziţia celor care văd cu ochi trupeşti. **Căci spiritul nu are nevoie de formă pentru a fi văzut de spirit**.

Imaginea despre trinitatea "Tată - Fiu - şi Sfântul Duh" ca trei fiinţe diferite - chiar cu specificarea că acestea sunt un "singur DUMNEZEU", induce în eroare, pentru că oamenii sunt tentaţi să le despartă, adresându-se fiecăreia separat. Prin aceasta îşi accentuează ideea celor, trei persoane diferite pierzându-şi sentimentele corecte, conforme cu adevărul faţă de DUMNEZEUL real, care e unul şi căruia ar trebui să i se adreseze de fapt la flecare necaz pământesc şi spiritual.

Însuşi omul IISUS, care a trăit pe pământ ca fiinţă de sine stătătoare, pentru a-L primi cu totul în sine pe DUMNEZEU a devenit UNUL cu EL, fapt dovedit de înălţarea lui la ceruri. Trupul SĂU s-a spiritualizat cu desăvârşire şi astfel toate substanţele LUI s-au putut alătura veşnicei DUMNEZEIRI.

Astfel, n-au mai existat după aceea separat două fiinţe perfecte, ci doar un singur DUMNEZEU, care era dragoste, înţelepciune şi putere - DUMNEZEU TATĂL, DUMNEZEU FIUL şi SPIRITUL (DUHUL) SĂU în supremă desăvârşire, care umple întreagă nemărginire, şi prin care se îndeplineşte tot ce hotărăşte voinţa LUI.

Ceea ce desemnează noţiunile: TATĂL, FIUL şi SFÂNTUL DUH constituie de fapt fiinţa veşnicei DUMNEZEIRI.

Înţelepciunea - "FIUL", porneşte de la "TATĂL" - care este dragostea, iar puterea care pătrunde totul face ceea ce hotărăsc TATĂL şi FIUL. Cu alte cuvinte: DUMNEZEU este atotputernic, peste măsură de înţelept şi plin de dragoste. Acestea sunt mai uşor de înţeles şi rezolvă cât se poate de simplu problema Sfintei Treimi a lui DUMNEZEU. Numai oamenii orbi din punct de vedere spiritual nu pot să înţeleagă şi să accepte aceasta explicaţie, fiind induşi în eroare de conducători care fiind şi ei orbi, nu sunt iluminaţi şi nici nu se lasă învăţaţi. Amin .

B.D. Nr. 7834 **23.2.1961**

CREDINŢA OARBĂ E FĂRĂ VALOARE

Omul trebuie să creadă, însă nu trebuie să creadă orbeşte. El trebuie să ia poziţie prin gândire faţă de tot ceea ce i se oferă spre credinţă, lăsându-şi apoi inima să hotărască dacă acceptă sau refuză cele ce i se oferă. Iată, deci, ce le cer oamenilor. **Nu MĂ mulţumesc cu credinţă oarbă. A pretinde o astfel de credinţă înseamnă o constrângere, ori din partea MEA voinţa omului este liberă.**

Gândiţi-vă mereu la libertatea voinţei omului şi vă veţi da seama dacă o învăţătură provine sau nu de la MINE. Pentru că voi, oamenii, aveţi de la MINE cea mai deplină Libertate. De la MINE n-aţi primit de fel porunci, afară de poruncile dragostei, ale căror îndeplinire depinde de asemenea de libera voinţă.

EU nu vreau decât să vă duc la izbăvire şi de aceea mereu răsună pentru voi cuvintele MELE. Vă învăţ şi apropii de voi lucrurile spirituale. Şi iarăşi sunteţi liberi să le credeţi sau nu. Trebuie să luaţi voi înşivă poziţie faţă de ele, trebuie să reflectaţi la ele şi să aveţi bunăvoinţa de a recunoaşte şi a accepta ceea ce este corect.

Nu vă cer să credeţi orbeşte nici ceea ce primiţi prin cuvintele MELE. Însă vă cer să le cercetaţi înainte de a vă forma o părere. La o cercetare mai atentă vă veţi da seama de adevărul acestora - şi atunci nu veţi mai crede orbeşte. Multor oameni nu pot să le trec cu vederea că au

acceptat fără să cerceteze bunuri spirituale la care țin morțiș, deşi la o cercetare mai atentă ar fi trebuit să-şi dea seama că sunt neadevărate.

Mulți oameni se mulțumesc cu ce li s-a transmis conform tradiției, ba chiar consideră că n-au dreptul să cerceteze aceste învățături, pentru că aşa au fost învățați, însă cum vor să-Mi dea cândva socoteală? Fiecare om a primit de la MINE capacitatea de a gând. O foloseşte oare? De ce bunurile pământeşti le cercetează pentru a vedea cât valorează şi nu face aceasta şi în cazul bunurilor spirituale? De ce mântuirea propriului suflet înseamnă atât de puțin pentru oameni, încât nu-şi pun cu teamă întrebarea, dacă se pot lăsa în seama a ceea ce li se oferă drept adevăr? De ce le este adevărul atât de indiferent?

Căci, adevărat vă spun, cine doreşte adevărul, acela nu trăieşte în întuneric. Indiferența față de adevăr e peste tot prezentă acolo unde bunurile spirituale sunt acceptate pe negândite numai pentru că provin de la o anumită sursă. Dar sursa aceasta nu porneşte de la MINE, altminteri oamenii ar trăi în adevăr. Căci ei şi-ar da seama de greşeli imediat ce ar lua poziție față de învățăturile primite.

Voi însă acceptați totul şi credeți orbeşte fără să gândiți, întărind prin aceasta puterea potrivnicului MEU, care vrea să vă împingă şi să vă țină în întuneric, însă voi v-ați alăturat unei instituții, şi nu MIE, care vreau într-adevăr să vă duc la lumină. Dar voința vă este liberă şi de aceea niciodată nu v-am forțat să decideți. **Dar dacă MĂ căutați într-adevăr pe MINE, EU MĂ las găsit şi aprind în voi o lumină clară, care pune în lumină activitatea potrivnicului MEU.**

Fiecare om poate să dobândească această lumină, dacă doreşte lumină, însă pentru aceasta este nevoie de voință puternică de a vă elibera de potrivnicul MEU. Aceasta însă cere o strânsă legătură cu MINE. **Voi însă, cei care credeți orbeşte pentru că aşa vi s-a spus, puneți-vă întrebarea, dacă vă e cu adevărat dor de MINE.**

Nimeni dintre cei care au căutat strânsa legătură cu MINE n-a rămas cu mâinile goale, căci EU MĂ dezvălui fiecăruia şi îi dăruiesc o lumină care îi luminează drumul mai departe. **Căci dacă MĂ caută, înseamnă că e plin de dragoste şi aceasta îi va dărui curând adevărata cunoaştere.**

Şi astfel va fi în stare să deosebească eroarea de adevăr - nu va mai crede orbeşte, iar legătură cu MINE îl va elibera de potrivnicul MEU. Acesta nu mai poate să țină în întuneric un om care a avut odată parte de strălucirea luminii. Căci lumina 1-a făcut fericit, trezindu-i şi mai mult dorința de lumină. Acest om va şti să se elibereze de influența celor care se dau drept "adevărații MEI reprezentanți" pe pământ, dar nu se află în adevăr, fapt pentru care nici nu pot să-1 împărtăşească nimănui. Ei îşi supun adepții la constrângere spirituală. Aceasta însă nu e pe potriva voinței MELE, pentru că în viața omenească decisivă e tocmai libera voință a oamenilor, pe care ei însă o leagă. Amin.

B.D. Nr. 7629 **22.6.1960**

DORINȚA SERIOASĂ DE ADEVĂR CONSTITUIE GARANȚIA ADEVĂRULUI

Înțelegeți, dar, că, pentru a primi adevărul, nu e nevoie decât să-1 doriți cu seriozitate, însă rar se găseşte o astfel de voință serioasă, cu toate că fiecare om susține că aspiră la adevăr. Dar acestea sunt vorbe cu care oamenii s-au obişnuit, fără a mai reflecta la ele. Căci dorința de adevăr trebuie să se trezească în adâncul inimii, ca apoi să nu-1 mai părăsească niciodată pe om. De nimic nu trebuie să se teamă mai mult, decât de a deveni victima erorii. **De aceea trebuie să**

MI se adreseze MIE în inima lui şi să MĂ roage să-i dăruiesc adevărul - şi atunci îl va primi.

Când omul are deja cunoştinţe la care ţine, fără a le fi cercetat vreodată în mod serios dacă corespund adevărului, e greu să-1 mai aduci la adevăr, dacă acesta nu coincide cu ceea ce ştie el. Nefiind dispus să renunţe la cunoştinţele lui pentru a primi în schimb adevărul curat, îi opune rezistenţă, în acest caz îi lipseşte dorinţa lăuntrică de adevăr şi de aceea nici nu va fi în măsură să facă o justă apreciere, pentru că nu caută legătură cu MINE pentru a putea apoi judeca corect.

De aceea nu întotdeauna este posibilă transmiterea curată a adevărului către pământ.

Iată de ce sunt luate drept adevăr multe lucruri spirituale care nu corespund adevărului. Şi aceasta mai ales când provin din tărâmul spiritual şi există convingerea de a fi primit în mod garantat adevărul. Însă condiţia transmiterii adevărului este dorinţa serioasă de adevăr a primitorului. De aceea singură proveniența din tărâmul spiritual nu este garanţie a adevărului.

Ba dimpotrivă, este întotdeauna necesară o verificare serioasă şi aceasta trebuie întreprinsă împreună cu MINE, cu sprijinul MEU. **Căci şi în tărâmul spiritual se află fiinţe care aparţin încă întunericului, sau care, neajunse încă la perfecţiune mai stăruie în cunoştinţele cu care au venit de pe pământ, susţinându-le în lumea de dincolo cu tot atâta zel, ca şi pe pământ. Căci la ceea ce ţine, omul nu renunţă nici pe lumea cealaltă.**

Şi aceasta îi afectează mersul evoluţiei, pentru că poate să dureze o veşnicie până ce un astfel de suflet renunţă la ele şi începe în sfârşit să accepte adevărul, **însă din lumea de dincolo el poate să acţioneze dăunător asupra oamenilor, dacă găseşte oameni receptivi, care caută conştient legătura cu lumea spirituală şi cărora poate să le transmită prin gând, sau ca medium, în transă, cunoştinţele lor greşite.**

O astfel de legătură este şi poate să fie binecuvântată doar dacă omul doreşte în mod serios să primească adevărul şi **cere mereu sprijinul Spiritului MEU**. **Atunci nu este nici un pericol, atunci omul însuşi îşi ridică un zid trainic, care nu poate fi trecut de fiinţele lipsite de cunoaştere adevărată**. Atunci are acces la el doar lumea luminii, care îi mijloceşte numai adevărul izvorât din MINE, pentru că lucrează din însărcinarea MEA, iar voinţa MEA este să primiţi învăţătură din purul adevăr.

Fiecare să se cerceteze pe sine, ca să vadă cum stă cu dorinţa de a afla adevărul. Să se teamă de erori, cerând-MI mereu să-1 păzesc de acestea - şi ruga îi va fi ascultată. Căci EU însumi vreau ca voi să vă aflaţi în adevăr. Eu însumi vreau să-1 primiţi şi vă creez aceasta posibilitate - **însă mereu cu condiţia să aveţi constant în voi setea de adevăr. Căci aceasta e paza sigură contra bunurilor spirituale false, a gândirii false şi a explicării false a ceea ce vi se oferă.**

Căci omul care doreşte adevărul va avea şi capacitatea de a judeca corect, căci primeşte de la MINE acest dar odată cu adevărul. Astfel, va fi capabil să cerceteze valoarea fiecărui bun spiritual. - EU însumi sunt ADEVĂRUL - EU însumi vreau să întru în legătură cu făpturile create de MINE şi vreau deci ca ele să se afle în adevăr. Şi vă apăr de influenţa acelor fiinţe spirituale care caută să răspândească eroarea deghizându-se în fiinţe-lumină, ca voi oamenii să vă înşelaţi, căzând pradă erorii.

Strânsa legătură cu MINE vă garantează şi gândirea şi învăţătură corectă, vă garantează primirea adevărului prin Spirit. Căci scânteia-spirituală din voi este parte din MINE şi vă dă o învăţătură într-adevăr corectă. Străduiţi-vă deci cu toţii să fiţi învăţaţi de însuşi spiritul vostru, ca să nu fiţi nevoiţi să vă luaţi după informaţii primite din tărâmul spiritual, pe care nu puteţi să le controlaţi, pentru că nu cunoaşteţi starea spirituală a mediumului care le-a primit.

Căci există mereu pericolul intrării pe fir a unor fiinţe care nu se află încă nici ele în

lumina cunoaşterii. - Acolo însă unde lucrează Spiritul, ştiţi că EU însumi vă vorbesc şi vă transmit numai adevărul curat, căci vreau ca făpturile MELE de pe pământ să trăiască în adevăr - căci ele nu pot să ajungă la MINE, şi deci la fericire, decât prin adevăr. Amin.

B.D. Nr. 7797 **14.1.1961**

CARE ESTE SCOPUL VIEŢII PĂMÂNTEŞTI?

Dacă vreţi ca drumul vieţii voastre pământeşti să fie cu succes - dacă vreţi să vă realizaţi scopul şi să redeveniţi ceea ce aţi fost la început, trebuie să cunoaşteţi care este scopul vieţii voastre pământeşti. **Cândva v-am dat fiinţă din MINE în stare de deplină perfecţiune. Aţi fost creaţi după chipul şi asemănarea MEA, aţi fost înzestraţi cu toate însuşirile dumnezeieşti, plini de lumină şi putere, aflându-vă în continuă legătură cu MINE, DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru, astfel că puteaţi continuu primi de la MINE putere şi lumină, fiind prin aceasta nespus de fericiţi.**

Însă de o fiinţă perfectă ţine şi libertatea voinţei sale, altminteri n-aţi fi fost făpturi dumnezeieşti. Libertatea voinţei vă oferea două posibilităţi: aceea de a rămâne perfecţi, aşa cum v-am creat - sau de a renunţa la perfecţiunea voastră, preschimbându-vă în contrariul a ceea ce eraţi.

Trebuia deci să daţi dovada dumnezeirii voastre orientându-vă voinţa la fel cu a MEA, astfel ca aceasta să se contopească cu totul cu voinţa MEA. Pentru aceasta însă trebuia să fiţi capabili şi de o comportare opusă. Trebuia deci să existe şi posibilitatea căderii de lângă MINE, ca dovadă a libertăţii voinţei, dacă aceasta ar fi orientată contrar voinţei MELE.

Şi am cerut această decizie a voinţei de la fiinţa primă creată, de la spiritul luminii, care a luat naştere din preaplinul dragostei MELE; care ca fiinţă similară MIE, trebuia să creeze şi să lucreze alături de MINE în lumea spirituală. A luat fiinţă din MINE fiind perfectă - îmi semăna întru totul - însă un singur lucru o deosebea de MINE: primea puterea de la MINE, în timp ce EU eram ÎNSUŞI IZVORUL PUTERII. Ea ştia aceasta pentru că se afla în deplina lumină a cunoaşterii.

Aşa că a fost supusă la proba voinţei. Aceasta a constat în a recunoaşte că EU sunt izvorul de la care primeşte continuu putere. **Din voinţa ei şi puterea MEA au luat naştere nenumărate fiinţe, toate cu desăvârşire perfecte, fiind înzestrate cu toate darurile şi voinţa liberă, ca dovadă a dumnezeirii lor. - Dar spiritul prim creat, purtătorul de lumină, s-a îngâmfat de faptul de fi creat toate aceste fiinţe - şi în îngâmfarea lui s-a răzvrătit împotriva MEA.**

Deci a căzut la proba voinţei. Din voinţa lui s-a despărţit de MINE, despărţire care niciodată în realitate nu se poate întâmpla, căci ar pieri toate Fiinţele create, pentru că ele nu pot exista fără MINE şi puterea MEA. **Însă purtătorul de lumină - Lucifer - s-a despărţit de MINE pe planul voinţei, căzând din aceasta cauză în adânc şi ducând cu sine un mare număr din Fiinţele create, care la rândul lor au trebuit acum să opteze şi de asemenea m-au renegat.**

Acest eveniment care a avut loc în lumea spirituală e cauza creării lumii, a celor mai diverse şi nenumărate creaturi. Toate acestea le-am creat pentru Fiinţele spirituale, ca drum de întoarcere la MINE, căci ele nu pot fi fericite decât aflându-se în legătură cu MINE, în timp ce depărtarea de MINE înseamnă o stare de profundă nefericire.

Caut mereu să vă fac cunoscute acestea, pentru că voi, oamenii, sunteţi tocmai acele fiinţe spirituale căzute care se află pe drumul reîntoarcerii la

MINE şi se află deja cu puţin înainte de ţintă. V-aţi schimbat fiinţa perfectă de odinioară în opusul ei, ajungând prin aceasta imperfecţi. Ca oameni sunteţi încă fiinţe imperfecte, dar în viaţa pământească puteţi deveni din nou perfecţi, dacă îndepliniţi voinţa MEA, dacă trăiţi după legile ordinii MELE dumnezeieşti, dacă duceţi o viaţă în dragoste şi vă transformaţi din nou întreaga fiinţă în dragoste, aşa cum aţi fost la început.

Dragostea vă uneşte din nou cu MINE, însă trebuie să vă deschideţi de bunăvoie în faţa MEA, să nu vă împotriviţi când vreau să vă luminez cu razele dragostei MELE. Trebuie să faceţi totul pentru a îndeplini scopul vieţii pământeşti, care constă doar în a vă îndrepta din nou voinţa către MINE, dăruindu-vă cu totul MIE şi străduindu-vă din dragoste să veniţi către MINE. Atunci vi se dezvăluie şi cunoaşterea mai profundă, iar întunericul se depărtează de voi. Atunci dobândiţi cunoştinţe clare, înţelegeţi corelaţiile şi ieşiţi din starea de nefericire. Intraţi din nou în legătură cu MINE şi regăsiţi în această legătură fericirea de odinioară, la care aţi renunţat cândva de bunăvoie. Căci fiecare fiinţă care a luat odinioară naştere din MINE ca strălucitoare făptură după chipul şi asemănarea MEA - cum va şi redeveni, odată, pentru totdeauna - avea parte de fericire. **Căci scopul creaţiei a fost şi vă rămâne mereu să-Mi formez copii care să poată crea şi lucra împreună cu MINE în cea mai deplină fericire.** Amin .

B.D. Nr. 7781 **25.12.1960**

OPERA MÂNTUIRII SĂVÂRŞITĂ DE IISUS HRISTOS

Prin opera mântuirii pe care am înfăptuit-o a devenit posibilă reîntoarcerea la MINE. Odată toate Fiinţele spirituale vor fi la MINE, odată toate Fiinţele spirituale vor fi străluminate de dragostea MEA, aşa cum au fost la început. Jertfindu-MI viaţa pe cruce am durat o punte dinspre adâncimi către înalt - din împărăţia întunericului către împărăţia luminii şi a fericirii. - **Prin moartea MEA pe cruce a fost ştearsă vina care despărţea de MINE Fiinţele care l-au urmat pe potrivnicul MEU în adânc.**

Până la venirea MEA pe pământ era între oameni şi MINE o prăpastie de netrecut, pe care singuri au creat-o, dar peste care nu mai puteau să treacă fiind prea slabi pentru aceasta, fiindcă povara păcatului îi ţintuia la pământ, iar potrivnicul MEU îi împiedica să facă ceva pentru a restabili legătură cu MINE.

De aceea am făcut EU însumi o punte: am coborât pe pământ şi am plătit marea datorie a vinei lor. Am luat povara păcatului lor pe umerii MEI, parcurgând cu ea drumul crucii, în acest fel a devenit posibil ceea ce înainte era o imposibilitate: **omul care are bunăvoinţă poate să MI se alăture, mergând pe drumul crucii, urmându-MĂ numai pe MINE, fără să-Mi mai dea drumul;** el poate să-şi dorească să fie printre cei pentru care am murit pe cruce, găsindu-şi acum iertarea deplină a păcatelor, putând astfel să se reîntoarcă la MINE, în împărăţia luminii.

Nu i-am lăsat pe oameni singuri la necaz, ci M-am grăbit să le vin în ajutor, înveşmântat în trup omenesc am săvârşit în omul Iisus opera mântuirii, pentru că am vrut să deschid un drum care să ducă din adânc în înalt. Drumul vieţii MELE pământeşti a fost până la moarte un drum al dragostei. Căci oamenii erau lipsiţi de dragoste şi de aceea le-am arătat-o prin exemplul vieţii MELE. Pentru că numai dragostea poate să aducă mântuire. Dragostea este legea veşnicei ordini, iar cel care vrea să se reîntoarcă la MIME, trebuie să-şi transforme fiinţa pentru totdeauna în dragoste, pentru a se putea uni cu MINE, pentru că EU sunt însăşi Dragostea.

Deci când am coborât pe pământ, am durat o punte între împărăţia luminii şi pământ. Iar voi oamenii trebuie să mergeţi cu toţii pe această punte, pentru a ajunge din nou la MINE.

înainte am fost - din vina voastră - de neatins pentru voi. Dar dragostea MEA e mai puternică decât păcatul pe către l-ați comis. Astfel dragostea MEA a căutat o soluție ca să restabilească legătura - întreruptă cândva de voi - dintre voi şi MINE. Şi am găsit-o: însăşi dragostea MEA a şters păcatul, eliberând-vă astfel drumul către MINE. Acum s-a creat o legătură între împărăția luminii şi pământ prin faptul că din lumină a coborât pe pământ un suflet în care M-am putut întrupa EU însumi. Căci acest suflet s-a îmbrăcat în carne şi astfel s-a născut omul Iisus, care a mers pe acel drum pe care şi voi, parcurgându-l, puteți ajunge în împărăția luminii, reîntorcându-vă la MINE.

Dragostea MEA a fost cea care a construit această punte pentru voi, căci ea s-a întrupat în înveliş omenesc şi a mers pentru voi pe drumul crucii, ştergând imensul vostru păcat - depărtarea de MINE - care a creat prăpastia, de netrecut pentru voi, dintre împărăția luminii şi cea a întunericului. Dragostea MEA față de voi, făpturile create de MINE, este fără margini şi de aceea vrea să vă recâştige, însă dreptatea nu MI-a permis să vă primesc înapoi fără a fi plătit pentru păcatul comis. Astfel că dragostea MEA a luat asupra ei şi răscumpărarea păcatului: un om a adus în locul vostru jertfa ispăşirii - iar în omul acesta am sălăşluit EU.

Ceea ce era imposibil înainte de moartea MEA pe cruce, a devenit posibil prin ea. Vă puteți din nou apropia de MINE reîntorcându-vă în adevărata voastră patrie, în împărăția luminii, unde puteți să lucrați din nou în lumină, putere şi libertate, ca la început. Drumul către MINE este din nou Liber. Acum vă puteți lăsa păcatul sub cruce, puteți să vă dăruiți dragostei şi îndurării lui Iisus, Mântuitorul vostru, căci EL vă deschide poarta către fericire, către împărăția luminii.

Dar şi mântuirea depinde de libera voastră voință, altminteri toate Ființele spirituale ar ajunge brusc în împărăția luminii. Dar atunci nu Mi-aş atinge scopul de a-MI forma copii. Trebuie s-o porniți pe drumul crucii din liberă voință şi să cereți din liberă voință iertarea păcatelor. Voi înşivă trebuie să doriți mântuirea şi să veniți la MINE prin Iisus Hristos. Şi atunci primiți mântuirea şi vă reîntoarceți la MINE, TATĂL vostru, care însumi am coborât pe pământ ca să vă dezleg de păcat - şi EU vă primesc cu bucurie. Amin .

B.D. Nr. 8228 **30.7.1962**

CERCETAȚI SPIRITELE!

Oamenilor, credeți-MĂ că EU mereu vă dau cunoaşterea adevărată despre Iisus Hristos şi opera mântuirii pe care a înfăptuit-o. Căci pe EL, Mântuitorul dumnezeiesc, trebuie să-L cunoaşteți şi să-L recunoaşteți ca Fiu al lui DUMNEZEU şi Mântuitor al lumii, care M-a adăpostit în SINEA SA pe MIME. Misiunea SA de pe pământ nu poate fi dovedită - dar EU însumi vă dau prin Spiritul MEU cunoştințele corecte despre EL - ceea ce totuşi poate constitui pentru voi o dovadă. Căci Spiritul MEU vă învață ceea ce - din punct de vedere istoric - nu poate fi dovedit.

Ştiind că EU sunt cel care vă dezvăluie acestea, puteți cerceta liniştit spiritele. **Astfel, dacă primiți explicații despre Iisus Hristos şi despre opera mântuirii săvârşită de EL, atunci ştiți că lucrează Spiritul, (Duhul) lui DUMNEZEU, care vă transmite numai adevărul**. Aveți tot dreptul să cercetați originea bunurilor spirituale. EU însumi v-am arătat piatra de încercare pentru aceasta, căci **un spirit potrivnic niciodată nu vă va vesti că Iisus Hristos s-a întrupat în formă omenească pentru a vă aduce mântuirea**. Şi dacă v-ați încredințat că e la lucru "SPIRITUL LUI DUMNEZEU", atunci puteți să acceptați ca adevăr tot ceea ce vă vesteşte acel spirit.

Lucrarea MEA în om, care se manifestă atât de evident prin transmiterea cuvintelor MELE, nu poate fi interpretată sau explicată ca gândire raţională proprie. Cu atât mai puţin însă poate fi declarată ca activitate a potrivnicului MEU, căci prin aceasta oamenii dau dovadă că nu recunosc glasul TATĂLUI lor, că încă nu se află printre ai MEI, printre cei care MI s-au dăruit cu totul gândirea lor proprie este încă prea activă, altminteri ar simţi că le vorbesc EU, TATĂL lor din veşnicie. Căci transmiterea cuvintelor MELE către o inimă omenească - fie direct, fie prin solii MEI - nu rămâne fără efect. Inima e atinsă îndată ce MI se deschide şi e gata să MĂ asculte. Aceasta face ca omul să MĂ asculte fără prejudecăţi, să fie deci gata să se lase străluminat de Spiritul MEU, de lumina dragostei Mele.

Dar dacă omul caută să cerceteze bunurile spirituale numai cu raţiunea, atunci nu va fi capabil să recunoască glasul TATĂLUI său, pentru că în acest fel EL nu poate să-i atingă inima, însă numai inima este în stare să facă o astfel de cercetare. Nu trebuie să credeţi orbeşte şi nu trebuie să acceptaţi ceva, faţă de care simţiţi un refuz lăuntric. Când însă primiţi dezvăluirile MELE, niciodată nu veţi avea un sentiment de refuz, cu condiţia ca voi înşivă să doriţi ca EU să vă vorbesc. Ba mai mult, cuvintele MELE vă ating în aşa fel, că nu mai vreţi să vă lipsiţi de ele şi sunteţi pe deplin convinşi de adevărul lor, pentru că îmi simţiţi prezenţa în ele.

Dezvăluirile lui DUMNEZEU se vor referi mereu la întruparea pământească a lui DUMNEZEU în omul Iisus şi la opera mântuirii săvârşită de EL. Aceasta să vă fie mereu dovada cea mai clară a adevărului, **căci potrivnicul MEU nu v-ar da niciodată cunoştinţe despre faptul că Iisus Hristos s-a jertfit pe cruce pentru voi şi că în EL, EU însumi am înfăptuit mântuirea. Niciodată potrivnicul MEU nu va căuta să vă facă să credeţi în Iisus, niciodată el nu vă va vesti dragostea, care de asemenea face parte mereu din conţinutul dezvăluirilor MELE, căci numai dragostea vă reuneşte cu MINE, iar el caută să zădărnicească tot ceea ce ar putea duce la aceasta.**

Trebuie să ştiţi de felul lui de a fi, care este numai ură şi vă vrea pieirea. Deja după aceasta îi puteţi recunoaşte activitatea, pentru că el face totul pentru a-MI discredita dezvăluirile şi a vă întuneca spiritul ca să nu MĂ recunoaşteţi. Voi însă adresaţi-vă MIE ca să vă luminez spiritul şi EU vă voi ajuta ca orice neclaritate să se preschimbe în cunoaştere clară. Dar trebuie să doriţi aceasta în mod serios. Potrivnicul MEU caută mereu să creeze confuzie. Dar numai acolo va avea succes unde nu predomină dorinţa de afla adevărul curat. Acolo unde însă adevărul curat este dorit, el nu are nici o putere, pentru că EU însumi dau lumina, şi aceasta este o atingere binefăcătoare pentru cel care vrea să se afle în lumină. Amin.

B.D. Nr. 8254 **27.8.1962**

ÎNŢELEGEREA ACTIVITĂŢII SPIRITULUI

Cunoaşterea care vi se dă printr-un instrument decis de MINE în acest scop, porneşte din MINE, care sunt veşnicul adevăr - şi de aceea ea trebuie să fie adevărul. Cu bunăvoinţă, puteţi şi voi s-o recunoaşteţi ca dezvăluire directă din partea MEA. Căci transmiterea unui volum atât de mare de bunuri spirituale presupune prezenţa unei capacităţi ieşite din comun, care nu poate fi atribuită unui om, ci dovedeşte prezenţa unei puteri care dispune ea însăşi de cunoaştere şi poate s-o transmită oamenilor.

Cuvântul venit din DUMNEZEU este acela, care vorbeşte oamenilor. Adică omul primeşte învăţătură din interior, de la Spiritul din el, care este încontinuu în legătură cu Spiritul-Tată. Deci nu are loc o transmitere a învăţăturii de la om la om, ci o dezvăluire din partea MEA, pe care am şi promis-o oamenilor când am trăit pe pământ. Nici un om nu poate să susţină că

poate să cunoască adevărul pe calea gândirii raționale. De aceea e pus adesea sub semnul întrebării, că EU sunt izvorul bunurilor spirituale. Pentru că omul, cât nu s-a trezit încă din punct de vedere spiritual, nu poate sa înțeleagă acea activitate spirituală care e dovada existenței MELE, a Celui care MĂ dezvălui oamenilor pentru a le dărui adevărul.

Adevărul nu poate să-1 dea decât însuşi veşnicul adevăr. Numai de voi, oamenii, depinde să verificați toate bunurile spirituale dacă sunt sau nu adevăr de la DUMNEZEU. Cunoştinţele de ordin spiritual nu vor putea fi dovedite niciodată, însă dacă omul primeşte învățătură din interior, el nu mai are nevoie de ajutor din afară, nu mai are nevoie de îndrumarea semenilor, fiindcă primeşte lumină prin învățătură lăuntrică - şi va recunoaşte cunoaşterea primită ca adevăr. Căci fiecărui instrument prin care doresc să transmit adevărul pe pământ îi dăruiesc capacitatea de a aprecia corect şi a înțelege pe deplin tot ceea ce ține de domeniul spiritual şi nu poate fi explicat sau dovedit pe plan terestru - deci a tot ceea ce trebuie crezut şi poate fi crezut, pentru că iradiază înțelepciune. Celui care primeşte dezvăluirile MELE, ele îi aduc o cunoaştere clară şi cunoştinţe vaste.

La un schimb de păreri, oamenii nu sunt feriți de greşeală, pentru că acolo unde e la lucru intelectul omenesc acolo se pot strecura greşeli prin intervenția duşmanului MEU. Acestor oameni le va lipsi întotdeauna certitudinea adevărului. EU însă vreau ca oamenii să se afle în adevăr, căci ei nu pot fi fericiți decât prin adevăr. **Transmiterea adevărului către pământ nu poate avea loc decât prin intermediul unui copil pământesc care îmi slujeşte şi care îmi serveşte de bunăvoie ca vas pe care poate să-1 umple Spiritul MEU**. Astfel, voi puteți avea siguranța că vă vorbeşte însuşi "Veşnicul adevăr", care vă mijloceşte cunoştinţe vaste, pe care nu le puteți primi decât prin activitatea Spiritului MEU.

Că oamenii se îndoiesc de aceasta, arată că ei încă se află foarte departe de MINE, că n-au luat încă legătura cu MINE şi spiritul le este încă întunecat - se află deci într-o stare în care vrea să-i mențină potrivnicul MEU, pentru ca ei să nu MĂ recunoască şi să nu pornească către MINE. Eu însă ştiu că oamenii au mare nevoie de adevăr, ştiu că ei merg pe căi greşite când nu primesc învățătură de la MINE însumi pentru a-i iniția în adevăr şi a le explica scopul şi țelul vieții pământeşti, - şi fiindcă MI-e dor ca ei să se reîntoarcă la MINE, le arăt drumul care duce la MINE, le mijlocesc cunoştinţe adevărate, prin care vor fi conduşi din întunericul nopții la lumina zilei.

Adevărul nu poate să pornească decât de la MINE, DUMNEZEUL vostru. Voi trebuie să MI-L cereți, căci trebuie să doriți adevărul din proprie voință, pentru că atunci MĂ doriți pe MINE. Iar Eu nu MĂ refuz nici unui om, nu refuz adevărul nimănui, dacă e dorit cu seriozitate. Îndată ce oamenii au bunăvoință şi doresc să iasă din întuneric, îndată ce vor să se afle în adevăr, îşi vor da seama când MĂ dezvălui lor şi vor şti de asemenea că nu le dau decât adevărul curat. Amin.

B.D. Nr. 7597 **8.5.1960**

TREZIREA LA VIAȚĂ

Omul atunci începe să se trezească la adevărata viață, când intră conştient în legătură cu DUMNEZEU, când recunoaşte existența unei ființe mai presus de el şi deci crede în această ființă şi caută să i se ataşeze - adică simte o legătură între această Ființă şi el şi doreşte să mențină această legătură. Atunci scânteia spirituală din el s-a trezit la viață şi caută să-1 influențeze din interior ca să se străduiască către Spiritul-Tată din veşnicie. Deci în acest om s-a aprins scânteia dragostei, El simte o continuă pornire lăuntrică să săvârşească fapte izvorâte din

dragoste, chiar dacă la început această constă doar în a fi bun față de semeni, însă dragostea este mereu prezentă, căci fără ea omul nu s-ar fi putut trezi la viață.

Şi acum începe să se facă văzută această viață. Această este ca o a doua viață, independentă de viața propriu-zisă, cea a corpului, pe care o trăieşte fiecare om, chiar dacă scânteia spirituală doarme încă în el, deci încă este mort din punct de vedere spiritual. Însă de-abia această viață îi dă omului adevărata satisfacție, căci el are contact cu DUMNEZEU prin gânduri îndreptate către EL şi prin rugă. Un astfel de om nu-L va mai uita pe DUMNEZEU, pentru că însuşi DUMNEZEU îl susține şi îl împiedică să cadă din nou pradă morții.

Trebuie făcută însă diferența dintre cunoştințele învățate despre EL şi experiența vie a întâlnirii cu această Ființă mai presus de om. Căci ceea ce a fost învățat, încă nu i-a dat viață sufletului şi poate fi uitat sau refuzat ulterior. Şi cunoştințele învățate pot să ducă la credința vie, dacă omul are bunăvoință. Atunci nici el nu va mai pierde viața odată trezită în el. Ea poate să se trezească din momentul în care omul e capabil să gândească şi e gata să dăruiască dragoste. Atunci gândirea Lui va fi corect îndrumată, astfel că va căuta şi el legătură cu DUMNEZEU, cu Ființa căreia i se poate dărui cu toată încrederea. Omul îşi simte imperfecțiunea - simte că are nevoie de cineva care să-l cârmuiască şi să-l ocrotească. Căci el e slab şi de aceea caută o Ființă de la care poate spera ajutor în orice situație a vieții.

La început, fără să fie conştient de această, îl face fericit faptul că poate să creadă într-o astfel de Ființă şi că a intrat în contact cu EA. Aceasta este o credința simplă, care poate fi dobândită de fiecare copil. E o credința vie, fiind efectul faptului că a acceptat învățăturile; acestea însă nu-i dau convingere lăuntrică. Căci pentru a dobândi convingerea lăuntrică este necesară bunăvoința de a iubi, care trezeşte la viață scânteia spirituală din om. În continuare totul decurge la îndemnul scânteii spirituale, care îi stimulează omului dorul de Spiritul-Tată din veşnicie, până ce acesta stabileşte conştient legătură cu EL prin rugăciune sinceră, care este totodată şi cea mai sigură cale ca TATĂL să se îngrijească de copilul Său, nemailăsându-l niciodată să recadă în orbire spirituală - în moarte.

De aceea nu e suficientă numai învățarea cunoştințelor religioase. Acestea nu trebuie respinse, dar ele însele încă nu aduc "viața". Adevărata viață o dă doar dragostea, care îl face apoi pe copil să reflecteze asupra învățăturilor religioase. De-abia după aceea el îşi va căuta TATĂL, care acum se va lăsa găsit. Scânteia spirituală îl va mâna mereu către Spiritul-Tată, astfel că omul va simți nevoia lăuntrică a legăturii cu EL şi va avea pornirea lăuntrică de a săvârşi fapte izvorâte din dragoste şi de a se ruga. **Ambele duc la comuniunea cu EL - şi acesta este scopul şi țelul vieții pământeşti. De-abia acum se trezeşte omul la acea viață care durează veşnic** - la o viață pe care nu o mai poate pierde, pentru că este o viață spirituală care nu mai are nimic comun cu viața pământească. Atunci omul 1-a găsit pe DUMNEZEUL său - copilul şi-a găsit TATĂL - şi i s-a dăruit pentru totdeauna. Un astfel de om nu poate să mai moară - el va trăi în veci. Amin.

B.D. Nr. 7533 **27.2.1960**

VIAȚA TRĂITĂ ÎN ZADAR

Vă începeți viața pământească fără să ştiți de scopul ei . Numai cu încetul ajungeți la conştiință de sine. După aceea trebuie să primiți învățătură referitoare la sensul şi scopul existenței. Dar această învățătură serveşte de cele mai multe ori doar binele trupesc - şi poate să dureze mult până vă dați seama că există şi o viață spirituală - până vă gândiți la sufletul vostru şi la necesitățile acestuia. Dacă primiți o învățătură corectă, adică atenția vă este îndreptată către

dezvoltarea voastră sufletească, atunci poate şi sufletul vostru să ia atitudine şi să-şi impună cerinţele sale. Atunci, pe lângă viaţa trupească poate fi dusă o viaţă spirituală, care aduce sufletului un câştig spiritual, însă omul care e atent doar la viaţa pământească şi se ocupa numai de nevoile trupeşti, neglijându-le pe cele sufleteşti, are parte de puţin câştig spiritual. De-abia când îşi dă seama că nu plăcerile trupeşti sunt scopul şi ţelul vieţii, se poate vorbi la el de începutul vieţii spirituale.

Până atunci însă viaţa pământească este un mers în gol - fiind zadarnică din punctul de vedere al sufletului şi al dezvoltării spirituale a omului.

Fiecare om are prilejul să primească explicaţii asupra sensului şi scopului existenţei. Numai că nu întotdeauna le dă crezare, şi atunci sufletul e foarte dezavantajat. Poate să dureze mult, până ce omul recunoaşte lipsa de valoare a strădaniilor pământeşti, străduindu-se apoi către un alt ţel, cel spiritual. Însă are libertatea să hotărască încotro îşi îndreaptă gândurile şi voinţa. Mereu primeşte învăţătură şi depinde numai de el dacă această învăţătură îl duce la cunoaştere, dacă trage foloase din învăţătura care i se dă.

Cunoaşterea trebuie dobândită din liberă voinţă - omul pur şi simplu trebuie să aibă voinţa de a-şi îndeplini adevăratul scop al vieţii. Atunci singur va cere ajutor de la acea putere pe care o recunoaşte ca fiind mai presus de el. Şi atunci va fi ajutat să ajungă la cunoaşterea adevărată şi să-şi trăiască viaţa pământească în mod conştient. Căci i-a fost dată omului capacitatea de gândire: el poate să judece, să analizeze totul şi să hotărască pro sau contra. Numai de hotărârea lui depinde dacă trăieşte doar din punct de vedere pământesc sau are şi strădanii spirituale.

Deşi depinde şi de voinţa lui, dacă gândeşte corect, i se oferă iar şi iar posibilitatea să ajungă la cunoaşterea adevărată. Nu este lăsat fără ajutor şi poate oricând să găsească drumul cel bun şi să pornească pe el, astfel că nu trebuie să-şi trăiască viaţa în gol, ci aceasta poate să-i aducă deplina dezvoltare spirituală. Dar, în ultimă instanţă, întotdeauna voinţa este cea care hotărăşte, căci ea este liberă şi nu-i poate fi impusă nici o orientare, însă din partea lui DUMNEZEU se face totul pentru ca voinţa să fie astfel orientată încât să se îndrepte de la sine către DUMNEZEU, iar după aceea i se dă tot ajutorul pentru a ajunge la adevăratul său ţel. Amin.

B.D. Nr. 4932 **12.7.1950**

VOINŢA LUI DUMNEZEU

Omul trebuie să cunoască mai întâi voinţa MEA, ca apoi să poată trăi după ea şi să devină astfel fericit. Trebuie deci să vă prezint voinţa MEA şi de aceea trebuie să-Mi ascultaţi cuvintele prin care vă dezvălui limpede şi pe înţeles care este voinţa MEA. Cuvintele MELE vă fac cunoscută porunca dragostei, cu toate îndatoririle voastre faţă de MINE şi faţă de semenii voştri. Cuvintele MELE vă arată depărtarea faţă de MINE, pe care voi înşivă trebuie s-o micşoraţi. Cuvintele MELE vă fac cunoscută dragostea, îndurarea şi milostenia MEA, înţelepciunea şi atotputernicia MEA pentru că flacăra dragostei să se poată aprinde în voi - dacă aveţi o inimă dornică de a iubi.

Cuvintele MELE vă arată că semenii voştri sunt copiii MEI, pe care din această cauză - dacă vreţi să îndepliniţi voinţa MEA - trebuie să-i trataţi ca pe fraţii voştri, dăruindu-le şi dragostea voastră. Cuvintele MELE vă avertizează şi vă păzesc, făcându-vă atenţi la urmările unei vieţi trăite dea-ndoaselea - a unei vieţi trăite fără dragoste, fără respectarea poruncilor MELE. Dacă vreţi deci să fiţi fericiţi, trebuie să acceptaţi cuvintele MELE. Lăsaţi însă în grija

MEA forma în care ajung La voi cuvintele MELE - voi să aveți numai bunăvoința de a le primi când vi le ofer. - Căci numai prin cuvintele MELE puteți afla voința MEA - şi doar îndeplinind cuvintele MELE puteți fi fericiți. Amin.

PLANUL DE MÂNTUIRE A LUI DUMNEZEU

CREAȚIA SPIRITUALĂ ŞI MATERIALĂ
DE UNDE VINE LUCIFER, CINE L-A CREAT ?
DE CE ESTE IISUS HRISTOS MÂNTUITORUL NOSTRU ?
CE ROL ARE PĂMÂNTUL ŞI CARE E SCOPUL VIEȚII ?
CARE ESTE DE FAPT PĂCATUL NOSTRU ?

CUNOAŞTEREA PLANULUI DE MÂNTUIRE AL LUI DUMNEZEU
CREAREA LUI LUCIFER ŞI A FIINȚELOR SPIRITUALE ORIGINARE
TRANSFORMAREA FIINȚELOR SPIRITUALE ORIGINARE CĂZUTE ÎN CREAȚIUNE
CREAREA "PĂMÂNTULUI"
DRUMUL DEZVOLTĂRII PARCURS DE FIINȚELE SPIRITUALE PRIN CREAȚIE,
READUCEREA LOR
CREAREA OMULUI - CĂDEREA ÎN PĂCAT
CUM TREBUIE ÎNTELEASĂ CĂDEREA ÎN PĂCAT A PRIMILOR OAMENI
CUNOAŞTEREA PĂCATULUI ORIGINAR ESTE NECESARĂ PENTRU ÎNȚELEGEREA OPEREI MÂNTUIRII
NU PUTEȚI DOBÂNDI LIBERTATEA FĂRĂ IISUS HRISTOS
VIAȚA PĂMÂNTEASCĂ ESTE CALEA, DAR NU ȚELUL
CE ESTE PĂCATUL MOŞTENIT
DE CE LI S-A LUAT OAMENILOR MEMORIA RETROSPECTIVĂ

B.D. Nr. 3593 **3.11.1945**

LUMEA SPIRITUALĂ ŞI CEA PĂMÂNTEASCĂ
DE CE PROCESUL ÎNAPOIERII LA DUMNEZEU NU ESTE GENERAL CUNOSCUT
REALIZAREA PLANULUI DE MÂNTUIRE
CAUZA DEZVĂLUIRILOR LUI DUMNEZEU

B.D. Nr. 8760 **22.2 1964**

CUNOAŞTEREA PLANULUI DE MÂNTUIRE AL LUI DUMNEZEU

Vreau să aruncați o privire în veşnicul MEU plan de mântuire şi de aceea caut să vă dau cunoştințe potrivit nivelului vostru de maturitate. Caut să vă mijlocesc aceste cunoştințe prin Spiritul MEU, ca să vă aflați pe deplin în adevăr şi să puteți fi convinşi de acesta. Căci numai pe calea spiritului este posibil să vi se dea adevărul curat. Trebuie să ştiți totul pentru a putea lua atitudine față de învățăturile greşite care vă îngreunează întoarcerea la MINE - căci acesta este

scopul planului MEU de mântuire.

Trebuie să ştiţi de unde veniţi şi ce v-a determinat să vă întoarceţi de la MINE. Trebuie să ştiţi de soarta pe care v-aţi creat-o căzând de lângă MINE. Şi trebuie să ştiţi că am întocmit pentru voi un plan care vă asigură încetul cu încetul reîntoarcerea la MINE, precum şi de ce a fost nevoie de acesta. Trebuie să aflaţi de acest plan, căci de-abia atunci puteţi înţelege existenţa voastră ca oameni pe pământ, trăind apoi corespunzător scopului de atins. ÎL veţi cunoaşte şi îndrăgi pe CEL care a creat de dragul vostru întreaga creaţiune, care, mânat de nesfârşita SA dragoste şi înţelepciune şi-a folosit puterea ca să dea fiinţă la cele mai minunate lumi create, toate cu acelaşi scop: de a găzdui fiinţele spirituale căzute spre a le duce la deplină maturitate, pentru a se putea reîntoarce la MINE. Căci EU sunt punctul de plecare al existenţei lor şi rămân veşnic legat de fiinţele pe care le-am creat pentru că le iubesc.

Voi oamenii trebuie să ştiţi că dragostea MEA faţă de voi e nesfârşită şi că prin ea se explică totul, pentru că altminteri aş fi putut să nimicesc tot ceea ce am creat chiar în momentul în care MI s-a opus. Dragostea M-a împiedicat să fac aceasta. Însă dragostea MEA vrea de asemenea să facă fericite fiinţele create, pentru că aşa e dragostea - nu poate altfel, vrea să dăruiască fericire. De aceea cei căzuţi trebuie să se reîntoarcă neapărat la MINE. Veşnicul MEU plan de mântuire are ca scop tocmai reîntoarcerea definitivă la MINE a tuturor fiinţelor spirituale căzute.

Că vă dau despre aceasta atât de multe cunoştinţe, e din cauza vremurilor din urmă, care fac necesar ca oamenii să primească un ultim ajutor.

Trebuie să ştiţi ce e în joc şi că nu vă rămâne prea mult timp pentru reîntoarcerea la MINE - ca să nu trăiţi fără grijă, de azi pe mâine, ci să încercaţi să stabiliţi o strânsă legătură cu MINE**, pentru ca EU să vă arăt drumul în haosul care va veni asupra oamenilor înainte de sfârşit**, fapt pentru care sunt de asemenea necesare explicaţii care corespund adevărului.

Dacă vă sunt lăsate concepţiile greşite, mereu mai speraţi că pământul va înflori din nou, că vine iar o nouă ascensiune, căci nu cunoaşteţi sensul şi scopul evenimentelor pe care le trăiţi. Atunci vă trăiţi viaţa pământească în zadar, fără nici un folos pentru sufletul vostru care este eul vostru propriu-zis şi care nu piere când vă moare trupul. Şi atunci urmează pentru suflet o soartă de care vreau să-l feresc. Căci vreau să vă dăruiesc fericire pentru că vă iubesc şi de aceea transmit în repetate rânduri adevărul pe pământ. Voi trebuie doar să-l primiţi pentru a vă salva de soarta groaznică a surghiunului înnoit în creaturile noului pământ.

Cine cunoaşte veşnicul MEU plan de mântuire, trece deja într-o anumită măsură fericit prin viaţa pământească, pentru că şi-a dat deja seama de sensul şi scopul acesteia şi trăieşte conştient, căutând să-Mi îndeplinească voinţa. Cel străin de aceste cunoştinţe nu cunoaşte scopul existenţei şi va aprecia totul doar din punct de vedere pământesc, nelăsând loc vreunui scop spiritual, căci tot ce e spiritual îi e străin. Pe de altă parte însă, va arăta înţelegere faţă de veşnicul MEU plan de mântuire doar omul care prin activitate plină de dragoste faţă de semeni a stabilit deja legătură cu MINE, căci spiritul său s-a trezit deja la viaţă. Omul care nu crede de loc în MINE gândeşte şi acţionează fără dragoste şi niciodată nu este deschis faţă de astfel de cunoştinţe. El trece deci prin viaţă cuprins de beznă deasă, negăsind în orbirea lui drumul cel bun. EU însă vreau să le prezint tuturor oamenilor cunoaşterea despre faptul că ei au luat cândva fiinţă din MINE, că s-au întors din proprie voinţă de la MINE, au căzut în adânc iar dragostea MEA i-a ajutat să se ridice din nou, pentru că dragostea MEA faţă de tot ceea ce am creat este nesfârşită şi va rămâne veşnic neschimbată.

De aceea n-am odihnă până nu recâştig toate fiinţele căzute, până ce ele nu se străduiesc să se reîntoarcă la MINE de bunăvoie. Ele trec în acest scop prin creaţiunile cărora le-am dat cândva fiinţă spre a servi reîntoarcerii la MINE. Voi mijloci mereu aceste cunoştinţe

acelor oameni care stabilesc legătură cu MINE şi doresc să afle adevărul despre cauza, sensul şi scopul existenței lor pe acest pământ. Şi veți primi învățătură despre aceasta conform adevărului, căci numai adevărul vă dă libertatea şi vă readuce definitiv la MINE. Amin.

B.D. Nr. 5612 **28.2.1953**

CREAREA LUI LUCIFER ŞI A FIINȚELOR SPIRITUALE ORIGINARE

Mintea omenească poate cuprinde doar într-o anumită măsură adevărul profund, căci **ceea ce e spiritual nu poate fi explicat decât în mod spiritual. Această explicație este preluată de spiritul vostru şi e transmisă minții prin intermediul sufletului**. Mintea însă vă este încă mult prea solicitată de cele pământeşti, neputând astfel să pătrundă îndeajuns în profunzimea cunoştințelor spirituale, pentru a înțelege totul. Cu toate acestea **MĂ dezvălui vouă prin scânteia spirituală implantată în voi, iar cei care au dragoste vor pricepe sensul a ceea ce le dezvălui: dorința MEA de a crea era nespus de mare, puterea îmi era inepuizabilă , iar fericirea MEA consta în realizarea gândurilor şi planurilor MELE. Doream să împărtăşesc cuiva această fericire; dragostea MEA dorea să se dăruiască. Vroiam ca în afară de MINE să mai fie o ființă care să se bucure de ceea ce MĂ făcea pe MINE atât de fericit. Resimțeam existența de unul singur ca pe o lipsă, pe care , însă puteam oricând s-o înlătur, dacă vroiam. Şi am vrut să MĂ regăsesc într-o ființă care să fie strâns legată de MINE, pe care vroiam s-o creez ca pe o copie a MEA, ca să MĂ oglindească pe MINE însumi, ca să-i pot dărui o fericire nesfârşită, sporind astfel şi propria MEA fericire. Am vrut să creez o astfel de ființă şi a fost de ajuns ca să vreau aceasta. Căci voința MEA este putere, acționând mereu cu dragoste şi înțelepciune.**

Astfel a luat naştere din MINE o ființă care era copia MEA, însă nu putea să MĂ vadă pentru că de M-ar fi văzut ar fi pierit de fericire. Căci nici o ființă n-ar putea suporta să MĂ vadă, fiindcă orice ființă, chiar şi cea mai desăvârşită copie a MEA nu este decât un produs al puterii dragostei MELE, pe când EU sunt puterea dragostei în sine. Strălucirea MEA depăşeşte totul în amplitudinea ei, fapt pentru care nu puteam fi văzut de ființele create de MINE. Mi-am creat însă prin această ființă un vas în care puteam să-Mi revărs continuu puterea dragostei, o ființă deci care, primind continuu fluxul puterii MELE, primea prin aceasta din belşug şi dorința MEA de a crea, puterea MEA, înțelepciunea şi dragostea MEA. Putea deci să resimtă aceeaşi fericire ca şi MINE, putea să-şi manifeste puterea după voința ei, putea să fie fericită şi să-şi sporească fericirea creând, căci puterea MEA o făcea capabilă de toate acestea. Iar EU MĂ bucuram de fericirea ei.

Şi astfel au luat ființă din ea nenumărate ființe asemănătoare. Erau cu toții copiii dragostei MELE, erau desăvârşiți, aflându-se în cea mai strălucitoare lumina - căci din ființa creată identică cu MINE şi dragostea MEA nesfârşită nu puteau să rezulte decât ființe cu totul desăvârşite. Aceasta pentru că aveam amândoi aceeaşi voință şi dragostea amândurora se regăsea în ființele create. N-a existat nimic imperfect atât timp cât voința MEA a putut să acționeze prin prima ființă creată. Era o lume spirituală plină de lumină, cu un mare număr de ființe spirituale create originar. Puterea MEA se revărsa nelimitat către acea ființă pe care MI-am ales-o ca purtătoare a luminii şi puterii MELE.

Aceasta primă ființă era nemăsurat de fericită. EU însă am vrut să-I sporesc şi mai mult fericirea. Am vrut ca ea să nu mai fie legată de voința MEA ci să facă totul din proprie voință, care, dacă ființă era şi rămânea perfectă , ar fi fost voința MEA. Căci ființa, fiind creată de MINE, nu era capabilă să aibă altă voință decât a MEA. EU însă vroiam ca ea să poată acționa liber - căci ceea ce caracterizează o ființă dumnezeiască este tocmai faptul că dragostea îi este atât de profundă, încât voința îi este la fel cu a MEA. Această dragoste vroiam s-o primesc de la prima ființă creată. Aceasta i-ar fi adus totodată şi suprema desăvârşire, astfel că, ne mai acționând - ca ființă creată - după voința MEA, ci având din dragoste aceeaşi voința cu MINE, ar fi avut parte de o fericire nesfârşită.

Ca să poată trece această probă a voinței a trebuit să dispună de o voință cu desăvârşire liberă. Ea nu MĂ putea vedea, dar MĂ cunoştea pentru că se afla în lumină. Vedea însă nenumărate ființe care au rezultat din voința ei şi se simțea creatoarea lor, deşi ştia că puterea pentru aceasta a primit-o de la MINE. Dar această ființă îmi invidia puterea. Fiind vizibilă ființelor create de ea, se considera, stăpână pe ele, cu toate că ştia că ele au luat ființă din MINE şi s-a dat în fața lor drept singura sursă de putere capabilă de creație. **A refuzat deci să MĂ iubească pentru a putea stăpâni.**

Pentru voi, oamenii, e ceva de neînțeles cum o ființă cu conştiința de sine s-a putut rătăci, gândind cu totul greşit. Aceasta însă se explică prin libera voință, care, pentru a putea să acționeze, trebuia să aibă şi posibilitatea opțiunii în sens negativ. Însă nu era obligată să opteze în acest sens.

Ființa purtătoare de lumină şi putere avea pe de o parte dovada puterii pe care o mijlocea, nu vedea însă sursa de putere.

S-a instaurat deci pe sine drept domn al ființelor spirituale create, căutând să MĂ prezinte pe MINE drept inexistent şi să le implanteze voința sa întoarsă de la MINE. Astfel a sosit şi pentru aceste ființe - create de purtătorul de lumină cu ajutorul puterii MELE - momentul care ar fi constituit dovada perfecțiunii lor, căci puterea MEA se afla în toate ființele acestea, ele fiind pline de lumină şi dragoste înflăcărată față de MINE. Deşi nu puteau să MĂ vadă, ele totuşi M-au recunoscut.

Erau însă atașate şi de ființa care le-a creat, căci dragostea MEA le-a dat ființă prin mijlocirea acesteia; Dragostea lor trebuia acum să opteze şi s-a scindat.

A fost atunci o nefericită derută printre ființele spirituale care simțeau că sunt nevoite să opteze. Dat fiindcă puterea dragostei MELE acționează ca lumină, multe ființe s-au simțit atrase mai mult de izvorul originar al puterii iar dragostea lor s-a micşorat față de cel care s-a despărțit de MINE, astfel că s-au întors mai mult către MINE. Lumina din ei era cunoaşterea faptului că EU sunt dintotdeauna veşnica dragoste. Fiecare ființă avea această cunoaştere, dar voința le era liberă, nu era legată prin această cunoaştere, altminteri n-ar fi fost liberă. **Astfel s-a scindat lumea spirituală. Prima ființă creată îşi avea aderenții ei, cum îmi aveam şi EU aderenții MEI, deşi EU însumi nu eram vizibil. Puterea izvorâtă din MINE acționa însă atât de puternic, încât multe ființe s-au întors de la ființa care voia să MI se opună. Voința lor a rămas deci corect orientată în timp ce purtătorul de lumină şi cei care l-au urmat şi-a întors voința împotriva MEA, astfel că ei s-au despărțit de MINE pe planul voinței, ceea ce a însemnat căderea în adânc.**

Astfel, prima ființă creată - purtătorul de lumina - a devenit adversarul MEU, iar ființele cărora le-a dat viață prin voința comună a dragostei MELE şi a ei s-au îndreptat o parte către MINE, o parte către ea. Căci în momentul în care purtătorul de lumina s-a despărțit de MINE, ele au simțit dorința nelămurită de a se orienta către un pol fix. Libera lor voință a început să se desfăşoare. N-au fost supuse la nici o constrângere nici din

partea MEA, nici din partea adversarului MEU, ci atât EU cât şi el le-am învăluit fiecare cu razele puterii sale, căutând fiecare să câştige fiinţele pentru sine. Puterea emisă de MINE era dragoste pură, atingând fiinţele atât de profund încât ele M-au recunoscut chiar fără să MĂ vadă, dându-şi seama şi de schimbarea voinţei primei fiinţe create.

Însă pentru că ea era vizibilă, multe fiinţe au urmat-o, adică s-au supus voinţei ei, depărtându-se astfel de MINE.

Dar au fost şi fiinţe originare care se simţeau în aceeaşi măsură şi copiii MEI şi MI-au rămas credincioase din libera voinţă - dar numărul acestora a fost mult mai mic. Acestea au fost fiinţele create primele, care au rezultat din cea mai fericită dorinţă de a crea a purtătorului MEU de lumină prin folosirea puterii dragostei MELE, pe care o primea nelimitat. Această putere-dragoste le era proprie şi acestor fiinţe. Ea le îndrepta continuu către MINE, căci ele îşi dădeau seama de voinţa schimbată a creatorului lor, fapt pentru care s-au întors de la el.

Ar fi putut şi celelalte fiinţe să-şi dea seama de aceasta, însă ele l-au urmat orbeşte pe cel pe care-l puteau vedea. Opţiunea liberei lor voinţe a fost respectată. N-am influenţat-o nici într-un fel fiindcă, pentru ca fiinţele create să ajungă independent la perfecţiune trebuiau să hotărască liber. Prima fiinţă creată, părăsindu-MĂ , a atras în adânc un mare număr de fiinţe care au urmat-o. **Căci depărtarea de MINE înseamnă căderea în adânc, spre o stare diametral opusă, care înseamnă întuneric şi neputinţă, lipsa de cunoaştere şi putere. Iar copiii MEI au rămas în cea mai strălucitoare lumină, într-o stare de nesfârşită putere şi fericire.**

După această cădere a lui Lucifer, purtătorul de lumină, puterea lui s-a frânt, nu a mai fost capabil să creeze, cu toate că nu i-am sustras toată puterea pentru că era o fiinţă creată de MINE.

Cei care l-au urmat sunt puterea şi forţa lui - asupra lor domneşte ca principe al întunericului.

Pe de altă parte însă fiinţele care l-au urmat sunt de asemenea opera dragostei MELE şi nu le las pentru totdeauna la duşmanul MEU. Atât timp cât ele poartă în sine voinţa lui, îi aparţin, însă îndată ce îmi reuşeşte să le îndrept voinţa către MINE, el le-a pierdut. Astfel puterea lui scade pe măsură ce mântui supuşii de sub stăpânirea lui. Aceasta însă se întâmplă mereu pe baza voinţei lor libere.

Acesta este scopul veşnicului MEU plan de mântuire, care este sprijinit cu zel de toţi locuitorii împărăţiei luminii, de îngerii şi arhanghelii MEI. Căci ei sunt cu toţii colaboratorii MEI care se străduiesc să redea fraţilor căzuţi fericirea pe care ei au pierdut-o odinioară din propria lor greşeală.

Aceasta operă a eliberării (mântuirii) va fi dusă la bun sfârşit chiar dacă trece o veşnicie până când se va reîntoarce la MINE şi ultima fiinţă căzută - până când se va apropia de MINE şi fiinţa prima creată, zămislită din dragostea MEA, cerându-MI dragostea - până când se va întoarce şi ea plină de căinţă la CASA PĂRINTEASCĂ pe care a părăsit-o cândva din proprie voinţă. Amin.

B.D. Nr. 8216 **16.7.1962**

TRANSFORMAREA FIINŢELOR SPIRITUALE ORIGINARE CĂZUTE ÎN CREAŢIUNE

Cuvintele MELE trebuie să vă aducă claritate, să vă dea răspuns la întrebări şi să

rezolve problemele pe care voi nu puteți să le rezolvați pe calea gândirii. Trebuie să primiți învățătură despre adevăr, căci vreau să vă dau lumină şi să vă luminez spiritul, ca să nu trăiți în întuneric şi pentru ca sufletul să nu vă fie vătămat. Căci vreau să-l salvez pentru veşnicie. Dragostea MEA nesfârşită vrea mereu binele sufletului vostru, căci MI-e dor să vă reîntoarceți la MINE, MI-e dor de uniunea cu voi, pentru aceasta însă sufletul vostru trebuie să ajungă la perfecțiune.

Ați purces cândva din MINE într-o stare de absolută perfecțiune, căci v-am creat întru totul după asemănarea MEA, ca ființe cu totul desăvârşite, erați copii ale MELE în miniatură, de aceeaşi natură cu MINE, dat fiindcă elementul vostru originar era dragostea. Căci ați luat ființă din DRAGOSTEA ORIGINARĂ. EA şi-a creat vase pentru a se putea revărsa continuu umplându-le cu puterea dragostei. Ființele acestea - copiile MELE - erau dragoste pură. Erau puterea dragostei revărsată din MINE, fiind totodată ființe care puteau să se vadă unele pe altele. Pe MINE însă, pe cel din care au luat ființă, nu puteau să MĂ vadă, pentru că EU eram însăşi PUTEREA ORIGINARĂ A DRAGOSTEI, pe care ele nu puteau s-o vadă fără a pieri.

Căci le-am slobozit din MINE ca minuscule scântei, ca ființe independente - după cum v-am mai explicat. **Acesta însă este un proces pur spiritual, pe care nu-l puteți înțelege pe deplin cât trăiți ca oameni pe pământ.**

Cu toate că aceste ființe dispuneau de multă putere şi lumină, fiind continuu străbătute de fluxul de putere al dragostei MELE, nu le-am putut împiedica să abuzeze de libertatea voinței lor, ele întorcându-MI spatele, tocmai pentru că erau ființe independente, înzestrate cu voință liberă. **Astfel, când au fost supuse la proba voinței, care consta în a MĂ recunoaşte pe MINE ca DUMNEZEUL şi CREATORUL lor, ele au refuzat aceasta şi s-au întors către ființa primă creată - Lucifer – deci spre cel pe care-l puteau vedea şi care strălucea în toată frumusețea celei mai scânteietoare lumini.** Au refuzat fluxul de putere al dragostei MELE, ceea ce a însemnat continua lor depărtare de MINE, izvorul originar de lumină şi putere.

Acest proces vi l-am explicat tot mereu, în măsura în care acesta vi se poate explica vouă, oamenilor, pe înțeles. **Aflați acum că aceste ființe, cărora le-am dat ființă din MINE, au putut să-şi transforme ființa în contrariul ei, dar de pierit n-aveau cum să piară şi îşi vor păstra existența în veci**.

Ființele, în substanța lor originară erau dragoste, deci putere; care conform veşnicei legi, trebuie să fie activă, nu poate deci rămâne veşnic inactivă. **Prin depărtarea tot mai mare de MINE - ca urmare a faptului că au refuzat fluxul de putere al dragostei MELE - substanța spirituală a acestor ființe originare create de MINE s-a întărit, astfel că ele au devenit incapabile de a crea şi a activa.**

De aceea am dizolvat aceste ființe originare, adică am transformat puterea pe care am emanato cândva sub forma unor ființe - şi din aceasta a rezultat creația materială, în care puterea putea să redevină activă după voința MEA. Astfel se poate spune pe bună dreptate că toată creația e alcătuită din spiritele originare pe care voința MEA le-a transformat, e alcătuită deci din aceeaşi putere care s-a revărsat din MINE sub forma unor "ființe cu conştiință de sine". Aceasta a fost acum transformată - dobândind alte forme - în operele de toate felurile ale creațiunii.

Fiecărui lucru creat i-am dat o menire. În acest fel spiritul originar, dizolvat în "particule", trece prin toate componentele creației şi MĂ slujeşte, fiind subordonat legilor obligatorii! Astfel devine activă puterea după voința MEA, pentru că "legea fundamentală a puterii este activitatea".

Gândiți-vă mereu că ființele spirituale originare au fost putere emanată din MINE şi că, deşi acum ele sunt pulverizate şi particulele lor se reunesc de-abia după un timp nesfârşit de lung, ele nu pier, ci fiecare se va reîntoarce odată la MINE.

Atunci însă vor fi, fiecare în parte, aceleaşi ființe care au pornit din MINE. Pe drumul reîntoarcerii la MINE au trecut prin toata creația, iar la urmă parcurg sub formă omenească - ca suflet al acesteia - ultima porțiune scurtă de drum, unde pot să ajungă la uniunea cu MINE, dacă primesc conştient să fie luminați de dragostea MEA.

Căci reîntoarcerea de bunăvoie la MINE constă în faptul că ființa spirituală originară încetează să se opună fluxului de putere al dragostei MELE. Atunci ea este din nou o făptură după asemănarea lui DUMNEZEU: adică spiritul căzut odinioară, care a fost creat ca ființă desăvârşită, este din nou asemenea MIE, a redevenit desăvârşit şi poate astfel să se unească din nou cu MINE, rămânând pe veci în strânsă legătură cu MINE. Amin.

B.D. Nr. 7942 **15.7.1961**

CREAREA "PĂMÂNTULUI"

Drumul ființelor spirituale pe pământ durează o veşnicie, pentru că ele însele au fost transformate în materia din care e alcătuit pământul şi toate lumile create. Substanța spirituală întărită a devenit din voința lui DUMNEZEU materie, astfel că întreg pământul, ca şi toate lumile create în întregul univers sunt puterea spirituală emanată odinioară de DUMNEZEU sub forma unor "ființe", care însă şi-au întors ființa în asemenea măsură pe dos, încât au devenit până la urmă doar substanță spirituală întărită, pe care DUMNEZEU a transformat-o în diversele opere ale creațiunii.

Aceasta a necesitat un timp nesfârşit de lung, pentru că această transformare s-a desfăşurat după o ordine legică. Evoluția a ceea ce apare acum ca "pământ locuit" a avut loc în nenumărate faze de dezvoltare. Pământul n-a fost scos la iveală de-a gata de puterea creatoare a lui DUMNEZEU, pentru că evoluția înceată şi-a avut scopul ei. Particulele substanței spirituale pulverizate au fost prinse mereu în noi forme. A fost nevoie de o evoluție nesfârşit de lungă, până ce pământul a devenit apt să slujească drept loc natural de viață pentru ființă spirituală ajunsă din ce în ce mai matură după cum era prevăzut în veşnicul plan de mântuire al lui DUMNEZEU. (Vezi şi „Secretele Vieții", n.r.)

A trebuit să treacă un timp infinit de lung până ce această ființă spirituală a atins acel nivel de dezvoltare la care să poată trăi ca om pe pământ, cu scopul de a atinge cel mai înalt grad de perfecțiune. Acest ultim drum pământesc parcurs ca om e doar o clipă în comparație cu drumul nesfârşit de lung al dezvoltării pământeşti care l-a precedat.

Crearea fiecărei forme n-a durat decât o clipa, căci DUMNEZEU îşi transformă instantaneu orice gând în opera durabilă, însă rezistența pe care i-a opus-o substanța spirituală căzuta a determinat durata timpului trecut până la transformarea ei în forme materiale. Căci DUMNEZEU n-a constrâns substanța spirituală căzută care îi opunea rezistență ci a prins-o cu puterea dragostei SALE, ținând-o aşa până când a început să-i scadă rezistența, pentru a o învălui apoi conform planului Său, pentru a-i da anumite forme în care aceasta să desfăşoare o anumită activitate. Aceasta activitate era la rândul ei încă atât de minimală, încât a trebuit să treacă iarăşi un timp nesfârşit de lung până aceste forme au putut să se descompună şi să se transforme.

Deci pământul a trecut printr-o evoluție nesfârşit de lungă până a putut fi locuit de ființe vii, care la rândul lor l-au pregătit ca sa le poată servi oamenilor ca ultim loc de instrucție. –

Sufletul omenesc a trecut cu toate particulele sale prin toată creația - căci căderea în adânc a fost atât de mare, încât a fost nevoie de enorm de mult timp pentru a se putea ridica din nou până la nivelul la care să i se poată reda conştiința de sine. Astfel i-a devenit posibil să parcurgă ultimul drum menit să-i aducă perfecțiunea şi să-l readucă în acest fel în înalt.

Astfel a luat naştere creațiunea care acum adăposteşte ființele spirituale căzute, nesfârşite la număr, fapt pentru care şi reîntoarcerea lor la DUMNEZEU va dura un timp nesfârşit, astfel că încă nu este de prevăzut un sfârşit al lumilor create. Acestea adăpostesc noi şi noi particule spirituale care se ridică dezvoltându-se prin schimbarea continuă a formei lor exterioare. De aceea e de aşteptat continua devenire şi trecere a tot ceea ce face parte din creația materială. În acest fel are loc continua reînnoire a operelor creațiunii, slujind astfel dezvoltării componentei spirituale pe care o adăpostesc, ca şi perfecționării omului prin faptul că îi fac posibilă viața pe pământ.

Atât timp cât spiritului legat în materie îi este luată libertatea voinței, dezvoltarea care îl ridică în înalt se desfăşoară conform voinței lui DUMNEZEU. Spiritul legat slujeşte cuprins într-o anumită formă, ceea ce, cu încetul, îl maturizează. **Însă când acesta ajunge la acel stadiu în care trăieşte ca om pe pământ, el îşi redobândeşte voința liberă. Atunci se poate întâmpla ca, în loc să se ridice în continuare, să bată pasul pe loc sau chiar să dea înapoi. Ca urmare a acestui regres substanța spirituală din om poate să se întărească din nou, ca înainte, fapt pentru care sufletul trebuie dizolvat din nou în particule pentru a trece din nou prin creațiunea materială.**

Aceasta cere dizolvarea şi transformarea fiecărei opere a creațiunii, ceea ce înseamnă încheierea unei perioade pământeşti şi începerea uneia noi. - Şi astfel, voi, oamenii, trebuie să înțelegeți că, la intervale de timp stabilite de DUMNEZEU, au loc astfel de schimbări ample ale lumii create, care sunt însă întotdeauna motivate de dragostea şi înțelepciunea lui DUMNEZEU - şi servesc la mântuirea ființelor spirituale originare căzute. Şi trebuie să vă aşteptați la o astfel de intervenție din partea lui DUMNEZEU mereu când oamenii nu-şi mai recunosc adevăratul scop al existenței lor - adică nu-şi mai folosesc viața pământească pentru a-şi maturiza sufletul, pentru a ajunge la suprema desăvârşire. Căci acesta este scopul oricărei lumi create - de a-i servi omului la maturizarea sufletului său, de a-l ajuta să redevină ceea ce a fost la început - o ființă cu totul desăvârşită - care a luat ființă din dragostea lui DUMNEZEU, apoi însă a căzut de lângă EL din proprie voință. El trebuie să se reîntoarcă la EL şi pentru aceasta DUMNEZEU însuşi i-a creat drumul de reîntoarcere prin calea pe care o are de străbătut prin toate formele lumii create. Amin.

B.D. Nr. 7699 29.6.1957

DRUMUL DEZVOLTĂRII PARCURS DE FIINȚELE SPIRITUALE PRIN CREAȚIE, READUCEREA LOR

Ați trecut prin toată creația. - Acestea sunt cuvinte mari pe care le înțelegeți de-abia când cunoaşteți planul MEU de readucere a ființelor spirituale - de spiritualizare a tot ceea ce este spirit lipsit de maturitate - deci când cunoaşteți care sunt cauzele drumului vostru prin creațiune.

Căci numai ca oameni sunteți din nou acele ființe originare cărora le-am dat cândva ființă din MINE. Faptul că ați căzut de lângă MINE în adâncul adâncurilor a avut

ca urmare dizolvarea voastră în particule. Aţi fost risipiţi în nenumărate substanţe izolate - incorporate în făpturile creaţiei - care erau astfel obligate să-şi îndeplinească menirea ce le-a fost dată, pentru a parcurge cu încetul drumul dezvoltării către înalt. Aţi trecut astfel prin toată creaţia, parcurgând drumul care are ca scop readucerea fiinţelor spirituale - prin schimbarea lor - la MINE, conform veşnicului MEU plan de mântuire.

Fiecare componentă a lumii create îşi are propria menire, care constă în a sluji într-un anumit fel. Astfel, guvernate de legi obligatorii substanţele spirituale slujesc continuu şi se leapădă mereu de forma lor exterioară pentru a se întrupa într-o nouă formă. Aceasta continuă până când ajung la maturitatea necesară pentru a se putea întrupa în forma omenească.

Acest drum al dezvoltării care trece prin toate formele pământeşti ale creaţiei, duce negreşit la maturitate, pentru că este parcurs sub acţiunea legilor obligatorii - adică voinţa MEA este cea care hotărăşte, prin ea totul se supune legilor date de MINE. Astfel se realizează maturizarea, **chiar dacă e necesar un timp nesfârşit de lung până când se ajunge la nivelul la care toate substanţele izolate se reunesc, astfel ca sufletul originar - întrupat ca om - să poată parcurge ultimul drum pământesc pentru a-şi desăvârşi spiritualizarea.**

Acest drum prin toată creaţiunea nu poate fi abandonat după bunul plac sau înlocuit cu altceva. Trebuie s-o parcurgă fiecare fiinţă care vrea să se reîntoarcă la origine, la starea ei de la început. Căci creaţia materială a luat fiinţă din voinţa MEA, pentru că, am văzut în această calea pe care să MI se apropie acele fiinţe create de MINE care s-au depărtat de MINE, căzând în adâncimi nesfârşite.

Toată creaţiunea constă în fiinţele spirituale căzute, care, împietrindu-se, au devenit substanţă spirituală rigidă, transformată apoi de voinţa MEA în cele mai diverse forme. Acestor forme le-am dat menirea şi scopul de a duce treptat componenta spirituală la maturitate, asigurându-i continuu întruparea în noi forme, pentru a putea ajunge la un grad de maturitate tot mai ridicat, ca la ultima întrupare - ca om - deci ca fiinţă cu conştiinţă de sine să se străduiască la atingerea scopului final de a căuta şi găsi conştient uniunea cu MINE, de a se întoarce deci pentru totdeauna la MINE.

Acesta este singurul scop al oricărei opere a creaţiei: de a adăposti substanţele spirituale cărora le este sortit drumul ridicării până la MINE. Ele se ridică cu încetul din voinţa MEA prin faptul că slujesc (Deşi o fac doar sub acţiunea legilor impuse de MINE). Căci, slujind, ele se eliberează iar şi iar din forma care le adăpostea.

Dar va mai trebui să treacă o veşnicie până când se vor reuni şi particulele ultimei fiinţe spirituale şi până când şi spiritul care MĂ duşmăneşte - Lucifer - se va îndrepta de bunăvoie către MINE, pentru că va rămâne fără nici o putere. Aceasta va fi când toate fiinţele create îl vor părăsi de bunăvoie, orientându-se către MINE, pentru că M-au recunoscut ca DUMNEZEUL şi CREATORUL lor.

De-abia atunci îşi va da el seama de totala sa neputinţă şi va tânji din nou după putere şi lumină, îi va fi dor de dragostea MEA care l-a făcut cândva nespus de fericit şi atunci MI se va deschide din nou de bunăvoie şi se va lăsa pătruns de dragostea MEA, reîntorcându-se la MINE ca fiul MEU. Amin.

B.D. Nr. 5800 **31.10.1953**

CREAREA OMULUI - CĂDEREA ÎN PĂCAT

A fost nevoie de un timp nesfârşit de lung pentru dezvoltarea – şi prin aceasta ridicarea - fiinţelor spirituale căzute. Şi lumile create au avut nevoie fiecare în parte de foarte mult timp

pentru a evolua împreună cu substanța spirituală legată în ele, pentru a putea adăposti spiritul devenit din ce în ce mai matur. Au fost create mereu forme noi, mereu li s-a dat acestor forme o menire.

Pământul, deci, nu a fost creat într-o clipă, ci au trebuit să treacă intervale de timp infinit de lungi până când spiritul căzut odinioară şi-a găsit la toate nivelurile forma exterioară corespunzătoare, căci maturizarea crescândă a făcut necesară crearea continuă a noi forme.

Deci până când spiritul căzut era supus "legilor obligatorii", activitatea MEA creatoare a constat în a crea pământul ca centru de maturizare pentru ființele spirituale căzute, pentru că acestea să ajungă aici la un nivel de maturitate prin care să-şi redobândească libertatea voinței de care au abuzat odinioară.

Acum însă trebuia creată o formă exterioară care să fie purtătoarea ființei spirituale maturizate, pentru că, îmbrăcând această formă, să-şi poată pune din nou la încercare libera voință. Aceasta formă creată este omul, care se deosebește de tot ceea ce a fost creat anterior prin faptul că pe lângă libertatea voinței este dotat şi cu inteligență şi rațiune. El dispune deci de capacitatea de a gândi, are conştiința de sine şi se poate înțelege cu oamenii prin limbă.

Astfel a fost creată posibilitatea ca prin conviețuirea cu semenii omul să poată face proba liberei sale voințe. Omul - ca formă exterioară - a existat deja şi în ultimele stadii ale dezvoltării dirijate de legile obligatorii. Ea avea atunci menirea de a reuni nenumăratele substanțe spirituale ajunse la maturitate.

Aceste ființe erau încă supuse legilor obligatorii, trăind după cum cereau legile naturii şi de aceea încă nu erau responsabile de faptele lor. Dispunând doar în mica măsură de capacitate de gândire, serveau la colectarea substanțelor spirituale maturizate în lungul proces al dezvoltării lor. Deci şi acestea erau făpturi create de înțelepciunea şi dragostea MEA în folosul ființelor spirituale. Dar nu erau încă oameni. Căci **numai ființele cu voința liberă, inteligență şi conştiință de sine pot fi considerate oameni.**

De-abia acum a întrat în acțiune planul de spiritualizare al acestor făpturi - adică al oamenilor. Acesta cerea ca ele să primească învățătura de la MINE şi să-şi folosească gândirea, inteligența şi libera voință conform învățăturii primite. Puteau în virtutea liberei voințe să trăiască şi să creeze pe pământ – puteau să se preschimbe în ființe dumnezeieşti, dar puteau şi să acționeze cu totul împotriva învățăturilor şi a voinței MELE, întorcându-se prin aceasta în adâncurile din care s-au ridicat.

Am creat omul - i-am dat deci spiritului ajuns la un anumit grad de maturitate o formă exterioară, care corespundea dragostei şi înțelepciunii MELE şi de asemenea scopului pe care urma să-l realizeze. **Forma exterioară a devenit o ființă vie de-abia în momentul în care s-a instalat în ea sufletul - componenta spirituală alcătuită din nenumărate particule - dând viață formei.**

Căci ceea ce este de natură spirituală este putere în continuă acțiune. În timpul lungului drum de dezvoltare parcurs, acesta a fost legat, fiind astfel incapabil de o activitate nestăvilită.

Dar în ultima formă exterioară, - cea omenească - are din nou posibilitatea să fie activ. Poate să-şi desfăşoare puterea ce îi este proprie, sporindu-şi-o nelimitat prin uniunea cu MINE. (Vezi şi „Zidirea omului; grădina raiului", n.r.)

Primii oameni dispuneau nelimitat de puterea MEA. Erau dotați în mod extraordinar pentru ca scopul vieții de probă era ca ei să părăsească învelişul pământesc în stare cu totul spiritualizată şi să se reîntoarcă din nou ca adevărați fii în casa părintească. (Vezi „Casa Domnului" de Jakob Lorber.) Însă trebuia să le pun voința la încercare, căci proba voinței o cer

fiecărei ființe create de MINE. Dacă ei ar fi trecut această probă cu bine, prin aceasta ar fi uşurat oamenilor care i-au urmat atingerea acestui ultim scop.

Prin cei dintâi oameni MI-am creat ființe care, cu toate neajunsurile lor, cu toată imperfecțiunea lor datorată căderii de lângă MINE, puteau totuşi să MĂ recunoască, pentru că se recunoşteau şi pe sine ca ființe create. Puteau deci prin capacitatea lor de gândire şi libera lor voință să-şi dea seama şi de voința MEA şi s-o îndeplinească. Am creat ființe de către care - în pofida distanței lor față de MINE - puteam să MĂ fac înțeles.

Omul a fost deci prima făptură pământească purtătoare a unei ființe spirituale originare căzute, cu scopul de a o ajuta să se reîntoarcă la starea sa originară , pentru a putea crea şi lucra alături de MINE, în veşnica uniune cu MINE. - Acesta a fost rostul vieții primului om creat, acesta este şi va rămâne mereu sarcina tuturor oamenilor până când se va realiza spiritualizarea tuturor ființelor spirituale căzute.

Proba voinței la care a fost supus primul om n-a fost prea grea. Dar pentru ca aceasta să poată avea loc, trebuia ca şi duşmanul MEU să primească dreptul de a acționa asupra lui. - **Iar omul s-a lăsat influențat de acesta şi MI-a devenit pentru a doua oara necredincios. Aceasta a fost prima cădere în păcat pe pământ – cea de care ştie omenirea, fără a şti de căderea de odinioară de lângă MINE a ființelor spirituale.** Totul îşi are însă explicația prin acea primă cădere. Căci primul om n-ar fi putut cădea [în păcat] dacă ar fi rămas ființă spirituală de la început, aşa cum am creat-o: plină de putere şi lumină, perfectă, dat fiindcă din MINE nu pot să ia ființă decât fapturi perfecte. Atunci nici o forță potrivnică n-ar fi putut avea influență asupra lui. Deci căderea primului om a fost o urmare a acelei prime căderi, adică a faptului că sufletul omului era încă imatur. El ar fi putut deja să treacă proba cu bine, dar aceasta nu trebuia să se întâmple în mod obligatoriu.

Omul, având rațiune şi liberă voință , era răspunzător de sufletul său. El a trebuit deci să-şi ispăşească păcatul.

Astfel potrivnicul MEU şi-a păstrat puterea asupra ființelor spirituale întrupate ca oameni - ceea ce înseamnă că fiecare om urma să-şi parcurgă doar anevoie drumul vieții pământeşti, trecând prin lupte şi suferințe, cu scopul de a se smulge de sub puterea duşmanului. Scopul acesta poate fi realizat de fiecare om, pentru că Iisus Hristos a venit în ajutorul omului devenit slab în urma căderii în păcat a lui Adam, garantând mântuirea fiecărui om care ÎL RECUNOAŞTE ca FIU AL LUI DUMNEZEU şi ca MÂNTUITOR AL LUMII şi care ÎL URMEAZĂ de bunăvoie.

Primul om ar fi putut zidi puntea pe care apoi ar fi putut ajunge la MINE toți urmaşii lui. Dar pentru că el a căzut, toată omenirea a fost nevoită să mai rabde jugul lui Satana până la venirea MÂNTUITORULUI, deci până când a coborât IISUS HRISTOS pe pământ, ca să dureze o punte către împărăția spirituală - ceea ce EL a înfăptuit prin suferința şi moartea sa pe cruce.

Opțiunea voinței pe care i-am cerut-o primei ființe create - Lucifer - nu era de fel o poruncă. El avea deplină libertate de a-şi orienta voința într-o direcție oarecare - iar orientarea pe care el şi-a dat-o voinței a fost motivată de setea de putere şi de dorința de a fi singurul stăpânitor. El era pe deplin conştient că EU i-am dat ființă, dar pentru că nu MĂ vedea, credea că el singur domneşte. Îşi dădea seama că EU l-am creat, dar nu voia să MĂ recunoască. Această orientare a voinței n-am sădit-o EU în ființa lui, ci el singur şi-a schimbat astfel voința liberă pe care i-am dat-o.

Aceasta e deosebirea dintre prima cădere a lui Lucifer şi căderea în păcat a primului om - căci acesta din urmă nu mai purta în sine voința potrivnică MIE. De aceea i-am dat o poruncă pe care să n-o încalce. I-ar fi fost uşor s-o respecte, dacă n-ar fi acționat

asupra lui spiritul potrivnic MIE, care încă avea acțiune puternică asupra omului. Căci acesta încă îi aparținea pentru că sufletul lui încă nu își redobândise perfecțiunea care i-ar fi făcut imposibilă o nouă cădere.

Un om creat în stare de perfecțiune n-ar fi putut cădea. I-ar fi fost cu neputință să-Mi încalce porunca, căci partea spirituală perfectă din el l-ar fi reținut de la orice faptă potrivnică lui DUMNEZEU. **Însă crearea omului a fost de-abia urmarea căderii lui Lucifer şi a celor care l-au urmat altminteri n-ar fi fost nevoie să îmbrac în forme exterioare ființele spirituale pe care le-am chemat la viață.**

Dat fiindcă forma omenească adăposteşte ființele spirituale căzute, omul Adam era deja împovărat de păcatul de odinioară. S-ar fi putut lepăda de acesta respectând porunca pe care i-am dat-o. El ar fi avut deci posibilitatea să şteargă păcatul moştenit. Faptul că el a căzut a întârziat nespus de mult reîntoarcerea la MINE a ființelor căzute. Aceasta a devenit posibilă prin opera de mântuire a omului IISUS, care a înfăptuit - **fără ca EU să-i fi poruncit aceasta,** - cea ce ar fi trebuit să facă omul ADAM şi anume: a acceptat întru totul voința mea şi - printr-o viață trăită în dragoste - s-a unit din nou cu MINE, ajungând din nou la deplină posesiune a luminii şi puterii. Amin.

B.D. Nr. 9005 **30.6.1965**

CUM TREBUIE ÎNTELEASĂ CĂDEREA ÎN PĂCAT A PRIMILOR OAMENI

Vă dau răspuns la fiecare întrebare de natură spirituală pe care MI-o puneți. Aflați mai întâi că EU n-am vrut ca voi să treceți printr-o viață pământească atât de grea. MI-ar fi fost de ajuns timpul pe care l-ați petrecut cu voința legată sub legile obligatorii, căci timpul acesta a fost nespus de lung, fiind suficient pentru a vă putea reîntoarce la MINE. Trebuia însă să vă supun la o ultimă probă a voinței, prin care urma să treceți ca ființe cu cunoştința de sine - ca oameni.

N-ar fi trebuit decât să vă dăruiți MIE din nou, de bunăvoie, anulând astfel marele păcat de odinioară, cel al căderii de lângă MINE.

Trebuia să vă dovediți dragostea față de MINE, căci odinioară v-ați opus fluxului de lumină al dragostei MELE. De aceea primii oameni au fost bine creați - îmi erau supuşi, aveau de toate - căci le-am dat pământul să fie al lor şi le-am dat totul în stăpânire. MĂ recunoşteau ca DUMNEZEUL şi CREATORUL lor aveau în jur minunatele opere ale puterii MELE creatoare, de care puteau să se bucure. Totul era astfel făcut ca ei să-Mi aducă laudă şi mulțumire - ca să MĂ poată iubi cu dragoste fierbinte.

Ei înşişi n-au avut gânduri rele. Dar a trebuit să le dau primilor oameni voința liberă, aşa cum le-am dat voință liberă şi când au purces din MINE la început ca ființe spirituale. Şi pentru că odinioară s-au depărtat de MINE urmându-l în adânc de bună-voie pe dușmanul MEU, acesta a avut de asemenea dreptul de a-i influența pe primii oameni, fiindcă voința lor liberă era cea care urma să decidă dacă vor să MĂ urmeze pe MINE sau pe el.

Iar ei au căzut la această probă pe care ar fi putut s-o treacă cu uşurință. Prin aceasta au trezit toate pornirile rele pe care le învinseseră deja în perioada de dinaintea întrupării lor ca oameni.

Generațiile următoare au moştenit firea strămoşilor, fiindu-le astfel tot mai greu să scape din înlănțuirea dușmanului MEU. Dacă primii oameni ar fi trecut cu bine proba voinței - care n-a fost prea grea - MI-ar fi fost de ajuns [ca ispăşire] lungul drum de dinaintea întrupării lor ca oameni, iar urmaşii lor MI-ar fi dăruit şi ei de bunăvoie dragostea lor. Atunci ei ar fi trăit pe

pământ doar ca să se bucure de creaturile pe care le-au primit în dar de la MINE, având o influență bună asupra lor, astfel că acestea s-ar fi putut întrupa mai repede ca oameni.

Astfel viața pământească n-ar fi fost decât o treaptă pregătitoare pentru viața veşnică. Dacă primii oameni MI s-ar fi dăruit cu totul conştient, abandonându-l cu totul pe duşmanul MEU, atunci puterea acestuia ar fi fost frântă şi nu s-ar mai fi putut folosi de ea şi ar fi cedat el însuşi curând, dăruindu-se dragostei MELE. Deci primilor oameni nu li s-a cerut decât să se lase de bunăvoie străluminați de MINE. În acest fel păcatul originar ar fi fost şters, căci numai dragostea ar fi putut să-l anuleze. Acum însă păcatul s-a repetat.

Ca urmare, ceea ce stăpânea doar lumea spirituală legată în operele creației s-a extins asupra întregii omeniri. Ceea ce primii oameni ar fi putut obține cu uşurință, a devenit acum nespus de greu, din cauza că în om s-au fixat toate trăsăturile satanice, iar lupta împotriva acestora cerea o mare putere, de care voința omului nu mai era în stare. Astfel a devenit necesară opera de mântuire a lui Iisus Hristos - a spiritului luminos care s-a oferit voluntar pentru înfăptuirea acesteia când a văzut eşecul primilor oameni.

El MI s-a oferit din dragoste să sufere şi să moară pe cruce pentru a ispăşi păcatul dublat acum prin repetare. Ştiam de la început ca s-ar putea întâmpla şi a doua oară căderea în păcat. Eu n-am vrut ca oamenii să aibă de parcurs un drum atât de dureros, dar nu puteam să le răpesc libertatea voinței. **Şi pentru că ştiu că odată şi odată voi recâştiga toate ființele - dat fiindcă o mie de ani sunt pentru MINE doar cât o zi şi pentru că e vorba de viața veşnică plină de fericire - lucru de care vă veți da şi voi odată seama, nu trebuie să vă temeți.** Şi când veți fi scăpat de toate suferințele, veți fi deja desăvârşiți şi vă veți putea bucura de minunățiile de nedescris în cuvinte pământeşti, care compensează suferințele prin care ați trecut.

Trebuie sa ştiți că nu EU sunt cauza nespusei suferințe pe care oamenii şi-au creat-o singuri începând de la căderea lor în păcat. În ce MĂ priveşte le-am creat toate posibilitățile ca să treacă cu bine proba liberei voințe. Le-am dat doar o poruncă uşoară pe care ar fi putut s-o țină dacă dragostea lor ar fi fost atât de puternică încât să-i determine să MI se dăruie cu totul. Atunci această dragoste profundă i-ar fi cuprins şi pe urmaşii lor, ei fiind astfel în măsură să reziste ispitelor duşmanului MEU.

Aşa însă a avut loc a doua cădere [în păcat] sub apăsarea căruia s-au aflat toți urmaşii până la coborârea pe pământ a mântuitorului dumnezeiesc Iisus Hristos, care l-a chemat la luptă deschisă pe duşmanul MEU. Căci acesta a abuzat de puterea sa, determinându-i pe oameni să fie tot mai lipsiți de dragoste, astfel că fără opera mântuirii ei n-aveau cum să se mai elibereze, înfundându-se tot mai mult în întuneric.

Acestei activități a lui i-am pus capăt trimițându-l pe pământ pe fiul MEU, pentru a-i salva pe acei oameni, care vor să fie salvați. Căci harul de a fi mântuit trebuie acceptat din liberă voință. Fiindcă omul nici salvat nu poate fi împotriva voinței sale. De fapt drumul parcurs prin creaturile de pe pământ ar fi fost de ajuns pentru a trece cu bine - ca om - proba liberei voințe. Căci datorită chinurilor îndurate cât a trăit sub acțiunea legilor obligatorii, fiecare suflet s-a maturizat suficient pentru a se putea opune cu uşurință ispitelor. Dar căderea primilor oameni a redat potrivnicului MEU puterea asupra tuturor sufletelor, putere de care acesta s-a folosit într-un mod înspăimântător.

Tocmai de aceea fusese ales ca prim om un spirit originar care dispunea de toate însuşirile necesare pentru a putea face față duşmanului MEU.

Însă nu i se putea impune cum să hotărască. El trebuia să gândească şi să acționeze în deplină libertate. Iar duşmanul MEU s-a folosit de această libertate a voinței - îndreptând-o către sine - ceea ce a avut ca urmare o nouă cădere [în păcat] prin care s-a repetat păcatul căderii de lângă MINE de odinioară. Potrivnicului MEU nu i se putea lua însă dreptul de a face aceasta

pentru că şi la prima cădere fiinţele spirituale l-au urmat în adânc tot din liberă voinţă.

Nu se poate spune deci că EU aş fi vrut repetarea căderii ca să vă aduc din nou într-o stare plină de suferinţă. Însă n-am putut s-o împiedic, pentru că s-a întâmplat din liberă voinţă . Dar până la urmă libera voinţă vi se va întoarce iarăşi spre MINE şi atunci veţi ieşi din această stare jalnică. Pentru că însăşi dragostea MEA v-a mântuit, întrupându-se în omul IISUS pentru a lupta împotriva duşmanului MEU, pentru a-i smulge toate sufletele care vor să se reîntoarcă la MINE, la casa părintească - adevărata voastră patrie - pe care aţi părăsit-o cândva din proprie voinţă. Pentru că şi acum vă iubesc la fel de mult ca şi înainte. Toate suferinţele iau sfârşit imediat ce vreţi să vă eliberaţi de cel care vă ţine înlănţuiţi - imediat ce vi se face iarăşi dor de MINE şi îmi daţi prin aceasta dreptul de a vă lua din nou în stăpânire pentru a nu vă mai da drumul niciodată.

B.D. Nr. 8806 **25.5.1964**

CUNOAŞTEREA PĂCATULUI ORIGINAR ESTE NECESARĂ PENTRU ÎNŢELEGEREA OPEREI MÂNTUIRII

Nu aveţi cunoştinţă de prima cădere în păcat şi din această cauză credeţi că opera mântuirii înfăptuită de Iisus Hristos nu este decât o ispăşire a păcatelor voastre omeneşti. Ba chiar contestaţi "opera mântuirii", crezând că fiecare om trebuie să plătească exact pentru păcatele sale. Ar fi de înţeles acest punct de vedere, dacă ar fi vorba numai de păcatele cu care v-aţi încărcat oameni fiind. Dar e vorba de marele păcat originar, de căderea de lângă MINE a spiritelor - o vină pe care niciodată n-aţi putea s-o ispăşiţi, care e de netăgăduit şi care e cauza întregii creaţiuni materiale şi a întrupării MELE ca om în IISUS.

Cauza căderii de lângă MINE a fost faptul că fiinţele create nu puteau să MĂ vadă. De aceea M-am făcut vizibil în IISUS.

Celui care nu admite decât căderea în păcat a primilor oameni, i se pare de necrezut că pentru răscumpărarea acestui păcat e nevoie de un "mântuitor" şi va fi mereu de părere că omenirea nu poate fi pedepsită pentru un păcat pe care nu l-a comis. Astfel, şi păcatele comise de oameni sunt o încălcare a dragostei MELE - pe care ei, aflându-se în întuneric, nu o pot recunoaşte - aceste păcate însă sunt de-abia o urmare a acelui mare păcat originar.

Acest păcat însă explică totul. Până când oamenii nu ştiu de acest păcat al căderii spiritelor, le vine greu să creadă în mântuitorul dumnezeiesc care a murit pe cruce tocmai din cauza acestui păcat, luând asupra lui cele mai mari chinuri şi suferinţe ca să-l ispăşească în faţa MEA.

De aceea trebuie respinsă ca falsă orice învăţătură care ÎL neagă pe mântuitor, care neagă deci principiul mântuirii. Trebuie respinsă chiar dacă recunoaşte activitatea lui IISUS pentru răspândirea învăţăturilor divine despre dragoste. Fiindcă e vorba de izbăvirea de păcatul originar, pe care numai EU am fost în stare s-o realizez, în omul IISUS**. Astfel vi se explică şi cauza pentru care am devenit om - căci EU sunt o fiinţă pe care nici una din făpturile create de MINE n-ar putea s-o vadă fără a pieri.**

În consecinţă dacă voiam să vă puteţi face o imagine despre MINE, aceasta trebuia să se întâmple sub forma unei fiinţe asemănătoare vouă , care este omul IISUS. - Aşadar e nevoie să ştiţi mai întâi de căderea fiinţelor [spirituale] de lângă MINE, ca să puteţi apoi înţelege procesul creării lumii vizibile. **Şi atunci puteţi înţelege în continuare lupta dintre Lumină şi Întuneric şi apariţia salvatorului omenirii prin Iisus Hristos - o fiinţă spirituală originară în CARE EU ÎNSUMI M-am întru-pat, fiindcă nu vă puteaţi face o imagine despre**

"puterea creatoare" care sunt.

De aceea puteți să-L recunoașteți și trebuie să-L recunoașteți pe Mântuitor, care a murit pe cruce pentru vina tuturor și a cerut iertarea păcatelor pentru voi oamenii. Aceasta însă nu vă vine din senin, ci trebuie s-o cereți, deoarece căderea a avut loc din liberă voință, astfel că trebuie să vă reîntoarceți - prin EL - tot din liberă voință. **Unui om care se străduiește în mod serios să ajungă la desăvârșire i se iartă pe lângă păcatul originar și păcatele comise ca om, pentru ca tot păcatul să fie șters și iertarea să fie astfel asigurată.**

Însă IISUS este rareori recunoscut ca MÂNTUITOR, pentru că învățăturile false ÎL prezintă doar ca om și meșter avansat. Și pentru că oamenii nu vor să recunoască faptul că în EL EU ÎNSUMI am devenit om, nici nu îmi cer iertarea tuturor păcatelor lor. Dar numai EL poate să elibereze omul de toate păcatele sale, doar EL are puterea să vă șteargă toate păcatele, EL, IISUS Hristos, în care am devenit EU ÎNSUMI om. Amin.

B.D. Nr. 6860 **15.7.1961**

NU PUTEȚI DOBÂNDI LIBERTATEA FĂRA IISUS HRISTOS

Aveți nevoie de MINE, dacă vreți să scăpați de dușmanul vostru.

Nu puteți scăpa de el din propriile voastre puteri. Aveți nevoie de ajutorul pe care nu vi-l poate da decât IISUS HRISTOS, care l-a învins pe dușman prin moartea sa pe cruce. EU însumi am sălășluit în EL. El și cu MINE suntem unul! Deci trebuie să-Mi cereți ajutorul prin Iisus Hristos și veți avea cu adevărat parte de el.

Dacă ÎL recunoașteți numai pe DUMNEZEU, fără a-L putea pune în acord cu EL pe Iisus Hristos, mântuitorul dumnezeiesc, înseamnă că încă nu credeți cu convingere. Înseamnă că spuneți ceva, de care încă nu sunteți convinși în adâncul ființei voastre. Atunci încă vă parcurgeți drumul pământesc fără MINE, și astfel nu vă puteți elibera de sub stăpânirea potrivnicului MEU, căci singuri nu sunteți în măsură să-i înfrângeți puterea.

Aveți nevoie de MINE! Aceasta trebuie să v-o spun, pentru că altminteri nu vă realizați scopul vieții pământești: despărțirea de cel pe care l-ați urmat cândva de bunăvoie și întoarcerea către MINE, DUMNEZEUL, și TATĂL vostru dintotdeauna.

Sunt gata oricând să vă ajut să scăpați de el. Însă ajutorul acesta trebuie să MI-L cereți, pentru ca orientarea voinței voastre este hotărâtoare pentru aceasta. Pentru că și el are aceleași drepturi asupra voastră câtă vreme aveți aceeași orientare cu el, potrivnică MIE.

Dar s-a ținut cont că voi, căzând în păcat, ați ajuns niște ființe slabe: un om a murit pe cruce pentru voi din dragoste și îndurare. A murit pentru voi CEL CARE știa de slăbiciunea voastră , știa că **vă este imposibil să vă zdrobiți singuri lanțurile pe care vi le-a pus - ce-i drept, din propria voastră vină - dușmanul MEU.**

EU ÎNSUMI M-am întrupat în acest IISUS, pentru că MI-a fost milă de voi că sunteți slabi și chinuiți, și am vrut să vă dau posibilitatea de a vă reîntoarce la MINE și de a reveni la starea voastră de la început, care înseamnă libertate și fericire.

Ca om, am adus o jertfă de ispășire pentru voi. Eu ÎNSUMI am ispășit - în omul IISUS - păcatul vostru de odinioară, cel al căderii de lângă MINE și am oferit potrivnicului MEU preț de răscumpărare pentru voi, ca să vă lase liberi, dacă o doriți.

Dar această dorință trebuie s-o și manifestați - trebuie să vreți să veniți la MINE, trebuie să vreți să fiți printre cei al căror suflet l-am răscumpărat de la stăpânul lor. Trebuie să vă folosiți de ajutorul lui Iisus Hristos.

Şi trebuie să MĂ chemaţi prin Iisus Hristos! O puteţi face, dacă credeţi în EL, în opera mântuirii înfăptuită de EL, în faptul că în EL Eu ÎNSUMI am devenit om.

De-abia atunci credeţi cu toată convingerea în MINE, de-abia atunci am prins viaţă în voi. Iar după aceea nu mai mergeţi pe drumul vieţii fără MINE şi astfel ajungeţi în mod sigur la ţintă.

Astfel, puneţi-vă numai o dată în mod serios întrebarea asupra scopului şi ţelului vieţii pământeşti şi asupra rostului existenţei voastre! - Nu trebuie decât să vreţi cu adevărat ca viaţa voastră pământească să nu fie un eşec. Şi dacă aveţi această voinţă, chemaţi-L în ajutor pe SINGURUL care vă poate ajuta, pe Iisus Hristos!

Pentru că EL şi cu MINE suntem unul.

Dacă ÎL chemaţi pe EL, MĂ chemaţi pe MINE, iar chemarea voastră nu rămâne fără ascultare. Căci gândurile celui care vrea cu adevărat să-şi atingă scopul vieţii pământeşti vor fi curând corect îndrumate, astfel că îşi va da seama că nu există mântuire fără Iisus Hristos.

Eu însă nu pot dispune care să fie voinţa cea mai intimă, dorinţa cea mai lăuntrică a omului - pentru că ea este liberă! EU nu pot decât să vă atenţionez şi să vă sfătuiesc în repetate rânduri, pot să vă îndemn să reflectaţi, iar voi trebuie să acţionaţi corespunzător dorinţei voastre lăuntrice, iar aceasta va determina nivelul de maturitate atins până la momentul în care părăsiţi pământul! Amin.

B.D. Nr. 5897 **7.3.1954**

VIAŢA PĂMÂNTEASCĂ ESTE CALEA, DAR NU ŢELUL

Lumea v-a fost dată ca probă a voinţei, adică a trebuit să fiţi puşi într-un câmp de activitate care să vă determine să vă orientaţi voinţa într-o oarecare direcţie. Omul care vrea să ajungă la ţintă nu poate evita lumea aceasta ci trebuie s-o învingă.

Întruparea ca om pe pământ a sufletului vostru - adică a ceea ce e spiritual în voi - este neapărat necesară pentru că trebuie să vi se dea posibilitatea să vă folosiţi de libera voastră voinţă, care fusese legată înainte datorită căderii de odinioară de lângă MINE.

Un suflet care vrea să evite această ultimă întrupare nu poate să între în posesia liberei voinţe, pentru că opunerea sa prea mare faţă de MINE încă nu-i permite aceasta. De-abia când este dispus să parcurgă pe pământ calea dragostei puse în slujba altora are parte de harul întrupării ca om, căci această bunăvoinţă dovedeşte că a atins gradul de maturitate necesar pentru a trece prin ultima probă a voinţei. **Înaintea zămislirii sale trupeşti, fiecare suflet este de acord să facă acest drum, pentru că acesta poate să-i aducă eliberarea deplină de orice formă, iar el vrea să devină liber.**

Însă pierde memoria a ceea ce a fost înainte, păşind pe pământ fără nici un fel de cunoştinţe. Trece apoi printr-o dezvoltare lentă: învaţă să-şi folosească voinţa, este educat, iar apoi îi ofer în toate felurile ajutorul MEU, ca să ajungă să cunoască ce este bine şi corect, ca să facă la rândul său din libera voinţă ceea ce este corect şi bine.

În ce MĂ priveşte fac tot ceea ce favorizează opţiunea corectă a voinţei. Dar libertatea voinţei rămâne, şi într-un fel, întreaga viaţă pământească acţionează asupra omului ca obiect de ales sau de refuzat. **Căci omul trebuie să treacă prin toate ca să ajungă la MINE, la Împărăţia MEA.** El însă nu trebuie să se împotmolească, nu trebuie să se lase prins, pierzându-şi libertatea atunci când e chemat să devină liber pentru totdeauna.

Viaţa pământească nu este scopul, este doar calea pe care trebuie s-o urmeze, şi dacă îşi îndreaptă privirile în sus o va urma hotărât şi sigur. Dar dacă va privi în jos, va vedea

doar ceea ce se petrece în jur, fiind în pericolul de a fi ţintuit la pământ şi zborul său către înalt nu mai poate avea loc. El trebuie să aibă voinţa şi puterea de a se elibera de ceea ce i se pare atrăgător pe pământ şi atunci va ieşi învingător. Îşi va parcurge drumul pământesc ca ultimă fază necesară în dezvoltarea sa pentru a ajunge în înalt şi va face faţă cu bine la proba voinţei. Voinţa lui rămâne orientată către MINE în pofida tuturor ispitelor măiestrite ale potrivnicului MEU, care luptă de asemenea să-i dobândească voinţa şi sufletul. Atunci omul iese victorios asupra acestei lumi, devenind moştenitor al Împărăţiei MELE, care nu-i din lumea aceasta. Amin.

B.D. Nr. 5967 **28.5.1954**

CE ESTE PĂCATUL MOŞTENIT?

Trebuie să vă frământe mereu întrebări la care să vreţi răspuns. Eu însă pot să vă răspund la acestea numai dacă luaţi legătura cu MINE, dacă, după ce vă rugaţi cu ardoare, ascultaţi ceea ce vă spun. **Dacă nu vă răspund direct prin glasul spiritului, va răspund prin gândurile care vă vin după rugăciune**. Dorinţa voastră şi faptul că apelaţi la MINE vă asigură o gândire corectă.

Fără MINE însă nu veţi afla adevărul, fără MINE vă străduiţi în zadar să obţineţi lămurire, fiindcă fără MINE vă vin doar idei greşite, pe care puterile de jos pot să vi le transmită tocmai pentru că vă lipsiţi de MINE, CEL care sunt sursa adevărului.

Aflaţi următoarele: câtă vreme nu sunteţi încă perfecţi totul vi se poate explica doar prin imagini. Nicicând n-aţi putea înţelege nesfârşitele profunzimi ale înţelepciunii divine, n-aţi putea înţelege motivele acţiunilor MELE, pentru că imperfecţiunea voastră înseamnă şi imperfecţiunea puterii voastre de cunoaştere şi înţelegere. Singuri, doar cu gândirea voastră n-aţi putea găsi explicaţiile. Acestea însă vă pot parveni fulgerător imediat ce, aflându-vă în împărăţia spirituală, vă pătrunde lumina dragostei MELE.

Deci cât timp vă aflaţi pe pământ, lucrurile nu vi se pot explica decât prin imagini. Evenimentele petrecute în lumea creată de MINE nu vă pot fi descrise decât într-un mod adecvat capacităţii voastre de înţelegere. Astfel şi **ceea ce s-a petrecut pe plan spiritual în inimile primilor oameni nu vi se poate reda pe înţelesul vostru decât sub forma unor evenimente pământeşti - acestea însă nu sunt decât o palidă metaforă a acestora,** dat fiindcă voi înşivă sunteţi slabi pe plan spiritual.

Voi oamenii sunteţi legaţi prin legile naturii. Căci libertatea deplină, pe care aţi pierdut-o prin căderea voastră de odinioară trebuie s-o redobândiţi prin viaţa voastră pământească. De aceea am pus un hotar voinţei primilor oameni, ca să-şi dea seama că sunt subordonaţi unei "puteri " căreia trebuie să i se supună de bună voie, pentru a dobândi definitiv libertatea.

Odinioară n-au vrut să MĂ recunoască pe MINE ca DUMNEZEU şi această răzvrătire împotriva MEA, împotriva CELUI din care au luat fiinţă, a fost primul păcat. Acest păcat nu putea fi anulat altfel decât dacă MĂ recunoşteau din liberă voinţă ca DUMNEZEU. Acesta este scopul pentru care am dat naştere întregii creaţiuni (materiale).

De aceea primii oameni erau astfel înzestraţi, încât le era posibil să MĂ recunoască, fără însă a fi constrânşi la aceasta. Astfel voinţa liberă era cea care urma să hotărască. Pentru aceasta trebuia supusă din nou la proba unei "ispite". De aceea privirile oamenilor trebuiau îndreptate către ceva pe care să-l dorească. Trebuia să existe în acelaşi timp o interdicţie şi o ademenire care să-i determine la o opţiune a voinţei. Iar ademenirea era legată bineînţeles de o promisiune, căreia însă trebuiau să-i reziste.

Porunca şi ispita au venit din două părţi, dat fiindcă era vorba de reîntoarcerea celor

căzuți la MINE sau de rămânerea lor la potrivnicul MEU - adică de faptul dacă cei creați de MINE își realizau scopul [vieții] sau cădeau din nou în adânc. Ca urmare trebuia sădită în om dorința, cu posibilitatea ca fie să şi-o satisfacă, fie să şi-o învingă de dragul unui scop mai înalt: acela al veşnicei fericiri de care are parte la MINE, fericire care întrece de mii de ori orice satisfacere a poftelor pământeşti. (Vezi şi „Căderea omului; căderea îngerilor", n.r.)

Dar pentru ca recâştigarea fiinţelor spirituale rebele era o luptă între MINE şi potrivnicul MEU, trebuia să aibă şi acesta posibilitatea de a acționa asupra voinței lor. Atâta doar că el ademenea cu bunuri aparente şi o fericire aparentă, pentru ca oamenii să piardă adevărata fericire - fericita viață veşnică.

Ştiam de această ispită şi de aceea le-am dat primilor oameni o poruncă însoțită de un avertisment, prevenindu-i de pericolul morții veşnice. Acest avertisment ar fi trebuit să fie suficient pentru a înăbuşi în om orice poftă, pentru a nu-şi pierde viața.

Potrivnicul MEU însă i-a convins de contrariu, promițându-le viața. Ei însă, deşi M-au recunoscut ca fiind puterea supremă , au urmat, totuşi minciuna şi astfel au introdus moartea în lume.

Ce anume a făcut ca totuşi dorința lor să fie atât de puternică, încât s-au lăsat învinşi de ea? Duceau o viață fericită în paradis, erau stăpâni pe toate lucrurile creației, totul era supus voinței lor şi, în deplină posesiune a puterii, erau fericiți. Primii oameni erau legați printr-o dragoste profundă unul față de celălalt şi în virtutea acesteia s-ar fi putut mântui de lanțurile duşmanului MEU. Atât timp cât dragostea lor era orientată către MINE şi către partener, nu exista pericolul de a da greş în probă.

Dar potrivnicul MEU a ştiut să dea dragostei lor o orientare greşită, întorcând-o pe dos, transformând-o în dragoste de sine, prin faptul că le-a făcut promisiuni false. Cu aceasta le-a aţâţat dorința de a-şi procura ei înşişi fericire. Dragostea lor s-a transformat, devenind o dragoste inferioară, egoistă, râvnitoare. Cu aceasta ei s-au dat din nou pe mâna celui de care trebuiau să se elibereze. Ar fi putut însă sa se elibereze de el dacă ar fi pus porunca MEA mai presus de dorința lor.

Trebuie să înțelegeți că atunci încă nu sosise momentul de a-i da primei perechi omeneşti binecuvântarea MEA - iar ei au căzut în păcat în acest fel.

Nimic din ceea ce se subordonează planului creațiunii MELE, nimic din ceea ce se încadrează în ordinea pe care am dat-o drept lege nu este păcat. Astfel nici actul procreării nu este împotriva ordinii date de DUMNEZEU.

În schimb satisfacerea simțurilor fără dorința de a zămisli viața nu este un act al dragostei dat de DUMNEZEU, ci este dragoste de sine, aţâţată de potrivnicul MEU, care-l atrage pe om în jos, deservindu-l total puterii sale. Primii oameni au căzut victima tocmai acestei iubiri false şi în această dragoste falsă a constat păcatul.

Acesta avea asemănare cu păcatul originar al trufiei care refuza dăruirea de sine şi vrea doar să aibă totul pentru sine - trufie moştenită de la creatorul lor - Satana - şi care nu are nimic comun cu dragostea dumnezeiască.

Dragostea dumnezeiască o aveți ca scânteie în inimă şi ea poate să se aprindă, arzând cu cea mai mare ardoare. Scopul duşmanului MEU a fost şi este să denatureze această scânteie a dragostei, transformând-o în opusul ei, ceea ce i-a şi reuşit. **Ceea ce era pur dumnezeiesc a fost întinat şi transformat în dragoste de sine, care nu mai merită denumirea de "dragoste". Nu poate fi numită decât poftă nestăpânită, ego-centrism şi amor propriu - care este în stare de tot ceea ce îi cere să facă duşmanul MEU.**

Astfel şi actul procreării a devenit pentru duşmanul MEU un mijloc prin care a făcut să se întoarcă spre el nenumărate suflete. Ceea ce n-ar fi fost posibil dacă acesta ar fi

avut loc cu binecuvântarea MEA, dragostea dumnezeiască a dăruirii de sine şi dorința de a face partenerul fericit fiind încununată de zămislirea unei vieți noi.

Deci căderea în păcat a constat în renunțarea la dragostea pură, dumnezeiască în favoarea dragostei necurate, egoiste. În urma intervenției satanice s-a stins în om scânteia dumnezeiască. Locul ei a fost luat de un foc căruia i-a căzut victimă tot ceea ce a fost pur şi nobil. Simțurile au fost aţâţate şi duse la pofta supremă - ceea ce niciodată n-a fost în conformitate cu actul MEU de creație, însă nu i s-a pus opreliște din cauza libertății voinței duşmanului MEU şi a făpturilor MELE. Încă şi acum depinde de voința fiecărui om în parte dacă rezistă sau nu acestei ispite a lui Satana.

Păcatul n-a fost deci actul procreării, ci dragostea păcătoasă, întoarsă pe dos, aţâţată de Satana şi urmată din libera voință. Actul de creație dătător de fericire în sens dumnezeiesc a fost degradat, devenind un joc al spiritelor necurate.

I s-a permis duşmanului MEU accesul la un act la care am vrut să fiu EU prezent cu binecuvântarea MEA, pentru a le întări oamenilor dragostea curată, de natură dumnezeiască, astfel ca aceasta să se transmită şi ființelor nou zămislite.

Astfel ar fi luat naştere o omenire care, printr-o tot mai mare lumină a dragostei ar fi găsit drumul de reîntoarcere la MINE fără chinuri şi suferințe, o omenire care s-ar fi mântuit prin dragoste în scurt timp, dat fiindcă urma sa MĂ recunoască pe MINE, care sunt izvorul dragostei.

Deci primii oameni ar fi putut trece cu bine proba voinței. Dar din cauza luptei dintre MINE şi potrivnicul MEU pentru obținerea sufletelor omeneşti, nu puteam să-l împiedic să se folosească de mijloacele cu care caută să-şi asigure victoria. Căci reîntoarcerea făpturilor la MINE trebuia, să aibă loc de bunăvoie, în deplină libertate a voinței.

N-au reuşit să facă aceasta, ceea ce i-a adus întregii omeniri o soartă de care nu mai era în stare să se elibereze singură. Aceasta până când a venit un om care din dragoste curată, dumnezeiască, a realizat marea operă, a ispăşit păcatele întregii omeniri, eliberându-i calea către înălțime. Căci dragostea iese învingătoare şi nu se va lăsa până ce şi ultimul rebel nu-şi va fi găsit drumul de reîntoarcere la MINE. Amin.

B.D. Nr. 7127 **22.5.1958**

DE CE LI S-A LUAT OAMENILOR MEMORIA RETROSPECTIVĂ

Dacă voi oamenii ați considera viața voastră pământească ca ultimă etapă a drumului nespus de lung al dezvoltării voastre, ați parcurge cu mult sârg această ultimă porțiune de drum şi v-ați da toată osteneala ca în această scurtă viață pământească să duceți la bun sfârşit acest drum al dezvoltării, al ridicării voastre către înalt.

Însă pentru că vă lipseşte amintirea evenimentelor anterioare, pentru că nu aveți decât certitudinea acestei scurte vieți pământeşti, nu prea vă dați osteneala, ceea ce vine după aceea lăsându-vă indiferenți. Nu prea vă puneți problema a ceea ce urmează după viața pământească. **Însă trebuie să treceți prin viață fără memoria celor petrecute anterior pentru a nu fi influențați în voința, gândirea şi acțiunile voastre. Căci dacă ați putea să aruncați o cât de mica privire înapoi, n-ați mai putea trăi de groază sau ați face de frică tot ceea ce vi se cere, numai să scăpați de acea soartă groaznică şi să vă eliberați de orice formă materială.**

MI-ar sta deci în putere să vă determin să duceți o viață pe potriva voinței MELE, permițându-vă să priviți puțin înapoi. Însă dragostea îmi este mult mai mare şi vrea să vă dăruiască o fericire nelimitată: ceea ce însă exclude orice constrângere asupra voinței. **Căci**

pentru a putea avea parte de o fericire nelimitată, trebuie să trăiți pe potriva voinței MELE, adică potrivit veşnicei rânduieli, în deplină libertate a voinței.

Înțelegeți dar că faptul că v-am luat memoria retrospectivă este un act al îndurării şi dragostei din partea MEA pentru ca, pe de o parte să vă scutesc de cunoaşterea unei vieți pământeşti din care ați ieşit deja biruitori, iar pe de altă parte, ca să vă fac accesibilă o fericire nemărginită. Dar nu vă las neştiutori, deşi astfel de cunoştințe nu pot fi dovedite. Aflați deci de starea voastră de dinainte, însă aceasta nu vă împovărează în mod deosebit, pentru că ați învins-o deja.

Însă aceste cunoştințe pot să vă facă să vă intensificați străduniile spirituale, ceea ce în acest caz se întâmplă în deplină libertate a voinței şi are de aceea un efect binecuvântat. Şi de aceea vă spun mereu: nu refuzați nimic ci cumpăniți tot ceea ce vi se oferă în legătură cu scopul şi țelul vieții voastre pământeşti, cercetând şi cunoştințele care vă vorbesc despre ceea ce a precedat întruparea voastră ca oameni.

Reflectați la acestea şi trăiți-vă viața pământească în aşa fel încât să puteți răspunde de ea față de voi înşivă, ca să nu vă temeți apoi să-Mi dați MIE socoteală. Fiți convinşi că viața voastră pământească nu este lipsită de un scop, dar că acest scop este altul decât întreținerea şi satisfacerea necesităților trupului, care este trecător şi a cărui durată de viață nu puteți s-o hotărâți voi.

Şi dacă nu sunteți dispuşi să preluați alte cunoştințe, dacă nu vreți să acceptați ceea ce "nu poate fi dovedit", atunci luați-vă măcar după scriptură, după "Cuvântul lui DUMNEZEU" - căci îndată ce îl ascultați cu seriozitatea credinței, ea poate să aprindă în voi o mică lumină şi atunci vi se vor părea de înțeles şi de crezut unele lucruri care de asemenea nu vă pot fi dovedite.

Numai să căutați în vreun fel legătură cu împărăția spirituală, îndreptându-vă fie în gând, fie prin voința voastră către CREATORUL vostru, sau chiar prin fapte pornite din dragoste - care sunt o legătură sigură cu MINE - şi atunci vă veți lămuri asupra unor taine care vi se dezvăluie de la sine, pentru a fi ajutați să parcurgeți ultima etapă a dezvoltării voastre cu succes. Să nu treceți indiferent prin viață! Nu lăsați ca dorințele trupeşti să vă domine întreaga gândire, căci am creat în jurul vostru multe lucruri care ar putea să vă pună pe gânduri.

Vă înconjoară minuni de toate felurile, care sunt opera dragostei MELE, care vă dovedesc existența MEA. - **Căutați să intrați în legătură cu MINE, cel care MĂ arăt prin creațiune şi atunci veți fi scutiți de soarta groaznică de a trece din nou prin componentele lumii create. Atunci vă descătuşați de forme şi puteți să intrați în lumea fericită a spiritelor, trăind în libertate, lumină şi putere, în veşnica fericire.** Amin.

B.D. Nr. 3593 **3.11.1945**

LUMEA SPIRITUALĂ ŞI CEA PĂMÂNTEASCĂ

Lumea spirituală şi împărăția pământească sunt două lumi opuse şi de aceea şi cerințele lor față de oameni sunt atât de diferite. – Omul niciodată nu poate să satisfacă cerințele amândurora, el trebuie să se supună necondiționat uneia.

Împărăția spirituală poate să ofere desigur doar bunuri spirituale şi aceasta doar în condiții contrare cerințelor lumii - pe când lumea pământească dă comori pământeşti acelor oameni, care satisfac cerințele ei. Cerințele lumii sunt contrare cerințelor spirituale.

Ele pun pe prim plan plăcerile trupeşti şi bunăstarea trupului, îngreunându-i, sau chiar făcându-i imposibile astfel sufletului străduniile de a se îndrepta către lumea spirituală. Căci

sufletul trebuie să se pătrundă de cerințele împărăției spirituale, determinând şi trupul să fie dispus să le satisfacă, ceea ce presupune însă renunțarea la dorințele lumeşti. Astfel, cele doua lumi se afla față în față, iar omul e pus în situația de a alege una din ele.

Întotdeauna una din lumi va cere renunțarea la cealaltă. Mereu îşi va spune cuvântul fie trupul, fie sufletul - **adică sufletul trebuie să decidă dacă în perioada vieții pământeşti îi este mai importantă propria sa formare decât confortul trupesc. Lumea spirituală îi oferă cele mai prețioase daruri, de a cărui valoare, ce-i drept, nu poate să-şi dea seama - ca om - pe deplin.**

Dar acestea sunt nemuritoare şi reprezintă o bogăție de care sufletul poate să se folosească în împărăția spirituală spre propria sa fericire.

Şi lumea oferă trupului bogății, însă acestea sunt trecătoare şi nu pot fi transportate în lumea spirituală. Ele sunt supuse pieirii, la fel ca trupul după ce sufletul l-a părăsit, trecând din lumea pământească pe tărâmul spiritual. Dacă a venerat lumea pământească, sufletul ajuns în împărăția spirituală este sărac, lipsit de bunuri, fiindcă pe pământ nu poate să primească bunuri decât de la una din lumi.

Pe de altă parte, prin renunțarea de bunăvoie la lucrurile pământeşti sufletul ajunge obligatoriu în posesiunea bunurilor spirituale. Căci el renunță la bunurile pământeşti numai dacă este pătruns de dragoste activă, altminteri predomină năzuința după bunurile pământeşti. Acolo însă unde dragostea s-a trezit la viață, sufletul se orientează conştient sau inconştient către împărăția spirituală şi nu mai bagă în seamă bunurile pământeşti.

Astfel, în timpul vieții pământeşti sufletul omului este pus în situația de a alege ca obiectiv a strădaniilor sale fie lumea pământească, fie împărăția spirituală. **Iar pe tărâmul spiritual - unde ajunge după ce îi expiră timpul acordat probei pământeşti - soarta îi va fi bogăție sau sărăcie, fericire sau o stare jalnică – pe potriva opțiunii din viața pământească.** (Vezi Raiul şi Iadul de Emanuele Swedenborg n.r.) Însă obținerea fericirii presupune învingerea a tot ceea ce este pământesc, deci trecător. Amin.

B.D. Nr. 8465 **12.4.1963**

DE CE PROCESUL ÎNAPOIERII LA DUMNEZEU NU ESTE GENERAL CUNOSCUT

Dacă apelați mereu la MINE, primiți ajutor la fiecare necaz şi supărare, atât pe plan spiritual, cât şi material. Vi se poartă de grijă în aşa fel ca să fie în folosul sufletului vostru - căci numai adevărul curat vă e spre binecuvântare. Nu v-am pus nici o îngrădire şi dacă vreți să vă îmbogățiți cunoştințele spirituale sunt gata mereu să vă dau învățătură. MĂ întrebați de ce v-a fost dezvăluită acum o cunoaştere despre care până acum n-ați ştiut decât puțin sau nimic.

Iar EU vreau să vă dau explicația: Au existat mereu oameni a căror stare spirituală a permis să fie introduşi în tainele mai profunde ale creațiunii şi care ştiau astfel de începuturile făpturilor create, de căderea lor de lângă MINE şi ştiau de asemenea de veşnicul MEU plan de mântuire. (ex. Vezi Cartea lui Enoh n.r.)

Această cunoaştere însă nu putea fi transmisă semenilor cât timp aceştia se aflau încă la un nivel spiritual scăzut. Ea n-ar fi fost înțeleasă în profunzime, iar dacă oamenii ar fi luat-o ad literam, rațiunea lor ar fi respins-o drept năzărire a vreunui fantast. Căci un spirit care nu s-a trezit încă la viață nu este în stare să înțeleagă această cunoaştere.

Şi în acele timpuri în care am trăit pe pământ, omenirea se afla la un nivel spiritual foarte

scăzut, dat fiindcă se afla încă cu totul sub stăpânirea duşmanului MEU, care fapt era şi cauza marii întunecimi spirituale. De aceea au fost doar puțini oamenii cărora le-am putut da învățătură şi despre astfel de taine ale creațiunii. (Vezi şi „Marea Evanghelie a lui Ioan", n.r.)

Şi ei le-au înțeles doar cu greu pentru că îi apăsa încă povara păcatu-lui originar diminuându-le puterea de înțelegere. Ei MĂ întrebau mereu – Eu însă nu puteam decât să le pun în vedere iluminarea spiritului lor de după moartea MEA pe cruce - de după realizarea operei mântuirii, care urma să risipească întunericul dens din jurul celor care MĂ iubeau şi îmi erau devotați.

Ei au ajuns deci cu încetul la înțelegerea a ceea ce i-am învățat, însă n-au putut să dea mai departe aceste cunoştințe din motivul că semenii, care nu erau încă treji din punct de vedere spiritual, nu ar fi putut să le înțeleagă.

Şi pentru că această cunoaştere - adică spiritul treaz – este consecința unei vieți corect trăite în urma învățăturilor despre dragoste pe care EU însumi am vestit-o oamenilor - oamenii trebuiau mai întâi îndemnați să îndeplinească aceste porunci ale dragostei date de MINE.

În afară de aceasta trebuie să ştiți că ucenicii MEI au notat ceea ce le-am dat sarcina să scrie pentru posteritate. Nu erau încă nici ei în stare să înțeleagă cele mai profunde cunoştințe, de aceea ei au respectat însărcinarea pe care le-am dat-o, şi anume să dea de ştire ceea le-am spus oamenilor care M-au urmat, care vedeau în MINE un profet şi aşteptau de la MINE minuni şi vindecarea bolilor, cărora cuvintele MELE le aduceau mângâiere şi le dădeau puteri şi a căror credință într-un singur DUMNEZEU puteam s-o întăresc, dat fiindcă aveau bunăvoință.

Erau puțini la număr cei care doreau să dobândească cunoştințe mai profunde şi pe aceştia i-a îndemnat mai degrabă rațiunea decât inima să pună întrebări la care numai EU puteam să dau răspuns. Ei au primit explicații, fără însă ca acestea să le fi făcut o impresie mai profundă, cu excepția câtorva oameni cu inima iubitoare care şi-au dat seama că EU eram DUMNEZEUL şi CREATORUL lor. **Se înțelege că pe aceştia i-am inițiat în cunoştințe mai profunde, iar ei au fost foarte fericiți.** Însă aceste cunoştințe spirituale dătătoare de fericire au fost mereu doar bunul acelor adepți cărora EU însumi le-am dat învățătură. Acestea însă n-au fost transmise contemporanilor sau urmaşilor, pentru că aceştia n-ar fi putut să le înțeleagă. **Aşa se face că ucenicii MEI nu pomenesc de discuțiile referitoare la această cunoaştere.**

De altfel oamenii de atunci nu aveau nevoie de cunoştințe despre începuturile străvechi şi scopul final al creației. Ba de multe ori nici nu le-ar fi fost profitabile. Căci dacă le-ar fi primit ca învățătură, acestea ar fi acționat oarecum ca o constrângere asupra voinței lor. Crezând în ele, oamenii s-ar fi gândit cu groază la drumul dezvoltării prin care au trecut până la stadiul omenesc, ceea ce i-ar fi stânjenit în libertatea de acțiune. Sau n-ar mai fi putut avea sentimente de dragoste față de un DUMNEZEU al cărui plan nu îl puteau de loc înțelege. Când însă a fost posibil să transmit pe pământ adevărul, le-am dezvăluit oamenilor şi aceste cunoştințe.

Cauza faptului că primiți explicații tot mai clare referitor la acestea este apropierea sfârşitului.

Căci nu li se poate înfățişa oamenilor suficient de insistent răspunderea pe care o au. **Pentru că acum e vorba de un înnoit surghiun în materie, care are loc numai la sfârşitul unei perioade de mântuire şi care este foarte important pentru toate sufletele aflate pe drumul înălțării. Până atunci, sufletele care n-au ajuns la maturitate pe pământ, mai aveau posibilitatea de a se maturiza în lumea de dincolo.** (Vezi Împărăția misterioasă a spiritelor şi De la Iad la Rai primite de Jakob Lorber n.r.) **Însă la sfârşitul unei perioade de mântuire încetează această posibilitate, pentru că are loc lucrul cel mai groaznic pentru sufletele care au eşuat în viața de probă ce li s-a dat pe pământ - şi anume dizolvarea lor în**

particule izolate şi surghiunul lor în materia dură.

Ce poate fi mai de înţeles, decât că vă aduc la cunoştinţă ce vă aşteaptă dacă daţi greş în viaţa pământească? Aţi putea să treceţi cu bine proba vieţii pământeşti şi în lipsa acestor cunoştinţe, dar numai trăind în dragoste. Dacă însă dragostea s-a răcit şi eşecul este inevitabil, iar înnoitul surghiun a sufletului ameninţă să-i pecetluiască soarta - înainte de aceasta, MĂ folosesc de toate mijloacele ca să trezesc oamenii la realitate. Am grijă să le parvină explicaţii despre marele MEU plan de mântuire - deşi rezultatul e de cele mai multe ori că oamenii sunt neîncrezători faţă de astfel de cunoştinţe şi mai degrabă le resping, decât le acceptă.

Însă cunosc voinţa fiecărui om în parte şi cine nu refuză aceste cunoştinţe, trăgând învăţăminte din ele, acestor oameni le dau aceste cunoştinţe, aşa cum în toate timpurile i-am iniţiat în adevăr pe cei care doreau din inimă să dobândească o cunoaştere spirituală mai profundă şi care, trăind în dragoste faţă de semeni, au devenit capabili să le asimileze. Căci trebuie să MĂ recunoaşteţi ca DUMNEZEU al dragostei, înţelepciunii şi puterii, şi aceasta în orice eveniment pe care îl trăiţi. **Trebuie să aveţi încredere în MINE şi să apelaţi la ajutorul MEU căci nevoia va fi mare înainte de sfârşit.** Dar cel care se încrede în MINE, va rezista până la sfârşit, şi va fi fericit. Amin.

B.D. Nr. 7728 **21.10.196**

REALIZAREA PLANULUI DE MÂNTUIRE

Planul MEU de mântuire este prezentat cu claritate, în aşa fel că vă puteţi da seama pe baza lui şi de nesfârşita MEA dragoste faţă de voi şi nu vă mai îndoiţi că sunt un DUMNEZEU al dragostei, chiar dacă acest plan de mântuire cuprinde şi ultima operă de distrugere de pe acest pământ. Aş putea să fac vreodată ceva, ce să nu fie motivat de dragoste? Voi oamenii nu puteţi cuprinde totul într-o privire de ansamblu. Totuşi în veşnicul MEU plan de mântuire ar trebui să găsiţi explicaţia a ceea ce mintea voastră refuză să accepte. Nețărmurita MEA dragoste faţă de voi e cea care MĂ determină să-Mi realizez planul de mântuire. Căci înţelepciunea MEA l-a găsit corespunzător şi atotputernicia MEA îl va realiza la timpul stabilit.

Să nu credeţi că voi, oamenii, Mă puteţi face să-Mi schimb planul.

Căci nu e vorba numai de salvarea oamenilor ci şi de dezvoltarea tuturor existenţelor spirituale, care va începe din nou, inaugurând o nouă perioadă de mântuire. **Este vorba de o reorânduire a tot ceea ce este spiritual şi de o separaţie a fiinţelor spirituale aflate în stadiul conştiinţei de sine, care vor fi transferate acolo unde este locul lor, după nivelul lor de maturitate.**

În cursul câte unei perioade de mântuire au existat mereu mici epoci în care a trebuit să intervin prin diverse feluri de judecată.

Oamenii au fost de fiecare dată avertizaţi şi preveniţi, şi, în funcţie de bunăvoinţa lor, aceste judecăţi de multe ori au putut fi amânate sau chiar suspendate. Dragostea MEA a intervenit mereu, şi, înainte ca justiţia MEA să fi intrat în acţiune, a căutat întotdeauna să aducă oamenii pe calea cea bună.

Însă intervalul unei perioade de mântuire este limitat.

Acesta ar fi suficient pentru deplina mântuire a tuturor sufletelor, dacă oamenii ar vrea să se folosească de timpul acesta în acest scop. Dar până la urmă acest interval de timp limitat ia sfârşit, şi atunci trebuie avut grijă de existenţele spirituale legate în constituentele creaţiunii.

Fiindcă acestea trebuie să parcurgă şi vor să parcurgă şi ele drumul dezvoltării, pentru a se descătuşa cândva de orice formă. Căci dragostea MEA se îngrijeşte şi de aceste existenţe

spirituale încă imature. (Vezi Pământurile Universului de Emanuele Swedenborg n.r.)

Planul MEU de mântuire cuprinde toate ființe spirituale care au căzut odinioară de lângă MINE. La aceasta să vă gândiți când acest plan vi se pare de neînțeles şi nu-l puteți pune în acord cu dragostea MEA. **A devenit necesară o reorânduire a tuturor existențelor spirituale. De asemenea, omenirea a ajuns la un nivel spiritual foarte scăzut, care face necesar sfârşitul - adică disoluția creațiunii şi a acelor oameni care nu M-au găsit şi nici nu MĂ vor mai găsi.**

Aşadar fiți încredințați că EU, prin înțelepciunea MEA, am prevăzut şi am ştiut care va fi orientarea voinței oamenilor şi starea maturității lor din vremurile de pe urmă şi că planul MEU de mântuire este întocmit ținând cont de aceasta. Iar planul de mântuire va fi realizat cu adevărat, când va fi sosit momentul.

Fiecare zi încă este un har, căci poate fi folosită la reîntoarcerea la MINE, TATĂL vostru. Fiecare zi poate încă să vă ajute la maturizarea sufletului. De aceea considerați fiecare zi ca fiind un dar al îndurării MELE şi fiți recunoscători pentru dragostea MEA, care vă fi un ajutor sigur până la sfârşit, până la venirea zilei din urmă. Iar aceasta va veni cu siguranță, pentru că cuvântul MEU este şi va rămâne mereu veşnicul adevăr. Amin.

CAUZA DEZVĂLUIRILOR LUI DUMNEZEU

Vouă tuturor, care MĂ ascultați, vreau să MĂ dezvălui ca DUMNEZEU al dragostei, înțelepciunii şi atotputerniciei. Dezvăluirile MELE nu cer decât o inimă deschisă, o ureche binevoitoare care MĂ ascultă când îmi răsună glasul. Dezvăluirile sunt mereu dovezi ale dragostei MELE, căci vă vorbesc ca un tată copiilor săi: sfătuindu-vă, învățându-vă, consolându-vă, promițându-vă dragoste.

Vreau să vă ating tuturor inima, vouă, celor care MĂ ascultați.

Vorbindu-vă, vreau să vă fac fericiți, vreau să vă dăruiesc ceva ce vă ajută să vă ridicați: lumină şi putere, de care are nevoie fiecare ființă pentru a se apropia de MINE. Iată de ce vă vorbesc iar şi iar.

Dar vreau să-Mi dezvălui şi Ființa, vreau să MĂ cunoaşteți ca DUMNEZEU al dragostei, al înțelepciunii şi atotputerniciei - şi, când M-ați cunoscut, să vedeți în MINE pe TATĂL vostru, pornind către MINE ca copii ai MEI. Dacă aveți credința în dragostea, înțelepciunea şi atotputernicia MEA, atunci vă veți dărui MIE cu dragoste şi smerenie şi veți renunța la orice împotrivire care vă mai desparte de MINE.

De aceea MĂ dezvălui vouă. - Căci trebuie să ştiți cu toții că DUMNEZEUL şi CREATORUL vostru doreşte să vă îmbrățişeze cu o dragoste nemărginită, dar că dragostea nu suportă împotrivire. Vă vorbesc pentru a vă înfrânge împotrivirea - dar nu vă constrâng să MĂ ascultați. Veți simți dragostea MEA îndată ce auziți în voi glasul MEU. Veți fi atinşi de un curent de putere care vă dovedeşte că EU sunt cel care vă vorbeşte. Dar dacă continuați să vă opuneți, efectul curentului de putere se diminuează - însă ia amploare dacă sunteți gata să-Mi primiți cuvintele. Vreau să vă aduc lumina, vouă , celor încă întunecați în spirit. Vreau să vă pregătesc în aşa fel, ca sferele luminii să vă poată primi. Dar aceasta este posibil numai dacă, crezând în MINE, vă hotărâți la fapte izvorâte din dragoste. Dacă Mă iubiți pe MINE, simțiți nevoia lăuntrică să fiți activi în dragoste, şi, ca să învățați să MĂ iubiți, vă dezvălui Ființa MEA.

Pe pământ voi vorbiți de un "DUMNEZEU" de care vă temeți ca de o putere căreia îi sunteți deserviți, care vă poate nimici sau judeca - dacă mai credeți cât de cât în "EL". Deci nu-i dăruiți "DUMNEZEULUI" vostru dragostea pe care "EL" şi-o doreşte de la voi. EU însă vreau

să fiu numai iubit, pentru că astfel suntem în relații mult mai bune, decât dacă vă e frică de MINE. Vreau să primesc de la voi dragoste şi MĂ ostenesc neîncetat pentru aceasta.

Însă voi veți iubi doar o ființă pe care o recunoaşteți în perfecțiunea ei şi sunteți convinşi de dragostea, înțelepciunea şi puterea ei. Şi dacă pot să vă vorbesc EU însumi, vă convingeți curând de nesfârşita MEA dragoste, de neîntrecuta MEA înțelepciune şi de puterea MEA nemărginită.

Şi atunci vă dăruiți MIE din dorința de a vă uni cu MINE pentru totdeauna. Şi astfel mereu vor răsuna cuvintele dragostei MELE față de voi şi vor căuta intrare în inima voastră. **Vreau să-i fac fericiți pe cei care MI se dăruiesc de buna voie şi să le deschid poarta mântuirii – căci cuvintele MELE aduc lumină, şi acolo unde ea se aprinde, tot întunericul se dă înapoi. Atunci omul MĂ va recunoaşte ca fiind veşnica lumină şi MĂ va iubi cu simțire adâncă şi va rămâne cu MINE pentru totdeauna.** Amin. Amin. Amin.

(Vezi toate documentele publicate, n.r.)